

मिरा भाईदर महानगरपालिका

स्थायी समिती सभा दि. ०६/११/२००३

मिरा भाईदर महानगरपालिकेची स्थायी समिती सभा गुरुवार दिनांक ०६/११/२००३ रोजी सभा सुचना क्र. २१ दि. ०१/११/२००३ रोजीच्या विषयपत्रिकेवरील विषयांवर विचार विनिमय करण्यासाठी मा. स्थायी समितीच्या सभागृहात सकाळी ११.०० वा. आयोजित करण्यांत आली होती.

सदर सभेच्या अध्यक्षस्थानी मा. सभापती श्री. मॉरस रॉड्रीक्स हे उपस्थित होते. सदर सभेस खालील सदस्य उपस्थित होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्री. मॉरस रॉड्रीक्स	सभापती
२)	श्री. पाटील मोहन मधुकर	सदस्य
३)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
४)	श्री. आसिफ गुलाब शेख	सदस्य
५)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
६)	श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	सदस्य,
७)	श्री. नितीन गोपीनाथ ठाकूर	सदस्य
८)	श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
९)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
१०)	श्री. हॅरल बोर्जीस	सदस्य
११)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	सदस्य
१२)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
१३)	श्री. जोजफ जॉन घोन्सालवीस	सदस्य
१४)	श्रीम. रिटा सुभाष शहा	सदस्या

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल	सदस्य
२)	श्री. पाटील अशोक बळवंत	सदस्य

मा. सभापती :-

सर्व उपस्थित सन्मा. सदस्य, अधिकारी वर्ग, कर्मचारी वर्ग, आपणा सर्वांचे स्वागत करून आजच्या सभेच्या कामकाजाला प्र. सचिवांनी सुरुवात करावी.

(प्र. सचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १५६ चे वाचन केले.)

रिटा शाह :-

सभापती साहेब, इतिवृत्तांत मंजूर करण्याच्या अगोदर आपल्याकडे दोन दोन सचिव आहेत. इतिवृत्तांत आपल्याला मागचे मागचे म्हणजे ह्यासभेच्या मागची प्रोसिडिंग आपल्याकडे मंजूरीसाठी यायला पाहिजे. पण आपल्याकडे प्रोसिडिंग एवढ्या पेन्डींग आहेत आणि आपल्याला त्याला मंजूरी द्यावी लागते. तर माझी आपल्याला अशी सूचना आहे की, आपल्याकडे जेवढ्या प्रोसिडिंग पेन्डींग आहेत

तेवढ्या आपण एकत्रित आणून मंजूर करून घ्या आणि ह्या सभेचे इतिवृत्तांत यापुढे मंजूरीला आले पाहिजे.

प्र. सचिव :-

आजची सभा संपल्यानंतर लगेचच आम्हाला अजेन्डा काढावा लागतो. त्यामुळे आजचे इतिवृत्तांत लगेचच मंजूरीला येऊ शकत नाही.

रिटा शाह :-

तुमच्याकडे किती सभेच्या इतिवृत्तांताला मान्यता घेण्याचे बाकी आहे.

प्र. सचिव :-

दोन सभेचे इतिवृत्तांत बाकी आहे.

रिटा शाह :-

माझ्या हिशोबाने आपण ह्यासभेचे इतिवृत्तांताला मान्यता घ्या आणि जर पेन्डींग राहिले तर पेन्डींग ठेवा त्याला आम्ही मान्यता देणार नाही. त्याला माझा विरोध असेल.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सा.) :-

सन्मा. सभापती व सभागृह महाराष्ट्र मुंबई प्रांतिक अधिनियमानुसार ज्या सभा घ्यायच्या आहेत ते दर आठवड्याला मा. स्थायी समितीची सभा घ्यायची आहे. त्याकरिता आपल्याला माहिती असेल की, प्रोसिडिंग लिहिण्याकरिता आणि प्रोसिडिंग अधिप्रमाणित करून त्याचे वाटप करण्याकरिता बराच वेळ जातो. तर कोणत्याही सभेला एक प्रोसिडिंग कदाचित मागे राहिल. आणि सभागृहाने एक प्रोसिडिंगची आम्हाला मुभा द्यावी की एक प्रोसिडिंग मागे राहिल. आणि त्याप्रमाणे सभागृहाने त्या इतिवृत्तांताला मान्यता द्यावी. ह्याच्यामध्ये आपण बेकायदेशीर किंवा नियमाविरुद्ध असे काहीच करत नाही. तर कोणतेही प्रोसिडिंग हे कायम करण्याकरिता असते. व त्यामध्ये किरकोळ स्वरूपाच्या दुरुस्त्या असतील त्या सुचविण्यात येतात, इतिवृत्तांत कायम करताना. धन्यवाद.

शरद पाटील :-

पान क्र. १ वर आपण बोललो होतो की राव तलावाचे उद्घाटन आपल्या शासनातर्फे करण्यात आले होते आणि त्यात भारतीय जनता पार्टीला कळविले नव्हते, पत्र दिले नव्हते. तर आपण त्या अधिका-यांना विचारणा करणार होता तर आपण तशी विचारणा केली का?

मिलन म्हात्रे :-

कुठल्याच पक्षाला दिले नव्हते आम्हाला सुद्धा निमंत्रण देण्यात आले नव्हते.

चंद्रकांत वैती :-

मा. सभापती साहेब, त्याबद्दल मी जे बोललो आहे त्याचे प्रोसिडिंगला नोंद आहे. त्यात सांगितले होते की वाढदिवसाचे औचित्य साधून घाईगडबडीने उद्घाटन झाले. ते फार मनाला न लावता आपण ते कबूल करावे. ह्याच्यापुढे त्याबाबतीत असा काही कार्यक्रम असेल तर सर्वांना निमंत्रण गेली पाहिजे. असे माझे प्रोसिडिंगमध्ये आहे. आणि सभापतींनी सांगितले आहे की, ह्याच्यापुढे असे कार्यक्रम असतील तर सर्वांना निमंत्रण जातील असे करण्यात येईल.

शरद पाटील :-

सभापतींनी अशी रूलिंग दिली आहे की, याबाबत विचारणा आपण अधिका-यांना करणार. तर तशी विचारणा केली का नाही तेवढेच आम्हाला पाहिजे. आणि ह्याच्यापुढे असाप्रकार घडला नाही पाहिजे. आम्हाला ह्याच्यात नविन काही विचारायचे किंवा नविन काही बोलायचे असे नाही आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्यांच्या निमंत्रण पत्रिका तयार होत्या का? निमंत्रण पत्रिका तयार होत्या आणि एका ज्युनिअर इंजिनिअरला देण्यात आली आणि त्या वाटप झालेल्या नाही आहेत. कसले आले वाढदिवस, काय संबंध आहे वाढदिवसाचा. आमचा आणि त्यांचा काही संबंध नाही. त्यांनी आम्हाला त्या कार्यक्रमाला बोलावले पाहिजे. तिथे नगरपालिकेचा पैसा लागतोय. बांधकाम विभागातर्फे जर अशा चुका होत असतील तर उद्या कुठल्या पाटीवर आमचे नाव नसणार तर का नसणार तर जाणूनबुजून घालायला सांगणार नाही. ही सुरुवात आहे. एवढा मोठा कार्यक्रम झाला त्याला ठराविक व्यक्तीव्यतिरिक्त माणसे नव्हती. असे नाही झाले पाहिजे.

रिटा शाह :-

त्या कार्यक्रमाला शासनाने, अधिका-यानी आपले काम केले पण ज्यांनी निमंत्रण पोहचवले नाही त्याच्यावर तुम्ही कार्यवाही करा. कोणाचा वाढ दिवस होता आणि कोणी काय ठेवले त्याच्याशी शासनाचे घेणदेण काहीच नाही. राव तलावाचे कार्यक्रम होता आणि तुम्ही ज्या व्यक्तिला निमंत्रण द्यायला सांगितले होते त्याने निमंत्रण दिले नाही त्याच्यावर तुम्ही कार्यवाही करा. नेहमी आसिफ शेख सांगतात असतात की कोणाला घरी बसवा. मग आपण कोणाला घरी बसवा तर चांगले काम आपोआप होणार.

धनराज अग्रवाल :-

त्यांनी कमीत कमी स्थायी समितीच्या सदस्यांना निमंत्रण द्यायला पाहिजे होते. त्यांच्याकडे पत्रिका होती तर त्यांनी पत्रिका द्यायला पाहिजे होती.

दिपक खांबीत :-

यापुढे अशी काळजी घेण्यात येईल.

रिटा शाह :-

आम्हाला असे उत्तर नेहमी मिळाले आहे की यापुढे असे करू.

नितीन ठाकूर :-

सभापती साहेब आता आपण म्हणाले की घाईगडबडीने कार्यक्रम केला. मग गेट कसे काय बंद केले तुम्ही अचानक त्याची माहिती आपण सभागृहाला द्यावी.

मा. सभापती :-

मी त्यांनी सांगितले होते जोपर्यंत ओपनिंग होत नाही तोपर्यंत गेट लागू शकत नाही. पहिल्यापासून तिथे तीन गेट होते.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्यांनी जी सूचना आपल्याला दिली ती आपल्या आदेशाने गेट बदला. पण तो गेट होऊ शकतो त्या गेटला वेळ लागू शकत नाही. तेवढ्या वेळामध्ये पत्रिका वाटू शकतात असा विषय होता. आणि दुसरे मला याठिकाणी सुचवायचे आहे कोण, कोणाचा वाढदिवस ही गोष्ट नविन नाही आहे. जर कुणाचा एखाद्याचा आदर करता येत नसेल तर अनादराची भाषा सभागृहापुढे बोलू नये. सन्मा. सदस्यांना माझी विनंती राहिल की आपण एखाद्याचा आदर करू शकत नाही तर अनादराची भूमिका आपण मांडू नये. कोण कोणाचा वाढदिवस म्हणजे मिरा भाईंदर शहराच्या बाहेरच्या लोकांचा वाढदिवस होता का? ज्या पक्षाची सत्ता या ठिकाणी आहे. त्या पक्षाचे आमचे आधार स्तंभ आहेत. व आमचे आदरणीय नेते आहेत. त्या आदरणीय नेत्यांचा वाढदिवस होता. आणि त्या वाढदिवसाच्या निमित्ताने आम्ही प्रशासनाला याठिकाणी विनंती केली होती. ह्या वाढदिवसाचे औचित्यसाधून आपण राव तलावाचे उदघाटन ठेवायचे. आणि कोण, कोणाचा वाढदिवस हे शब्द बरोबर नाहीत.

रिटा शाह :-

सभापती साहेब, आपण पहिल्यांदा हे समजावून सांगा की वाढदिवसाचा आणि राव तलावाच्या उदघाटनाचा संबंध काय आहे. त्यांचा वाढदिवस होता म्हणून बाकी लोकांना निमंत्रण मिळाले नाही असे आपल्याला बोलायचे आहे का? आता हा मुद्दा उपस्थित केला त्याचा अर्थ झाला की त्यांच्या वाढदिवसानिमित्त निमंत्रण मिळाले नाही असे आहे का?

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्या तुमचा विषय वेगळा आहे.

मा. सभापती :-

ह्याच्यापुढे असे होणार नाही. आणि जर असे झाले तर त्या अधिका-यावर तातडीने कार्यवाही करण्यात येईल.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, मागच्या सभेमध्ये जेव्हा हा विषय आला तेव्हा सन्मा. सदस्य चंद्रकांतजी वैती ह्यांनी व्यवस्थितपणे ह्या ठिकाणी खुलासा केलेला आहे. तरी पुन्हा हा विषय याठिकाणी यायलाच नाही पाहिजे होते. आणि त्या उपर याठिकाणी राष्ट्रवादी काँग्रेस आणि काँग्रेस यांची सत्ता आहे. व त्याचे जे आदरणीय नेते आहेत त्यांचा वाढदिवस होता. वाढदिवस कोणाचा आहे काय आहे असे वक्तव्य करणे मला योग्य वाटत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

निमंत्रण पत्रिका काढल्या होत्या त्या आम्हाला द्यायला पाहिजे होते.

धनराज अग्रवाल :-

आम्ही येथे असे विचारले की आपण त्या अधिकाऱ्याला विचारणा केली का नाही?

मोहन पाटील :-

साहेब, तुमच्या विषयावर आमचा आक्षेप नाही आहे. पत्रिका द्यायला पाहिजे ते का दिले नाही? बोलवायला पाहिजे होते ते का बोलावले गेले नाही? याचा जाब अधिकाऱ्यांना विचारला पाहिजे. या मताशी मी सभागृहाच्या मताशी सहमत आहे. तो विषय वेगळा आहे. परंतु तो विषय मांडताना कोणाचा वाढदिवस असा अनादर केलेला आम्ही सहन करून घेणार नाही. असा विषय आमचा येथे आहे.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब आपल्याला विनंती आहे की सन्मा. सदस्यांनी अनादराचे वाक्य बोलले आहे व जो उल्लेख केला आहे ते आपण इतिवृत्तांतून काढून टाकावे.

मिलन म्हात्रे :-

ह्याला माझे ऑब्जेक्शन आहे. येथे असे आलेले आहे की सदर कार्यक्रम असा असा वाढदिवस असताना आम्हाला वेळ झाले, दिरंगाई झाले. ह्याच्यामध्ये तफावत आहे. आमंत्रण पत्रिका छापल्या होत्या आणि त्या वाटप झालेल्या नाहीत. परत एकदा सांगतो मी बाहेरचे सभासद हे नगरसेवक इथले लोकप्रतिनिधी आहेत. कोण प्रथम अध्यक्ष आणि कोण प्रथम नगराध्यक्ष हा विषय वादाचा आहे.

मोहन पाटील :-

सभापती साहेब हे काय चालले आहे.

आसिफ शेख :-

असे असेल तर आम्ही सभा चालू देणार नाही. सभापती साहेब, आपण त्यांना समज द्या की सभागृहामध्ये सभागृहाचे कामकाज नितीनियमाने चालले पाहिजे. असे होत नसेल तर सभा चालविण्यास अर्थ नाही.

मा. सभापती :-

हा सभेत चर्चेचा विषय नाही.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय पान क्र. ८ वर सुलभ शौचालयाचे दिलेले आहे त्याच्यावर चर्चा होईल का?

मा. सभापती :-

नंतर चर्चा करू या.

धनराज अग्रवाल :-

पान क्र. १५ वर जे छताची रिपेर दुरुस्ती आहे त्याचे अॅडव्हास घेतले आहे का?

प्र. सचिव :-

बांधकाम विभागाने खुलासा केला आहे तो आयटम त्याच्यात नव्हता.

मिलन म्हात्रे :-

हे संपूर्ण इतिवृत्तांत कायम करण्याच्या अगोदर काही उपआयुक्त दर्जाच्या अधिकाऱ्यांनी आम्हाला आश्वासन दिले होते. ते ह्याच्यात फक्त करण्यात येईल असे आले आहे. फायनल झालेले कुठे आहे. त्याची सुधारणा झालेली आहे का? आमदार फंडाबाबत माझ्या काही सूचना होत्या त्याच्यात आमदार फंड असे दिलेले नव्हते त्याच्यात त्यांनी सांगितले होते की आम्ही ते टायटल बदलून घेऊ आणि त्यात सुधारणा करू. त्यावेळेला त्यांनी आश्वासन दिले होते. तर आम्ही त्यावेळेला काही बोललो नाही. ते झाले आहे का ते आपण बघून घ्या.

मा. सभापती :-

इम्प्लिमेंटेशन केलेले आहे.

प्रकरण क्र. १५६ :-

दि. ०९/१०/२००३ रोजीचे मा. स्थायी समितीचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. १३६ :-

दि. ०९/१०/२००३ रोजीच्या मा. स्थायी समितीच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती.

अनुमोदन :- श्री. हरेश गावंड.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र.१५७ चे वाचन केले.)

मा. सभापती :-

उपआयुक्त साहेब आपण याबाबत सभागृहाला सविस्तर माहिती द्यावी.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, प्रकरण १५७ घरपट्टी आकारणी व वसुलीबाबत हा विषय आहे. आपले अधिकार आहेत कोणकोणते विषय समितीसमोर घ्यायला पाहिजे. विषय घेतल्यानंतर त्याची सविस्तर टिपणी देखील आवश्यक असते. संपूर्ण गोषवारा संबंधित विभागाच्या प्रमुखाने द्यायला पाहिजे. परंतु या ठिकाणी फक्त विषयच दिला आहे गोषवारा आणि संपूर्ण टिपणी आलेली नाही.

मा. सभापती :-

सदरचा विषय मी ठेवलेला आहे. म्हणून त्यांना मी सांगितले आपण ह्याच्यावर चर्चा करू या.

आसिफ शेख :-

साहेब, आपले अधिकार आहेत त्यात माझे दुमत नाही. आपण आदेश दिला की विषय घ्या. आणि घ्यायलाच पाहिजे आपले संपूर्ण अधिकार आहेत. आपल्या अधिकारात संबंधित विभागाकडून टिपणी द्यायला पाहिजे. मग तुमच्या आदेशाचे पालन झालेले नाही. असे चित्र येथे दिसत आहे. आपले म्हणणे अधिकारी वर्ग ऐकत नाही का?

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

सभापती साहेब, प्रशासनाकडून विषय आलेला नाही. सदरचा विषय सदस्यांच्या आणि नागरिकांच्या अडचणीचा विषय असल्यामुळे हा विषय सभापती साहेबांनी घेतलेला आहे. त्यामध्ये आम्ही ज्या तारखेला आकारणी करतो. त्या तारखेचे दर लावतो. अशी चर्चा मागच्या पाच सहा महिन्यामध्ये झाली होती की एक बिल्लिंग असेल आणि पूर्वी एकदा घराची आकारणी, एका फॅल्टची आकारणी झाली असेल तर त्या आकारणीप्रमाणे त्या दराप्रमाणे सर्व बिल्लिंगला आकारणी व्हावी. ही सगळ्यांची मागणी आहे. परंतु ती मागणी आपण पूर्ण करू शकत नाही. म्हणून सर्व सभासदांनी आम्ही ठराव करतो म्हणून अजेन्डावर विषय घेतला. हा प्रशासनाचा विषय नाही. सभासदांनी सुचविलेला विषय आहे. त्यामुळे आम्ही जरी विषय घेतला तर आम्ही निगेटिव्ह उत्तर देणार.

मोहन पाटील :-

विषय असा आहे की सभापती महोदयांनी विषय घेतला आहे तो का घेतला आहे? जसे ह्याला मंजूरी द्यायची आहे. निर्णय घ्यायचा आहे की फक्त चर्चाच करायची आहे.

मा. सभापती :-

चर्चा करून निर्णय आपल्याला घ्यायचा आहे.

आसिफ शेख :-

चर्चा करून निर्णय घ्यायचा आहे त्याच्याशी आम्ही सहमत आहोत. पण त्याच्यावर प्रशासनाकडून टिपणी तर द्यायला पाहिजे. जेव्हा आपण सांगितले हा विषय विषयपत्रिकेवर घ्या. तर त्यावेळी प्रशासनाने त्यावर टिपणी द्यायला पाहिजे. असे माझे स्पष्ट याठिकाणी मत आहे. जरी उपआयुक्त साहेबांनी सांगितले की प्रशासनाचा याठिकाणी विषय नाही. म्हणजे त्यांच्या वक्तव्याचा अर्थ असा होतो जो विषय प्रशासनाच्यावतीने आहे त्याची टिपणी मिळणार आणि जे विषय सभापती साहेबांचे, नागरिकांचे आहेत त्याची टिपणी मिळणार नाही. येथे आमचा गैरसमज झालेला नाही.

सभापती साहेबांनी विषय घेतल्यानंतर प्रशासनाने त्याच्यावर प्रॉझेक्टिव्ह किंवा निगेटिव्ह अशी टिपणी का होईना ती द्यायला पाहिजे. आणि असे घेतल्यानंतर ही अडचण निर्माण होण्याची शक्यता आहे तर आम्ही कशाला निर्णय घेणार. प्रशासनाने आम्हाला टिपणी फेवरेबल दिली तर आम्ही त्यावर निर्णय घेऊ. अनफेवरेबल टिपणी असेल तर कोण मांजराच्या गळ्यात घंटा कशाला बांधणार? हा विषय ह्याटिकाणी आलेला आहे तो धोरणात्मक निर्णय घेण्याचा विषय आहे. तर धोरणात्मक निर्णय घेण्याचे अधिकार स्थायी समितीला नाही आहे. हा अधिकार मा. महासभेचा आहे. सभापती साहेब, माझी आपल्याला विनंती आहे की आपण हा धोरणात्मक निर्णय घेण्यासाठी आपण कृपया सदर विषय मा. महासभेसमोर आणावा.

चंद्रकांत वैती :-

मा. सभापती साहेब, मा. आसिफ शेख साहेब आपण जेष्ठ नगरसेवक आहात. ह्या नगरपालिकेच्या कारकीर्दीपासून गेल्यावर्षी मा. माजी सभापती मोहन पाटील साो. यांच्या कारकीर्दीत देखील घरपट्टी या विषयावर आपण जवळ जवळ सर्वानीच तळमळतेने बोललो, या विषयावर फार भांडलो की घरपट्टीमध्ये फार मोठा डिफरन्स आहे. घरपट्टीची बरीच प्रकरणे पेन्डींग आहेत. आणि त्याला अनुसरून जनतेचे प्रतिनिधी आणि जनतेचा आवाज या सभागृहापर्यंत, महानगरपालिकेच्या अधिका-यापर्यंत, आयुक्त साहेबांपर्यंत पोहचविण्याचे काम आपल्याला करायचे होते. आणि त्या अनुषंगाने हा विषय आणावा अशी सर्व नगरसेवकांची मागणी होती. माझी देखील मागणी होती, माझे स्वतःचे देखील पत्र होते. ब-याच नगरसेवकांचे याबाबत पत्र आहे. ह्यात आयुक्त साहेबांचे स्पष्ट असे आदेश होते की, जुने जे आदेश आहेत, जुनी जी प्रथा आहे त्या प्रथेला अनुसरूनच आपण पुढेपण तसेच टॅक्स कलेक्शन करायला लागलो. आणि मग इमारतीमध्ये राहणा-या शेजा-याकडे तीस पैसेप्रमाणे टॅक्स आणि त्याचा शेजारी जो आहे त्याच्याकडे नव्वद पैशांनी टॅक्स. मग हे सर्व टॅक्समध्ये एक वाक्यता यावी. समानता यावी म्हणजे त्या बिलिंगमध्ये पहिल्यांदा जो टॅक्स लागला. तो संपूर्ण इमारतीला लागवा अशी आपण भूमिका घेतली. त्यानंतर त्याच्यामध्ये अनेक असे वाद उभे राहिले की सोसायट्यांकडून संयुक्तिकपणे टॅक्स वसुली करावी असा आदेश काढला गेला. त्याच्यामुळे जनतेमध्ये अतिशय भितीचे वातावरण आहे. हा धोरणात्मक निर्णय आहे असे आपण म्हणत असू. तर स्थायी समितीमध्ये चर्चा करून मग तो मा. महासभेपुढे विषय नेला पाहिजे. आणि हा मा. महासभेत विषय न्यायचा आहे म्हणूनच आपल्याला स्थायी समितीमध्ये चर्चा करायची आहे. कारण मग मा. महासभेत असा प्रश्न उपस्थित करतो की ह्याला स्थायी समितीची शिफारस का आहे? स्थायी समितीने काही सूचना केल्या आहेत का? म्हणून आजच्या सभेत चर्चा करून आपण या विषयावर एक निर्णयात्मक जाऊ. मा. महासभेच्या निर्णयावर निर्णय आपण त्या विषयावर अंमलबजावणी करणार आहोत. म्हणून आजच्या सभेमध्ये आपल्याला ह्या विषयावर चर्चा करायची आहे की, कशाप्रकारे ही जी फारकत आहे, हा जो फरक आहे. हा दूर कसा करता येईल. या संदर्भात कर निरीक्षक विजय पाटील साहेब ह्यांना सभापती साहेब यांच्याकडे बोलावून चर्चा केली त्यावेळी त्यांनी स्पष्ट भाषेत सांगितले की आमच्या आयुक्त साहेबांचे जे निर्देश आहेत व जे आदेश काढले आहेत त्याला अनुसरून आम्हाला शासन म्हणून या विषयावर टिपणी देता येत नाही. जनतेचे प्रतिनिधी आणि स्थायी समिती सदस्य म्हणून आपण हा विषय तुमच्या हिशोबाने घ्यायचा आहे. म्हणून आपल्याला ह्या विषयावर त्यांनी आपल्याला कुठल्याही प्रकारचे टिपण दिलेले नाही. ह्याच्यामध्ये आपल्याला किती घरपट्ट्यांना बदल करायचा आहे त्याची आपल्याकडे नोंदी आहेत व तशी चार पाचशे प्रकरणे आहेत. म्हणून आपण स्थायी समितीने ह्याच्यावर निर्णय घेतला पाहिजे या मताचा मी आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सभापती महोदय, अनेक वेळेला हा विषय चर्चेलादेखील आला होता. जेव्हा आपण एका सदन्याचे सभापती असतो आणि आपल्या अखत्यारिमध्ये विविध खात्याचे अधिकारी-पदाधिकारी असतात. त्यावेळी विषय घेताना आपण त्यांच्याकडून मार्गदर्शन घेतो, अडव्हाईज घेतो की कोणत्या पद्धतीने विषय घेतला पाहिजे अशी चर्चा केली पाहिजे. जेव्हा सभापती नात्याने आपण आपल्या खात्यानिहाय अधिका-यांना बोलावून त्यांना सांगून चार अक्षर आपण लिहून देऊ शकतो. तुम्ही नेगेटिव्ह किंवा पॉझिटिव्ह देऊ शकत नाही अशा परिस्थितीचा आपण चार अक्षराचा गोषवारा लिहून देऊ शकतो. आणि सन्मा. उपआयुक्त साहेब आपण ती दिली पाहिजे या मताशी मी सहमत आहे. जर एखाद्या बजेटला अनुसरून जर त्याच्यात तफावत येते. बजेटमध्ये आपण अपेक्षित धरलेली एवढी रक्कम आहे. आणि

त्या रक्कमेचा विचार केल्यावर ती प्रकरणे काढल्यानंतर आपल्याला ह्या ह्या प्रकरणामध्ये लॉस येईल. आणि अशावेळेला लॉस आल्यानंतर जनप्रतिनिधी लॉस घेतोय. आणि त्या नुकसानाला जनप्रतिनिधी जबाबदार आहे. आणि अधिकारी फक्त फायद्यालाच वाटेकरी आहेत. पालिकेचा फायदा म्हणजे पालिकेच्या विकासाचे काम असू दे किंवा अन्य बजेटचे काम असू दे. तिथे निधी मिळाला तर ते फायदेशीर आहे. मग जनप्रतिनिधी फक्त लॉससाठी आहेत असा विषय होऊ शकत नाही. उपआयुक्त साहेबांना माझी विनंती आहे की, आपण एक निर्देश द्यायला पाहिजे होते की अशा पद्धतीने हा विषय आलेला आहे आणि आपल्याला एवढ्या एवढ्या बजेटमध्ये तरतुद आपण केलेली आहे. आणि आपल्याला एवढी रक्कम मिळणार आहे. आणि ह्या आपल्याला एवढ्या निधीमध्ये एवढी तुट होऊ शकते. आणि हा निर्णय आपला आहे. आपण हा निर्णय घ्यावा. सदनाने हा निर्णय घ्यावा. हा निर्णय घेण्याचा प्रशासनाचा प्रश्नच येत नाही. प्रशासन सांगू शकत नाही की, ह्यावेळी एवढा मिळणारा निधी आहे. निधीमध्ये एवढा तोटा होतोय. त्या तोट्याला आम्ही जबाबदार राहू किंवा राहू शकत नाही असा विषय होऊच शकत नाही. येणा-या निधीमध्ये एवढी तुट येऊ शकते. आपण निर्णय घ्यावा. महासभेपुढे, महापालिकेसमोर असे विषय आपले येत आहेत. आणि आपण सरळ स्वयंस्पष्ट टिपणी प्रत्येक विषयाची मा. महासभेपुढे असतेच. आणि ह्या टिपणीमध्ये आपण असा उल्लेख करतो की, एवढी तुट आपल्याला भरून काढावी लागेल. तर एवढी तुट होणार आहे तरी हा निर्णय मा. महासभेने घ्यावा. सभेने हा निर्णय घ्यावा अशा पद्धतीची टिपणी गोषवारे मा. महासभेसमोर आलेले आहेत. त्याच्यामुळे ही टिपणी, हा गोषवारा या ठिकाणी आला असता तर विशेष फरक पडला नसता. आणि हा संपूर्णपणे कोणताही विषय आपण चर्चेला या ठिकाणी घेतला कि तो विषय शिफारस करतो. शिफारस करणे म्हणजे रेडीमेड मटेरियल आपण मा. महासभेला देतो. सन्मा. सदस्य वैतीजी यांनी सांगितले, गोष्ट बरोबर आहे की, आपण एक मटेरियल रेडी केले आणि निर्देश दिले. रेडी मटेरियल आहे आणि तुम्ही याच्यावर चर्चा करा. परंतु धोरणात्मक जो निर्णय असतो तो महासभेपुढेच गेला पाहिजे. त्यासाठी हे सदन का त्याला जबाबदार राहिल. जर याविषयी प्रशासन गोषवारा देत नाही याविषयी तर मग हे सदन या ठिकाणचे तिथे का जबाबदार राहिल त्याला. सुप्रीम बॉडी महासभा आहे तर मा. महासभेनेच तो लॉस घ्यावा. ज्या पद्धतीने आजपर्यंत मा. महासभा लॉस घेत होती त्या पद्धतीने घ्यावा. म्हणून सभापती महोदय यांच्यामध्ये प्रशासनाने थोडासा बदल करा. चर्चा करून निर्णय घेण्यासाठी आपल्याला प्रशासनाकडून चार अक्षरे असावी लागतात. आपण कोणतेही विषय घ्यायचे ठरविले तर आपण विषय काही घेऊ शकतो. आपल्याला अधिकार आहे विषय घ्यायचे. आपल्याला वाटते या शहराचा विकास झाला पाहिजे. विकासाचे विषय आले पाहिजेत आणि आपल्याला वाटते ते शहरासाठी वाटते. म्हणून प्रशासनाने चार ओळी लिहून दिल्या पाहिजेत आणि मग चर्चेसाठी विषय आणले पाहिजेत. नाहीतर आपण चर्चा करून उपयोग काय.

मा. सभापती :-

आता चर्चा करून आपल्याला किती फायदा व किती तोटा आहे याच्यावर आपण विचार करू आणि मग सदरचा विषय आपण मा. महासभेसमोर सादर करू. त्याकरिता हा विषय चर्चेसाठी येथे आणला आहे.

मोहन पाटील :-

आपण हा विषय सरळ मा. महासभेसमोर घेऊन जाऊ शकतो. आता आपण हा विषय घेतला आणि ह्यावर चर्चा काय झाली हा धोरणात्मक निर्णय आहे. आणि हा विषय मा. महासभेसमोर घ्यावा. आज प्रत्येकाचे या विषयाला समर्थन आहे की प्रत्येकाच्या एका इमारतीमध्ये नव्वद टक्के फ्लॅटला अमुक रेट आहे आणि दहा टक्के फॅटला अमुक रेट आहे. असे आम्ही अनेकदा विजय पाटलांना, उपआयुक्त साहेबांना अनेकदा सांगितले आणि अनेकवेळा आयुक्त साहेबांकडे गेलो. आणि मी सभापती असताना अनेकवेळा मला विचारणा केली की तुम्ही हा विषय का घेत नाही? जर दोन वाक्यांची वाच्यता जर प्रशासन देऊ शकत नाही तर त्या विषयावर चर्चा होऊ शकत नाही. कारण जर आपण चर्चा केली व कोणताही गोषवारा नसेल तर तो विषयच होऊ शकत नाही. टेक्निकली हा विषयच होऊ शकत नाही.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, हा विषय घेतला आहे तर मागच्या वेळेलादेखील सगळ्यांना अडचण होती. सोसायटीमध्ये दोनला कमी लागते पाचला जास्त लागते. नागरिक नगरसेवकांकडे जातात उपआयुक्त साहेबांकडे जातात. आणि कुणाचाही निकाल लागलेला नाही. शेवटी आयुक्त साहेबांनी नविन

फ्लॅटधारकाला नविन वर्षाप्रमाणे लागेल. पहिले वेगवेगळे बिल जात होते म्हणून कोणाला माहित पडत नव्हते. आणि ते बिल भरतही होते. आता एका सोसायटीला एक बिल द्यायला लागले म्हणून सर्वांना माहित पडायला लागले की, ह्याला एवढे कमी का? ह्याला एवढे जास्त का? अशी नगरसेवकांकडे तक्रार वाढायला लागली आहे. म्हणून विषय आणलाच पाहिजे. फरक एवढाच आहे बजेटमध्ये आपले कर वसुली किती होते. आणि आता ह्याच्यात फरक किती पडणार आहे. हे मा. उपआयुक्त साहेबांनी सांगावे की ह्याच्यात फरक किती पडणार आहे. एवढा एवढा फरक पडणार आहे आणि आपण मग मा. महासभेत त्यांची मंजूरी घेऊ. विषय आणल्याविषयी माझे काय मत नाही.

मोहन पाटील :-

विषय आणण्याविषयी नाही. विषय आणलाच पाहिजे म्हणून बोललो. तांत्रिक अडचणीमध्ये प्रशासनाने चार अक्षर लिहून द्यायला पाहिजे. आपण प्रत्येक मा. महासभेला बोलतो की एवढे काम केल्यानंतर आपल्याला अर्थसंकल्पामध्ये एवढी तुट येणार आहे. ही तुट भरून काढण्यासाठी आपल्याला विचार करावा लागेल. प्रशासन मूग गिळून जर बसत असेल तर आणि आपल्याला जर समोर जाउन जर चर्चा करत असू तर त्याला अर्थ राहणार नाही. प्रशासनाला समितीची पण साथ पाहिजे. त्यांनी चार अक्षर गोषवाऱ्याचे द्यायला पाहिजे. हा विषय मा. महासभेसमोर नेतो आणि उद्या कोणी विचारले की गोषवारा काय होता. गोषवारा न देता जरी सभापती महोदयांनी विषय दिला की अशापद्धतीने मा. महासभेसमोर विषय आला पाहिजे. आणि ह्याविषयी जेवढी आत्मियता प्रत्येक सदस्यांना आहे ती महत्त्वाची आहे. मग आम्हाला आत्मियता नाही की तुम्हाला आत्मियता नाही हा विषय नाही आहे. तर प्रत्येकाला आत्मियता आहे. आणि यासाठी आपण उपआयुक्त साहेबांना कित्येक वेळा सांगितले की असा विषय घ्यायला पाहिजे. तर त्यांना ही कायद्याच्या अडचणी आहेत. उपआयुक्त साहेब काय बोलतात, आम्हाला ही कायद्याच्या अडचणी आहेत. आयुक्त साहेबांना सांगून तुम्ही अशाप्रकारे काम करून घ्या. तुम्ही आयुक्त साहेबांकडे जाउन असे निवेदन करा. त्यांनी हा विषय पूर्ण व्हावा म्हणून बोलले आहेत. म्हणून उपआयुक्त साहेब आमचे म्हणणे असे आहे की आपण प्रत्येक वेळेला बोलता की अर्थसंकल्पात ह्याची तुट मिळते तर आपण चार अक्षर लिहून द्यायला पाहिजे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त सा.) :-

सभापती साहेब, मोहन पाटील साहेब आणि आसिफ शेख ह्यांना हा विषय सविस्तर माहिती आहे. आणि ह्याविषयावर आयुक्त साहेबांकडे आपण कमीत कमी सात ते आठ वेळा गेलेलो आहोत. सभापती साहेब आमच्याबरोबर होते. ज्या बिलिंगा सन १९८८, १९८९ १९९१, १९९५ या काळातल्या ज्या बिलिंगा झाल्या. त्यामधल्या काही फॅल्टची आकारणी त्या काळात त्या त्या वर्षी झाली. त्यामधले काही फॅल्टवर आकारणी २००१-०२ मध्ये झाली. सन २००२ मध्ये झालेल्या आकारणीचे रूपये १.६०/- आणि पूर्वी ८५,८८,९१ आणि ९५ याकालावधीत पाठीमागच्या वर्षात ज्या आकारण्या झाल्या त्या ८५मध्ये ३० पैशांनी झाल्या. त्यानंतर ८९,९० मध्ये ५० पैशांनी झाल्या. ९१ मध्ये ८० पैशांनी झाले. ९५ मध्ये रूपये १.१०/- झाले. एकत्रित बिल गेल्यामुळे संपूर्ण नागरिकांमध्ये हे झाले. त्यावेळेचे काही सभासद आणि सभापती महोदय हे सर्व मिळून आयुक्त साहेबांना भेटायला गेलो होतो. त्यावेळेला ह्याविषयावर सविस्तर चर्चा झाली. त्या लोकांना आतापर्यंत सवलत मिळालेली आहे की, चालू वर्षी आकारणी केलेली असेल तर चालू वर्षाचे टॅक्स लावा. कमी करता येणार नाही. कारण कमीत कमी पाच ते सहा वर्ष टॅक्स भरलेले नाही. तर त्यांना हा दर लागायलाच पाहिजे. असे आयुक्त साहेबांनी स्पष्टपणे सांगितलेले आहे. त्यानंतर असे निघाले की ज्यावेळेला फॅल्टची पहिली आकारणी केली असेल जर ती १९८५ ला आकारणी केली १९८९ ला केली असेल, १९९१ ला केली असेल. त्या फॅल्ट ओनर कडून त्यातारखेपासून वसुली करा. हा मुद्दा मी उपस्थित केला आणि त्यामुद्दयाला अनुसरून सभापती महोदयांनी हा विषय आणला. निर्णय घ्यायचा का नाही घ्यायचा हा विषय आपल्या सभागृहासमोर आहे. आणि आपण म्हणता बजेटमध्ये जो फरक पडतोय तर बजेटमध्ये रक्कम धरलेली आहे ३४ कोटी आणि सध्या डिमांड आहे ४८ कोटीची आणि चालू वर्षी नविन आकारणी होणार आहे दिड कोटीची. त्यामुळे ४९.५० कोटीची भर पडणार आहे. त्यामुळे बजेटवर एवढा परिणाम होईल असे वाटत नाही. ह्याचा अर्थ बजेटमध्ये परिणाम होईल असे वाटत नाही असे नाही आहे. पण ठराव आम्ही करा किंवा करू नका या मताशी आम्ही नाही. आम्ही फक्त निवेदन करून तुम्हाला माहिती दिली. ही माहिती तुम्हालादेखील अगोदर होती की तुम्ही सुद्धा आम्हाला घेउन आयुक्त साहेबांकडे वेळोवेळी गेलेले आहोत. ज्यावेळेला बिलिंग झाली त्याच वेळेपासून आकारणी करा असे आपण बोललो होतो आणि ह्या

विषयावर त्या बिल्लिंग मालकाने त्यावेळेपासून टॅक्स भरलेले नाही म्हणून चालू दरच लावा असे आयुक्त साहेबांनी आपल्यासमोरच सांगितले.

मोहन पाटील :-

साहेब, मी माझ्या संभाषणामध्ये स्वतः आयुक्त साहेबांकडे गेलो होतो असे बोललो. जे आपण रिपीट केलात. आणि बजेटला किती लॉस होतो त्याच्यापेक्षा नागरिकांना काय फायदा होतो. नागरिक ज्या अडचणीमध्ये वेटीस धरले त्याच्यामध्ये काय होते. हा विषय आहे. आणि मागच्या सभेला मी स्वतः येथे असताना सन्मा. सदस्य वैतीजीनी सुद्धा मला विरोध दर्शविला की आपण हा विषय अशा पद्धतीने बोलला नाही पाहिजे. कारण विषयाची तांत्रिक अडचण होती. आणि तो अत्यंत निगडीचा विषय होता. तो विषय आला पाहिजे. साहेब, मला बोलायचे आहे आपण ह्या विषयामध्ये चार अक्षरे घायला पाहिजे होती.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

राजकीय खेळीचा असेल तर आमचा प्रश्न येथे येणार नाही.

मोहन पाटील :-

हे काही राजकारण नाही आहे. तर ही राजकीय बॉडी असते. पॉलिटिकली लोक निवडून येतात. आणि राजकीय बॉडी चालवतात. व प्रशासन तरी राजकारणाच्या बरोबर असते. अनऑफीशियल. मग किती ही बोलले मी नाही त्यातली कडी लावा आतली. असे बोलल्यानंतर सुद्धा ते प्रशासन बरोबर आहेच. काय करणार सत्ताधारी आहेत आणि सत्ताधारीबरोबर राहावे लागते असे बोलून ते आपला शब्द मारून घेतात. आम्ही तुमच्याबरोबर संपूर्णपणे सहमत आहोत. आम्हाला साहेब असे बोलायचे आहे की साहेब, आपण आम्हाला अशा पद्धतीचा गोषवारा नाही दिला.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

मी येथे मुद्द्याचे विश्लेषण केलेले आहे. एका बिल्लिंगमध्ये १९९५ ला केलेली आकारणी ही एक रूपये दहा पैशांनी होती. १९८५ ला केलेले तीस पैशांप्रमाणे. १९९० ला सत्तर पैशांनी केली. तरहा जो फरक एकाच बिल्लिंगमध्ये आहे. याचे विश्लेषण केले असते तर तुमच्या बोलण्याला पृष्ठी आली असती.

मोहन पाटील :-

त्यातले विश्लेषण करायला पाहिजे म्हणून मी तुम्हाला बोलतो.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

हे विषय आपल्याला घेउन आपण आयुक्त साहेबांकडे गेलो होतो आणि मा. आयुक्त साहेबांनी आपल्याला आदेश दिला. आणि आयुक्त साहेबांनी आदेश दिल्यानंतर तुम्ही तेथून निघालात. मग आमच्या प्रशासनाचे प्रमुख यांनी आदेश दिल्यानंतर आम्ही गोषवारा काय म्हणून घावा अशी आपली अपेक्षा आहे.

मोहन पाटील :-

त्यांनी अनेकवेळा काय सांगितले येथून तुम्ही करा. आमच्या पाठीमागे पुन्हा सांगितले की, कायद्यामध्ये बसत नाही आहे. विजय पाटील सारखे अधिकारी येतात ते सांगतात की कायद्यात बसत नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

कायद्यात बसत नाही असे आमचे म्हणणे नाही. आयुक्त साहेबांचे काय म्हणणे होते की, गेल्या पाच सहा वर्षात ज्या लोकांनी टॅक्स भरलेला नाही. त्यालोकांना चालू बाजारभाव लागायला पाहिजे. नंतर सगळ्या सभासदांचे आणि माझी ज्यावेळेला चर्चा झाली. मग साहेबांना असे समजावून सांगावे लागेल की १९८५ ला जर आपण आकारणी केली तीस पैशांनी तर त्या घरमालकाकडून आतापर्यंत रिकव्हरी करायचे. म्हणजे त्या मालकाकडून तो फरक वसूल करायचा. तो फरक घेउनच दुरुस्ती करायची. समजा २००१ मध्ये १.६० पैशांनी टॅक्स लागला आणि त्यांना लागायला पाहिजे सन १९८५ पासून. १९८५ पासून लावले तर तीस पैशांनी आतापर्यंत जो टॅक्स होईल ते तो मालक भरायला तयार असेल तर दुरुस्ती करायची.

मोहन पाटील :-

आमचा विषय तो नाही की, तुम्ही जे आम्हाला सांगितले की कोणत्या टक्क्यांनी किती टॅक्स लावायचा आणि किती लावायचा नाही. हा मोठा विषय नव्हता आपण सरळ हा विषय मा. महासभेत घेउन शकलो असतो. आमचे सभापती महोदयाना असे म्हणणे होते की आपण चार ओळीचा गोषवारा

देऊ शकलो असतो. चर्चेला फक्त विषय घेतला आणि चर्चा केली म्हणून आपण देणार का? प्रशासनाने अशी बाजू झटकून चालणार नाही साहेब. विषय जो येतो त्यावर चर्चा करायचे का निर्णय घ्यायचा?

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

सभापती महोदयांची ही इच्छा होती की जर हा विषय मा. महासभेसमोर चर्चेला घेतला तर ८४ सदस्यांमध्ये कमीत कमी ५ ते १० सदस्यांना उत्तर प्रशासनातर्फे द्यावे लागते. त्यामुळे स्थायी समितीमध्ये विषय आल्यानंतर सोळा सदस्यांना पूर्ण माहिती ज्ञान मिळालेले असते. मग ते मा. महासभेमध्ये गेल्यानंतर प्राप्त केलेल्या माहितीच्या आधारे ते सभासद इतर सभासदांनी विचारलेल्या प्रश्नाला उत्तर द्यावीत. ही अपेक्षा सभापती साहेबांनी व्यक्त केली आणि हा विषय आणला. संपूर्ण माहिती सोळा सदस्यांनी घ्यावे आणि मा. महासभेमध्ये विषय आल्यानंतर शिफारशीवरून त्या सभासदाने ह्याचे उत्तर द्यावे. ही अपेक्षा व्यक्त करून सभापतींनी विषय घेतला.

मोहन पाटील :-

प्रेक्टीकली तुम्हाला ज्ञात आहे, सोळा सदस्यांनी ह्या ठिकाणी चर्चा केल्यानंतर हे सोळा पैकी सोळा सदस्य त्या विषयाला समर्थन करत नाहीत. हे प्रेक्टीकल आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

नविन विषय मा. महासभेपुढे आल्यानंतर प्रत्येक सभासदांना प्रत्येक सदस्याला सात्वत करायचे काम, प्रत्येक सभासदांना माहिती देण्याचे, उपप्रश्न निर्माण झाले तर उत्तर देण्याचे जबाबदारी प्रशासनावर येउन पडते. त्यामुळे प्रत्येकाच्या प्रश्नाचे उत्तर देण्यापेक्षा येथेच काय सोक्षमोक्ष होउन सगळ्यांना माहिती मिळेल. मग हे सदस्य हा विषय बरोबर आहे म्हणून बाकीच्या सदस्यांना समजावून सांगतील म्हणून येथे विषय सभापतींच्या सददिच्छा हेतूने हा विषय आलेला आहे. संपूर्ण माहिती येथे मिळाल्यानंतर हा विषय मा. महासभेकडे शिफारस करणे ह्याच्या उद्देशाने हा विषय आणलेला आहे. येथे निर्णय घेण्यासाठीच हा विषय आणलेला नाही.

मिलन म्हात्रे :-

स्थायी समितीपुढे विषय आणावा का नाही आणावा ह्याचा वाद चालला आहे. माझे स्पष्ट सदस्य या नात्याने मत आहे. हा विषय आणला आणि प्रशासनाने गोषवारा, टिपणी दिली नाही ही चुक त्यांची आहे त्यात काही वाद नाही आहे. नाईक साहेब बोलले की आम्ही ह्याच्या निगेटीव्ह उत्तर देणार. ह्याची नोंद प्रासेडींगला झाली आहे. पण आज हा विषय येथे आला आणि उगाच येथे ह्याचा उहापोह होतोय. तर स्थायी समितीला कुठलाही अधिकार नाही आहे का? सभापतींना कुठला अधिकार नाही आहे का? तर विशेष अधिकार आहेत. एखादा विषय शहरातला मा. महासभेसमोर न्या हे नंतर. पण आज हा विषय सभेत डिसाईड झाले मागे सुद्धा असे विषय डिसाईड झाले आणि त्याचा ठराव खालच्या क्लार्क पर्यंत गेला नाही. मोहन पाटील साहेब सभापती असताना असे अनेक महत्त्वाचे निर्णय झाले. पण हे बासनामध्ये गुंडाळले गेले, फाईलमध्ये सडत पडले त्याचे इम्प्लिमेंटेशन खाली एकही नाही आहे. खालचा क्लार्क त्याला आपण दरवेळेला सानुग्रह अनुदान हे सर्व आपण द्यायचे. ते स्पष्ट सरळ नगरसेवकांना सांगून टाकतात आमच्यापर्यंत ठराव आलेला नाही. त्यामुळे त्याचे इम्प्लिमेंटेशन आम्ही करू शकत नाही. साहेबांचे आम्हाला आदेश नाही आहेत. आणि त्यामुळे ही टोलवाटोलवी चाललेली आहे. गेल्या दीड दोन वर्षांपासून मी ही मजा बघतोय. स्थायी समितीच्या सभापतींनी सुद्धा महानगरपालिकेच्या अधिनियमामध्ये जे शास्त्रीचे नियम आहेत ते लावा आणि कार्यवाही करा. तुम्ही फक्त आम्ही येथे बसायचे आणि दाताच्या कण्या घालायच्या आणि ह्या अधिकाऱ्याने काही करायचे नाही. आता मी तुम्हाला उदाहरणे देतो, ज्या बिल्डिंगमध्ये एका विंगला पंचवीस फ्लॅटला नगरपालिकेचा हाउस टॅक्स लागला. त्याच बिल्डिंगच्या दुसऱ्या विंगला पंचवीस फ्लॅटला हाउस टॅक्स का लागत नाही. ह्याचे उत्तर आपणाकडे आहे का? तुमचे क्लार्क गेले तुमचे कर निरीक्षक गेले. टॅक्सचे जे व्हॅल्युअर आहेत ते सगळे गेले. त्यांनी पंचवीस फ्लॅट मोजले आणि पंचवीस फ्लॅट बाकी का ठेवले. आता त्या गोष्टीला दहा वर्ष झाले. आणि आता येणारा प्रत्येक अधिकारी बोलतो ते माझ्याकाळातले नाही आहे, हे त्यावेळेचे आहे. तुम्ही जर ह्या महानगरपालिकेचे नोकर आहात, तुम्ही जर या महानगरपालिकेचे अधिकारी आहात. तर या महानगरपालिकेचे जे काही देणघेण आहे. बाप मेल्यावरती त्याचे कर्ज पोराला फेडायला लागते. बाप मेला आणि पोरगा कर्जबाजारी झाला तर बोलू शकत नाही की, माझ्या बापाचे कर्ज आहे. प्रत्येक अधिकारी कुठल्याही खात्याचा इंटरनल भाग असू दे.

सरळ सांगणार हे त्या अधिकाऱ्याने काम केले आहे मला विचारू नका. आणि त्याचा त्रास या नागरिकांना भोगावा लागतो. आज पंचवीस सदनिका धारकांची त्यात काय चुक आहे. तुमचे क्लार्क जाऊन घेत नाही किंवा कुठेतरी डिलिगमध्ये काहीतरी प्रॉब्लेम झालेला आहे. आणि त्यामुळे ते पंचवीस फ्लॅट घेण्यात आलेले नाही. अशा अनेक तक्रारी नागरिकांच्या आम्ही घेउन आलेलो आहोत. आता पाठवतो, सर्वे झालेला आहे. तुम्ही सर्वे काय केलेले आहेत. माझ्याकडे येथे लिस्ट आहे. त्या बिलिंगमध्ये पन्नास फ्लॅट आहे. पंचावन्न फ्लॅटला तुम्ही टॅक्स आकारणी केलेली आहे. कसले काम करता तुम्ही. प्रत्येक वेळेला प्रशासनाला वाचवायची उत्तरे असतात. का म्हणून तुम्ही वाचवता. नगरपालिकेच्या हिताच्या गोष्टी करता तुम्ही क्रेडीट घेतले. तुमच्या बदल आम्ही येथे ठराव केला व तुमचे या ठिकाणी अभिनंदन केले. तुम्ही जरा प्रशासनावर देखील चाबूक हाणा. जो क्लार्क तुम्हाला आर्थिक नुकसान करतो, तुम्हाला अडचणीमध्ये आणतो. त्याला तुम्ही दोन महिने घरी बसवा. या अक्षम्य चुका केल्या जातात. तुम्ही सोसायटीला धमकी देता की पंधरा दिवसात तुम्ही त्या ६१ फ्लॅटचे आपण पैसे भरा. त्या नोटीसवर कोणी सही केली? पाच फ्लॅटचे तुम्ही जे पन्नास हजार पाठविले त्याची लायबिलिटी कुणाची? त्याला जिम्मेदार कोण आहे. तुमच्या कडून चुका झाल्यावर माफ करा आणि त्याला तुम्ही बोलावणार दम देणार आणि निघून जाणार. या सोसायटीने पाच फ्लॅटचे पैसे का भरायचे? त्या दिवशी तुमच्या टेबलासमोर सर्व आरग्युमेंट झाले, खाली येउन परत त्या अधिकाऱ्याला उत्तर द्यायचे तेच उत्तर दिले. पण त्याने तुम्हचे ऐकले नाही हे आपण लक्षात ठेवा. आज ही त्या सोसायटीचे पैसे घेतले गेले नाही. हे काय चालले आहे. आम्ही आपले भांडत राहायचे आणि तुम्ही आपले माजत राहायचे. एक वयस्कर बाई आहे. तिला हार्ट अटॅक आहे, आजारी आहे. ती चाळीस हजाराची कॅश घेउन नगरपालिकेत फेऱ्या मारते. तेरा चेक आहेत दोन-दोन तीन-तीन हजाराचे. सरळ नाही सांगून टाकतात. बापाची जाहगिर लागून राहिली आहे का? कोणी काहीही उत्तर द्यायचे. आलेले पैसे परत पाठवून द्यायचे आणि मग सांगायचे बजेटमध्ये असे होते तसे होते. येणारा पैसा तुम्हाला नाकारण्याचा कोणत्या कायद्यामध्ये अधिकार आहे ते आपण आम्हाला सांगा. कुठला कायदा बोलता की त्या कॅशमध्ये डिसप्युट नसेल. एक हजार रूपयाची जर नगरपालिकेची मागणी असेल आणि समोरून तो माणूस तुम्हाला पैसे द्यायला तयार असले तर तुम्ही कुठल्या बेसवर नाकारता ते तुम्ही आम्हाला सांगा. मला ह्या सर्वावर आपल्याकडून रूलिंग पाहिजे. तुम्ही त्यांची बिले कसे नाकारता. तो एवढ्या रक्कमेची कॅश घेउन येतो आणि उद्या त्याचे काही बरे वाईट झाले तर. आपण रितसर फॉर्म भरून घेता. त्या माणसाचा मृत्युचा दाखला बघता. त्या माणसाचे अधिकृतपणे सोसायटी ट्रान्सफर आहे की नाही ते बघता. संमती असेल तर बघता. पंधरा दिवसाची नोटीस लावता. इतर नातलगांच्या हरकती मागवता. ह्याला वीस दिवस जाते. आणि आज माझ्या हाउस टॅक्सचे नाव बदलून सोसायटीला लावायला तुम्हाला दोन मिनिटे गेली. हा कसला नियम आहे. कुठच्या सेक्शननुसार तुम्ही केले. माझी हरकत होती, घेतली तुम्ही. नाही, माझी पावती सोसायटीच्या नावाने फाडून मोकळे झालात. सभापती साहेब चार रूपये थकबाकी माझी दाखवली गेली आहे. येथे प्रश्न चार रूपयाचा नाही आहे. माझ्या फॅमिली होल्डर्सने जर पैसे महानगरपालिकेत येउन भरले असते, ह्यांच्या नियमानुसार सोसायटीमध्ये आणि मग त्या सोसायटीने आणून तुमच्याकडे भरले असते तर नियमानुसार, कायदानुसार चार रूपये थकबाकी मला मान्य आहे असे मी मान्य करतो व दुसरा मुद्दा असा आहे की त्या सोसायटीने जी नोटीस पाठवली आहे. ह्याच्यावर टोटल सोसायटीमध्ये डिसकशन झाले आणि बोलले गेले की महानगरपालिकेचे तुम्ही नगरसेवक असून चार रूपये थकबाकी ठेवली आहे व आपण आम्हाला कशाला शिकवता. हे सदस्य कर्मचारी म्हणतात की आमची चुक नाही टायपिंग मिस्टेक आहे. कुणाकुणाला वाचविले जाते. ह्याच्या पाठीमागे कर निरीक्षक अधिकाऱ्याचे क्लिअर कट पत्र आहे. संगणकाचे ह्यांनी जी रक्कम दिली आहे ती आम्ही तपासून बघितली आहे आणि आम्ही ते अकाउंट व्यवस्थितरित्या बघितले आहे आणि ते बरोबर आहेत. अकाउंट बरोबर आहे आणि ह्याच्या खाली सगळ्यांच्या सह्या आहेत. त्याच्या कॉप्या मी तुम्हाला देतो. प्रशासनाकडून मला उत्तर दिले ही आमची चुक नाही कॉम्प्युटर मिस्टेक आहे. आणि संगणक ठेकेदार बोलतो ह्यांचे अकाउंट घेताना मी लेखी ह्यांच्याकडून घेतो तुम्ही जे देता ते सगळी चेक केले आहे आणि बरोबर आहे. नाईक साहेब आपण ह्याच्यात काही क्षमापन वगैरे करणार काय? केळकर साहेब आपण क्षमापन करणार? ह्या क्षमापन करण्यासारख्या चुका नाही आहेत. या विषयात मी रितसर ठराव दिला आहे जो माझा अधिकार आहे. ह्यांच्यामध्ये सारख्या सारख्या चुका आता हे एका सोसायटीच्या व्यक्तीचे पत्र आहे. ह्याच्यात त्या

व्यक्तीला आपण परत साडे सहा हजार रूपये आकारून पाठविले आहेत आणि हा दाखला आणि हे त्याचे अॅसेसमेंट रिपोर्ट. तुम्ही सांगायचे संगणक ठेकेदाराने संगणकामध्ये फिल्ड केले नाही, तर आम्ही काय करायचे? आपल्या लोकांकडे काम काय आहे ते आपण मला पहिल्यांदा सांगा. आता आपण एकत्रित रित्या टॅक्स वसुली करतो तर राहिलेला स्टाफ करणार काय? सभापती साहेब मी स्पष्टपणे सांगतो जे चालले आहे ते चुकीचे चालले आहे. प्रॉपटी रजिस्ट्रेशनचे फॉर्म दहा दहा रूपयाला खाली विकले जात आहेत आणि त्याच्यामध्ये क्लिअर दिले आहे. सदर प्रॉपटी हस्तांतरीत, सोसायटी ही अॅथोरटी देते की ह्या व्यक्तीच्या नावावर करा. त्यावेळेला तुम्ही करत असता. माझी पावती ट्रान्सफर करताना तुम्ही माझी हरकत नोंदवली का? किंवा माझी संमती घेतली का? नाही. आज हजारो अशा केसेस आहे संमती न घेता सिंगल नावाने फाडून टाकल्या आहेत. अनेक सोसायट्यांमध्ये त्या पदाधिका-यांची भांडणे आहेत. पावतीच देत नाही. त्या माणसाला जर इंडीव्हीजुवल काय पाहिजे असले तर ह्यांच्याकडे अर्ज करायचे, महिना महिना धक्के खायचे. त्यांनी दुनियेचे नियम ऐकवायचे आणि मग त्या माणसाला टोलवत राहायचे. हे उद्योग चालले आहे. तर या सगळ्याचा सार असा आहे. जर महानगरपालिकेचा कर्मचारी पंचवीस हजार रूपये कॅश घेउन गेला की त्याला सिक्युरिटी लागते, त्याला महापालिकेचे वाहन लागते. आणि आज लाखो रूपये लोक येथे कॅश घेउन येतात, चेक घेउन येतात. जर उद्या चोरी झाली, त्यांचा खुन झाला तर त्याला जिम्मेदार कोण आहे. महानगरपालिका असे लिहुन देते का, आम्ही ही कॅश नाकारतोय आणि उद्या जर तुमच्या जिवीतास काही धोका झाला तर आम्ही जिम्मेदार आहोत आणि हे अधिकारी जेव्हा कॅश भरायला जातात तेव्हा आम्हाला सशस्त्र संरक्षण द्या असे बोलतात. ते संरक्षण नागरिकांना नसावे. पैसे भरायला आलेल्या लोकांना तुम्हा का नाकारता? सरळ नाही सांगून पावती मिळणार नाही असे सांगतात. जेव्हा नाईक साहेब तुम्ही निर्णय दिला तरी खालचे अधिकारी त्यांची अक्कल लावतात आणि आम्ही करणार नाही म्हणून सांगतात. तुम्हाला नावाने देता येणार नाही. शेवटी मला जावे लागले. आयुक्त साहेबांनी माझ्यासमोर आदेश दिले की, तुम्ही ह्यांची इंडाव्ह्यूजव्हल पावती फाडून द्या. खाली गेल्यानंतर त्यांनी परत नाही म्हणून सांगितले. म्हात्रे आणि पाटील भांडत होते. द्यायचे, द्यायचे नाही. साहेबांनी सांगितले का नाही. आणि मला खोट ठरवत होते. हे काय चालले आहे. ही दादागिरी चालली आहे का? मला खोट ठरवले की नाईक साहेब हे बोललेच नाही आणि नंतर शेवटी विजय पाटील ह्यांच्या समोर त्यांना उभे केले आणि कॅश घेतली. पैसे भरले नाही तर तुम्ही जप्ती करता, वॉरंट काढता, आयुक्त साहेबांना सर्व अधिकार आहेत. जे एका सेक्रेटरीला, ट्रेझरर, चेअरमनला नाही आहेत. साहेब, परवा कणकिया पार्कमध्ये तिघांना आतमध्ये घातले. तुम्हाला आमच्या समोर फोन आला होता. एकदा पी.आय. केस दाखल केली आणि एफ.आय.आर. लागू झाला तर ते अधिकार पी.आय.चे राहत नाही. त्यात पहिले मॅजीस्ट्रेटकडे जायचे जामीन घ्यायचे आणि जामीन मिळाले तर ठिक नाही तर तुम्ही पावती फाडली नाही इंडीव्हीजुव्हल नावाची ते पण नाही मिळणार सेन्ट्रल जेलला जाणार आणि त्याच्यानंतर ते चार डिलीशियन करायचे पावर्स. आणि ते पी.आय. मॅजीस्ट्रेटकडे गेल्यावर त्याला बरोबर वाटले तर तो करणार त्याला दोन वर्षे जातात. आणि त्या दोन वर्षांमध्ये त्या निरपराध लोकांना तारखा घ्याव्या लागतात. ह्या नोटीसमध्ये काय दिले आहे. सेक्शन ४०६ मध्ये काय दिले आहे. जे नागरीकांच्या फेवरला सेक्शन आहेत ते ह्याच्यात मुद्दामुन टाकलेले नाही आहे. फक्त धमकीचे सेक्शन सगळे टाकलेले आहेत. सेक्शन ४०६ क्लिअर बोलतोय न्यायाधिकाऱ्याच्या अधिकार कक्षमध्ये तंटेबखेडे येथे सोडविले जाणार आहे. टी.एम.सी. मध्ये जसे तुम्ही फोर्थ क्लासचे मॅजीस्ट्रेट नेमणूक केलेले आहेत तसे आपल्या महानगरपालिकेत नेमणूक केलेले आहेत का? नाहीत. मग त्यांचे पावर आयुक्त साहेब घेणार आहेत का? तर घेता येणार नाही. जर तुमच्याकडे ती व्यक्तीच नाही आहे तर ४०६ तुम्ही कशाकरिता करत आहात. गरज काय आहे. अन्यथा आपण असे म्हणा ना, की या न्यायाधिकाऱ्यांचे पावर आम्ही आमच्याकडे घेतले आहे. आपण ते सेक्शन वाचा त्याच्यात कुठेही आयुक्त साहेब किंवा उपआयुक्त साहेब यांना पावर्स दिलेले नाही तंटेबखेडे सोडवायला. आणि हे ४०६ सेक्शन पहिलेच टाकले आहे. त्यानंतर बाकी जे पुढचे सेक्शन आहेत सगळे ४२ च्या नंतरचे त्याच्यामध्ये आयुक्त साहेबांना जप्ती, वॉरंट आहे, दंड आहे, माफी आहे त्याच्यानंतर त्यांच्या ज्या किमती वस्तु आहेत ते जप्ती करण्याचे अधिकार आहेत. त्याच्यावर पोलीस केस करण्याचे अधिकार आहेत. त्यांना पुढे अटकपात्र काय काय करता येईल प्रिव्हेंटिव्ह अॅक्शन ह्या सगळ्या आहेत. त्याचा कुठेही त्यांनी उल्लेख केलेला नाही. पण त्या सगळ्या पावर त्या अधिका-यांना नसताना सुद्धा ही फुकटची फौजदारी करण्याचे धंदे लावले त्या पदाधिका-याला लावले

की, तुम्ही ती वसुली करा आणि आम्हाला आणून द्या. आमच्या सोसायटीचे पाण्याचे बिल तीन महिने झाले आहे ते घेतले नाही. मी स्वतः चाळीस हजाराचे खाली पेमेन्ट केले आहे. माझ्या सोसायटीचा सेक्रेटरी विजय कणेकर चार वेळा रक्कम घेउन आला व त्याला परत पाठविले. आणि सांगितले टॅक्सेशनचे जोपर्यंत पुरे होणार नाही तोपर्यंत आम्ही पैसे घेणार नाही. नळाच्या पाण्याच्या बिलाचा काय संबंध आहे. सगळे परत पाठवले. आणि त्या लिस्टमध्ये ज्यांनी पैसे भरले आहे. त्याची थकबाकी दाखवली आहे ती एक्सेस अमाउंट तुमचा हा डिसप्युट कोण सोडवणार. थकबाकीची जी डिसप्युट त्याच्यामध्ये आहे ती तुम्हाला कुणाला पावर्सच नाही आहे का? फायनल डिसीजन जे काय आहे ते मॅजेस्टेट देणार आहे. ते पावर तुमच्याकडे नाही आहे. मॅजेस्टेट नसल्याकारणाने सगळी प्रकरणे पेन्डींग राहणार आहेत आणि दुसरी गोष्ट आपल्याकडे निर्णय नसताना झालेले हे अधिकार अधिकारात घेऊन केले. त्याचे एक उत्तम उदाहरण आहे त्या मार्केटमध्ये मुस्लिम बाईला ह्या लोकांनी अगोदरच भुईभाडे लावून टाकले. त्याचा ठराव आपण स्थायी समितीला घेतला का? मा. महासभेला ठराव घेतला का? नाही. कुठच्या कुठे असेंसमेन्ट बनवून मोकळे. त्या मॅटरमध्ये ठाणा कोर्टामध्ये केस पेन्डींग आहे. त्या माणसाने तुमचे टाळे तोडून आतमध्ये इनक्रुचमेंट केले. ज्यावेळेला टाळे होते त्यावेळेला स्टे होता म्हणजे त्यावेळेला दॅट टाईम तो गाळा कुणाच्या ही पझेशनमध्ये नव्हता, नगरपालिकेकडे होता तो गाळा आणि तसे असताना स्थगिती आली. त्या माणसाने शटर फोडले व आतमध्ये गेला.

मा. सभापती :-

टॅक्सचा विषय चालू आहे. आपण टॅक्सच्या विषयावर चर्चा करावी.

मिलन म्हात्रे :-

हे लावून दिले आहे. तुमची परवानगी घेतली आहे का? आता येथे वाद झाला महासभेला घेतले का? स्थायी समितीला घेतले का? हे येथे असे चालले आहे. वादग्रस्त स्थगिती असलेल्या गाळ्याला कोणी लावले तो अधिकारी कोण? आणि कुठच्या अधिकाराने लावले.

मा. सभापती :-

आपण स्थायी समितीचे सदस्य आहोत तर आपण येथे काय निर्णय घेउन शकतो तो निर्णय आपण येथे घेउन. मी सांगत नाही की विषय पुढे ढकला. या विषयावर चर्चा करायला आपण येथे विषय घेउन आलेलो आहोत. आणि जो काय निर्णय घ्यायचा आहे तो आपण घेउन.

मिलन म्हात्रे :-

मी रितसर तुम्हाला दोन ठराव दिलेला आहे. तुम्ही त्याचे सभागृहामध्ये वाचन करून दाखवा. आणि इतर सदस्यांना वाटले तर ते त्याला अनुमोदन देतील.

रिटा शाह :-

सभापती साहेब, हा महत्त्वाचा विषय आहे. कारण नाईक साहेब जेव्हा प्रभारी आयुक्त होते. तेव्हा हा प्रश्न आपल्याकडे उद्भवलाच नाही. कारण जेव्हा लोक नाईक साहेबांकडे जायचे तेव्हा त्यांनी ठरवलेच होते की, एका बिल्डिंगला एक रेट लावायचे आणि ते लावून द्यायचे. आणि जेव्हा हा प्रश्न उद्भवायचा तेव्हा हा प्रश्नच यायचा नाही. जेव्हा आपल्याकडे आयुक्त म्हणून कमीशनर साहेब नियुक्त झाले तेव्हा हा प्रश्न उद्भवला आणि मा. महासभेत मी हा प्रश्न काढला होता त्यावेळी तिथे ८४ नगरसेवक बसले होते. आणि आयुक्त साहेबांनी मला उत्तर दिले होते ही महानगरपालिका आहे व या नियमात बसत नाही म्हणून चालू वर्षाची जी काही आकारणी असेल ती चालू रेटने भरावी लागेल. ह्याच्यामध्ये काही फेरबदल होणार नाही असे कमीशनर साहेबांनी मला मा. महासभेत उत्तर दिले आहे. त्यानंतर अशी प्रकरणे घेउन मला असे वाटते की नाईक साहेबांकडे ८४ चे ८४ नगरसेवक गेले होते, मा. महापौर आणि उपमहापौर साहेब यांना सोडून, आमच्या सर्वांचा प्रश्न आहे. मिरा भाईंदर शहराचा प्रश्न आहे. आणि जेव्हा पासून टॅक्स एकत्र करून द्यायला लागले तेव्हा पासून हा प्रश्न जास्त उद्भवला. कारण लोकांना समजायला लागले की ह्याला कमी येते आणि मला जास्त येते. हा प्रश्न आम्ही तुमच्याकडे नेहमी नेहमी आणतो. तेव्हा तुम्ही मला ही सांगितले होते की आपण कार्पोरेटर म्हणून पत्र द्या तर आम्ही त्याच्यावर काहीतरी करू शकतो. आणि हे कायद्यात बसत नाही असे तुम्ही मला उत्तर दिले होते. एक महिला नगरसेवक म्हणून तिथे हा प्रश्न उद्भवला होता आणि ८४ नगरसेवकांना वाटत होते की, ह्याच्यावर चर्चा व्हायला पाहिजे आणि निर्णय व्हायला पाहिजे. तर मला असे वाटते आठ महिने पूर्वीचा ह्याचा निर्णय झाला असता. आम्ही राजकारणी आहोत, समाजसेवी आहोत आणि लोकांनी आम्हाला मत दिलेली असतात आणि त्यालोकांची आमच्याकडे काहीतरी अपेक्षा

असते. आणि त्यांची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी आम्हाला कमी जास्त करावे लागते. त्यादिवशी हा निर्णय सभागृहानेच घ्यायला पाहिजे होता. देर आले पण सवेर आले. आपण झोपेतून उठले आणि सकाळ झालेली आहे आणि हा विषय आपल्याकडे आलेला आहे. त्याच्यामध्ये मला असे वाटते की, कुठला ही वाद न करता सदरचा विषय लवकरात लवकर म्हणजे येणा-या मा. महासभेत अशाच रितीने घ्यावे असा मी ठराव मांडत आहे.

चंद्रकांत वैती :-

सभापती साहेब, या ठरावामध्ये आतापर्यंत ज्या सूचना झाल्या त्या सूचना ह्याच्यामध्ये घ्यावा आणि जी या शहरामध्ये जुनी घरे होती, जुन्या इमारती होत्या त्यांच्या दुरुस्त्या झाल्या. त्यांना जुना टॅक्स आजपर्यंत आहे. याबाबत योग्य तो सर्व करून ज्या नविन विकसित झालेल्या प्रॉपटी आहेत त्यांना सुधारित टॅक्स लावावा.

रिटा शाह :-

साहेब, मला असे वाटते ही कायद्यात बसणारी गोष्ट नाही आणि गोषवारा आपण देऊ शकत नाही. तर आपण सर्व नगरसेवकांचे लेखी पत्र घ्या. असे बोलू नका की एका पत्रावर तुम्ही साईन करा, असे करा. कारण मागे असे झालेले आहे की एकाच माणसावर नारळ फुटते. त्यामुळे सर्व नगरसेवकांचे वैयक्तिक पत्र घ्यावे की, सदरचा विषय आपण मा. महासभेत घ्यावा. हा विषय मा. महासभेत घेउन सविस्तर चर्चा करून निर्णय घ्यावा. प्रशासन ज्यावेळेला करू शकत नाही त्यावेळेला शासनावर असलेली समिती ते काम करू शकते.

मा. सभापती :-

टॅक्सचे जे पैसे भरायला नागरिक येतील त्याचे पैसे आपण स्विकारणार किंवा नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

मा. सभापती साहेब, मिलन म्हात्रे साहेबांचा पहिला प्रश्न असा होता की, पाटीमागच्या वर्षी झालेले आहे त्याला आम्ही का जबाबदार? म्हणजे मागे घडलेले त्याला दोष आमच्यावर नाही, त्यामुळे आम्ही करू शकत नाही असे आम्ही बोलतो असा त्यांचा पहिला प्रश्न आहे. याला माझे उत्तर असे आहे जर आम्ही असे बोललो असतो तर गेल्या सात, आठ, दहा वर्षात न केलेली आकारणी एकोणतीस हजार मिळकती कसे आले. आणि बारा कोटी त्रेचाळीस लाख रुपये वसुलीचे बिल गेले कसे आणि वसुली सुरु झाली कशी? म्हणजे आम्ही जर खुर्चीवर बसल्यानंतर पूर्वी ज्या चुका झालेल्या आहेत म्हणून आकारणी करण्याचे आम्ही ठेवलेले नाही. आपण चार दिवसापूर्वी माझ्याकडे आलात आणि ती बिल्लिंग राहिली म्हणून सांगितले आणि मी त्या क्लार्कला बोलावून सांगितले की तिथे जाउन सर्व कर आणि आजच्या आज आकारणी कर. दुसरा प्रश्न तुमचा असा होता की, जे सोसायटी रजिस्ट्रेशन नाही त्यांना इंडीव्ह्यूजव्हाल पावत्या मागितल्या तर द्या. आणि ज्यांचे सोसायटीचे रजिस्ट्रेशन आहे त्यांना सामुहिक घ्या. त्यानंतर आम्ही लगेचच सांगितले तुमचे म्हणणे बरोबर आहे. ज्या सोसायटीचे रजिस्ट्रेशन झालेले नाहीत त्यांचे इंडीव्ह्यूजव्हाल घेऊ. आणि जे स्वतंत्र घरे आहेत त्यांचे स्वतंत्र घेऊ. असे त्याच क्षणी आपण जे पैसे मला दाखविले ते क्लार्कला सांगून लगेचच घ्यायला सांगितले.

मिलन म्हात्रे :-

मी बोललो आहे तुमच्या आदेशाचे पालन झाले नाही म्हणून.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

जर पालन झाले नसेल तर त्याचक्षणी तुम्ही आला असता तर त्या माणसाला मी निलंबित केले असते.

मिलन म्हात्रे :-

कशासाठी? तुम्ही त्यावेळी आमच्यासमोर निवेदन केले.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

तुमच्यासमोर ज्या सोसायटीचे रजिस्ट्रेशन झाले नाही त्यांचे इन्डिव्हिज्युअल स्विकारा. स्वतंत्र घरवाले आहेत. त्यांच्या इन्डिव्हिज्युअल पावत्या द्या आणि सोसायटी रजिस्ट्रेशन आहे त्यांचे एकत्र कर द्या.

मिलन म्हात्रे :-

सभेपुढे येण्यापर्यंत हा विषय सभेपुढे येणार आहे. इथपर्यंत करू शकता. सभेपुढे सभेने निर्णय घ्यायचा आहे. यावेळी तुम्ही बोलतात तुमचा निर्णय मान्य केलात नाही. पैसे घेतले नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

मान्य केला नाही. हा तुम्ही मुद्दा एक फोनतरी करुन सांगायला पाहिजे होता.

मिलन म्हात्रे :-

तुमचा निर्णय का तुम्ही मान्य करत नाही. हे पाहिजे मला सांगा. तुमच्यासमोर झाले. म्हणजे तुम्ही समोर आदेश दिला.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

हे तुम्ही मला आता सभेमध्ये सांगाता?

मिलन म्हात्रे :-

हे काय सांगण्याची गरज पण नाही. तुमच्या अधिका-यांना विचारा. तुम्ही विचारले का? घेतले की नाही?

आसिफ शेख :-

नांव सांगा ना.

मिलन म्हात्रे :-

मी बोललो ना. योगेश म्हात्रे आणि विजय पाटील. विजय पाटलांनी शेवटी त्याला घ्यायला लावले. मनोहर म्हात्रे सरळ नाहीच. नाही करायचे जा.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

दहा मिनीटापुर्वी ते उभे राहिले होते. त्यावेळी स्विकारले.

मिलन म्हात्रे :-

अजूनही मी हेच बोलत आहे की, त्यावेळी स्विकारले नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

स्विकारले नाही बोलले. माझ्या आदेशाचे पालन झाले.

मिलन म्हात्रे :

त्याच दिवशी झाले. पण काय झाले. साहेबांनी सांगितले की, जा आणि पहिले पैसे ह्यांचे वसुल करा. तो खाली आला आणि नवीन वाद टाकला की नाही घेता येणार.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

वाद टाकला असेल पण स्विकारले नाही असे कुणी सांगितले.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, तिकडे वाढ घालायला लागले. तो वाद तिथपर्यंत आम्ही नेला.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

पण मी त्यासंबंधी कारकुनाला आदेश दिला नव्हता. यांना आदेश दिला होता. यांनी बोलावून सांगायचे होते.

मिलन म्हात्रे :-

काही गरज नव्हती. तिकडे संबंधित क्लार्क होता. हा ज्यावेळी तुम्ही ओदश दिला त्यावेळी मनोहर म्हात्रेसुद्धा हजर होते. तिघेही होते. विजय पाटील पण होते.

आसिफ शेख :-

सन्मा. सभापती साहेब, आता जे नाईक साहेबांनी खुलासा केला तर मला असे वाटते हे सर्व चालले आहे ते ओरली चालले आहे. सौ बकी और एक लिखी. या तत्वावर आपण जर चालले तर काम होणार नाही. तर साहेब आपण आपल्या सहीने एक परिपत्रक काढा. आणि ते परिपत्रक संबंधित क्लार्क पर्यंत जाईल.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आता जे बोलणे झाले त्याचे क्लार्कपर्यंत लेखी सर्व दिले जाईल.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या शहरामध्ये काही जुनी घरे पाडून तिथे नविन बंगले बांधले आहेत. गावठनामध्ये रेट आहे पंचवीस रूपये, पन्नास रूपये आणि जर बंगला तुम्ही घेतला तर आपल्याला तीन, साडे तीन हजार रूपये वसुली होते. बहुतेक ठिकाणच्या सर्व असेसमेन्ट रिपोर्ट आपल्यापर्यंत आलेले नाहीत. ते का आले नाही ते आपण बघा. त्याच्याने बराचसा महसुल थांबलेला आहे. दुसरे सन २००४ चे पैसे भरायला त्या व्यक्तीला आपण राई ऑफीसला, मुध्याच्या कार्यालयात त्यांना आपण पाठवले. त्यांनी

सरळ सांगितले आमच्या विभागात अजून पर्यंत काय काय घ्यायचे त्याचे अॅसेसमेंट रिपोर्ट आलेला नाही. त्यामुळे पैसे घेता येणार नाही. कर आकारणी करा म्हणुन तुम्ही त्यांना अजून पर्यंत पाठवले नाही. मग परत आलो आणि तायशेटे ह्यांच्याकडून आदेश घेतला आणि ही पावती बनली. त्या व्यक्तीने येथे येउन आदेश घेतले आणि तिथे पंधरा रूपये भरले.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

तुमच्या जेवढ्या तक्रारी असतील ते आपण एका दिवसात संपून टाकू. महानगरपालिका कलम ४८५ या अधिनियमान्वये कोणताही नियम, विनियम, उपविधी, स्थायी आदेश या अन्वये केलेल्या कोणत्याही आकारणीत किंवा कोणत्याही अटकावणीत किंवा केलेल्या जप्ती किंवा काढलेल्या कोणत्याही नोटीसीत, बिलात अनुसूचित, सनन्समते आणि दस्तवजा कोणताही उपचार दोष, लेखन, प्रमाप,वर्जन किंवा अन्य दोष असल्यास ते कोणत्याही वेळी शक्य असेल तर ते दोष दुरुस्त करता येतील. या अधिनियमाच्या किंवा नियमाच्या, विनियमाच्या, उपविधीच्या व आदेशाच्या तरतुदीचे तत्वार्थाने वास्तविक रित्या अनुपालन करण्यात आलेले असेल तर अशा कोणत्याही उपचार दोषामुळे लेखन प्रसादामुळे, वर्जनामुळे किंवा अन्य दोषामुळे उक्त आकारणी, अटकावणी, जप्ती, नोटीस, बिल, अनुसूचित, समन्स अन्य दस्तेवज विधीग्राह्य किंवा बेकायदेशीर होते असे मानले जाणार नाही.

मिलन म्हात्रे :-

ह्याच्यात मी सेक्शन वाचून दाखवू का? शेवटला वर्जनामुळे अन्य कोणत्याही दोषामुळे ज्या कोणत्याही व्यक्तीचे कोणतेही विशेष नुकसान झाले असेल त्या व्यक्तीस सक्षम अधिकाऱ्याच्या असलेल्या न्यायालयात वाद दाखल करून त्याबद्दल भरपाई वसुल करण्याचा हक्क असेल.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

ज्याचे नुकसान झाले असेल तर तो ह्या कलमाचा वापर करून जाउ शकतो.

मिलन म्हात्रे :-

नागरिकांनी येथे यायचे आणि तुम्ही त्यांच्याकडून पैसे घ्यायचे नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आता निर्णय झाला अनरजिस्टर सोसायटीचे इंडीव्ह्यूजव्हल घ्यायचे.

मिलन म्हात्रे :-

निर्णय तो नाही. अजून ठराव व्हायचा आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

हा प्रशासकीय विषय आहे. तो ठराव होउ शकत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मी जो ठराव दिला आहे. त्याचे आपण पहिल्यांदा वाचन करा.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

प्रशासकीय कामकाजाचे ठरावाने होत नाही. हा विषय अडचणीचा होता. एका घरात एकच दर लावावे म्हणून हा विषय सभापती महोदयांनी घेतला, आम्ही दिलेला नाही आहे. आणि कारवाईचे जे असतात ते प्रशासकीय कामकाजाचे विषय आहे. ते स्थायी समितीमध्ये येउ शकत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती महोदय, नगरपालिकेच्या आर्थिक फायद्याच्या, नुकसानीच्या बाबतीतला कोणताही विषय स्थायी समिती समोर येउ शकतो.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आपण जे २५ फ्लॅटचे सांगितले ते पाठीमागच्या माणसाच्या चुका आहेत. म्हणून आकारणी करण्याचे काही राहिले नाही. गेल्या नउ-दहा वर्षात एकोणतीस हजार प्रॉपटी काढून आकारणी केली. चुकून ही मिळकत राहिली होती. त्यादिवशी आपण मला बोललात आणि मी आकारणी करायला पाठवले.

मिलन म्हात्रे :-

त्या शाळेच्या बिल्लिंगचे २५ हजार थकबाकी

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आम्ही पाठीमागच्या अधिकाऱ्यांच्या चुका करणार नाही असे आम्ही कधीही बोललेलो नाही. आणि ते बोललो असेल तर कुठलेही काम महापालिकेचे होणार नाही. कारण कोणताही अधिकारी बोलू

शकत नाही, अधिकारी बदलल्यानंतर खुर्ची ही चालू राहते. चुकीचे झाले असेल, केले नसेल तर ते करू शकतो. आठ-दहा वर्षांमध्ये कर आकारणी नाही केलेल्या एकोणतीस हजार प्रॉपटी पूर्वीच्या चुका झालेल्या आहेत त्या मी करणार नाही असे सांगितले का? आणि जर एखादे बिलिंग राहिले असेल तर त्यावर आम्ही कर आकारणी करू. आणि आकारणी का केली नाही म्हणून संबंधित क्लार्कवर कारवाई करू की आकारणी का केली नाही.

मिलन म्हात्रे :-

स्थायी समितीमध्ये काही ठराव झाले, काही आदेश झाले. सभापतींचे त्यावर रूलिंग आहे. पण ती शेवट पर्यंत खालपर्यंत दिली गेली नाहीत. ज्याने ठराव ठेवलाय त्याच मॅडम आता बोलत होते, आम्ही गेलो तर आम्हाला अशी उत्तरे मिळतात की, क्लार्क देत नाही, आदेश आलेले नाहीत आम्ही करणार नाही. माझ्या सांगायचा दृष्टीकोन असा आहे मी ज्या बिलिंगला बोललो ती संपूर्ण बिलिंग आजही बाकी आहे. ज्या बिलिंगचे टॅक्सेशन झालेले नाही त्याचे पत्र मी तुम्हाला दिलेले आहे. त्या पत्राचे उत्तर मला अजून आलेले नाही. त्या बिलिंगला दोन पाण्याचे कनेक्शन महाागरपालिकेने कापली. ती काही पैसे न घेता परत जोडली. त्याच्यावर आजही कुठलेही टॅक्सेशन झालेले नाही. त्याच्यात तुम्ही किती वसुली केली ते मला अजून कळविलेले नाही. त्याच्या बाजूच्या बिलिंगचे तुम्ही चार लाख पंच्याऐंशी हजार रुपये कॅश घेतले आणि शेवटच्या फ्लॅटचे पैसे पूर्ण येईपर्यंत तुम्ही कनेक्शन लावून दिली नव्हती. व जेव्हा शेवटच्या फ्लॅटचे पैसे भरले त्यानंतर तुम्ही चार वाजता सही केली आणि सहा वाजता कनेक्शन लागले. तुम्ही ते काम एकदम परफेक्ट केले. पण त्याच चार बिलिंगच्या पुढे ती बिलिंग आजही तशीच आहे. आणि आजही चोरीचे कनेक्शन कार्यरत आहे. म्हणजे मी नगरसेवक या नात्याने त्या बिलिंगवाल्यांना सांगायचे तुम्ही चार लाख पंच्याऐंशी हजार रुपये भरा आणि त्यांनी कर्ज वगैरे काढून सर्व रक्कम भरली. त्याच्यातल्या बिल्डरच्या फ्लॅटला अजून पर्यंत टॅक्सेशन झाले नाही. गोरगरिबांनी चार पंच्याऐंशी जमा केले आणि भरून टाकले. बिल्डरने अख्खी बिलिंग विकली, त्याचे गाळे तसेच आहेत. त्याच्यावर काही झाले नाही. जप्ती झाली नाही. तुम्ही सिल केले नाही. दासकाका त्या बिल्डरचे नाव आहे. त्याची एक नाही तर पन्नास फ्लॅटला तुम्हाला त्या एरियामध्ये मिळतील. भाईदरमध्ये मोठा बिल्डर आहे. पण त्याच्यावर अजून कार्यवाही नाही. त्या बिलिंगला अजूनही चोरीचे दोन कनेक्शन आहे. आणि ते माझ्या वार्डमध्ये आहे. मी कधीही तुम्हाला सांगितले नाही ही कनेक्शन तुम्ही जोडा किंवा ती कनेक्शन जोडू नका किंवा टॅक्सेशन करू नका हे नियम काय आहेत ते आपण मला सांगा.

शरद पाटील :-

जे आपण बोललात की ज्या सोसायटीचे रजिस्ट्रेशन नसतील त्यांचे इंडाव्ह्यूजव्हल घ्या. पण ज्या रजिस्ट्रेशन आहेत त्याच्यात सुद्धा फार गोंधळ आहे. आणि त्याचे सुद्धा लोक मेनटेनन्स देत नाहीत. आणि त्यांचा टॅक्स सोसायटीचे लोक वसूल करू शकत नाही.

रिटा शाह :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांनी जो ठराव दिला आहे त्याचे सभागृहात वाचन करावे.

(प्र. सचिवांनी मा. सभापती साहेब यांच्या संमतीने सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांनी प्रकरण १५७ वर दिलेल्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

अनंत पाटील :-

अध्यक्ष महोदय, या संदर्भामध्ये ज्या सोसायटी रजिस्टर आहेत. त्या सोसायटीचे रजिस्टरधारक आहेत त्यांना प्रत्येक कामासाठी, जन्म मृत्युच्या नोंदीसाठी किंवा अन्य कामासाठी त्यांना सवलत दिली तर ते हिरीरीने भाग घेतील अन्यथा त्यांच्यावर अन्याय होणार आहे.

रिटा शाह :-

सभापती महोदय, मला असे वाटते कुठलीही संस्था रजिस्ट्रेशन नाही तर तुम्ही वैयक्तिक पाठवणार. दोन तीन महिन्यात ती रजिस्ट्रेशन होणार ते तुम्हाला कसे माहिती पडणार? त्यापेक्षा आपण सर्वांना कायदा एकच लावा. सर्वांना वैयक्तिक पाठवा आणि एकत्रही पाठवा.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्या यांनी हा ठराव अगोदर मांडलेला आहे. त्याला अनुमोदन झाले आहे. व सन्मा. सदस्य म्हात्रेजी त्यांच्या सूचना घ्या आणि ठराव मा. महासभेसमोर येऊ द्या.

मिलन म्हात्रे :-

१४९ चे अधिनियम प्रकरण ८ कराधन नियम मधील कलम ४० अनुसार अनेक करांच्या मागण्याबद्दल एक बिल केव्हा सादर करता येईल ज्यामध्ये पोटकलम एक व पोटकलम दोन मध्ये परंतु अशा व्यक्तीने आयुक्तास लेखी नोटीस देउन तिला पृथक बिल देण्यात यावी. अशी विनंती केली तर आयुक्तास नोटीस मिळाल्यानंतर उक्त व्यक्ती ज्या करास पात्र होईल. अशा सर्व उक्त कराच्या बाबतीत आयुक्ताने अशी विनंती मान्य केली पाहिजे. म्हणजे त्या व्यक्तीने तुम्हाला लेखी विनंती करायची आणि आयुक्त साहेब मग ती विनंती मान्य करतो. या शहरात प्रकरण उलटे आहे, या शहरामध्ये सोसायट्यांनी हरकती तुमच्याकडे नोंदविल्या आहेत आणि तुम्ही त्यांना जबरदस्ती करत आहात. अशाप्रकारच्या सोसायट्यांच्या जवळ जवळ पन्नास हरकती माझ्या वार्डमधील आहेत.

मोहन पाटील :-

सभापती साहेब, ठराव केला त्याला अनुमोदन झाले आणि त्यांच्या सूचना घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

हे दोन विषय आहेत. घरपट्टी आकारणी आणि वसुलीबाबत.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेबांनी रूलिंग दिले आहे. मा. महासभेत आता ठराव होणार तोपर्यंत जे जे नागरिक पैसे भरायला येतील, त्यांच्याकडून रक्कम स्विकारण्यात यावे अशी रूलिंग आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी तुम्हाला लेखी दिले आहे त्याच्यावर विचार करा. हा लोकांच्या व नगरसेवकांच्या हिताचा ठराव आहे. माझी त्याच्यावर स्वाक्षरी करून दिली आहे. तुम्हाला कोणाला अनुमोदन द्यायचे असेल तर द्या नाहीतर तो ठराव बाजूला ठेवा. त्यांना काय नियम लावायचे आहे ते लावू द्या. मी कोर्टात जाईन, मला इंडीव्ह्युलव्हल त्याने लावले आहे व थकबाकी दाखवली आहे.

चंद्रकांत वैती :-

त्या ठरावाला अनुमोदन झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ठिक आहे. आपण त्या ठरावाचे इम्प्लीमेंटेशन करा.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडमनी जो ठराव मांडलेला आहे त्याला अनुमोदन दिलेले आहे. आणि आपण ज्या सूचना दिल्या आहेत त्या सूचनांसह घ्या.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

या जा सूचना आहेत या सूचना मा. महासभेपुढे जायचे, हे प्रशासकीय कामकाज आहे. ह्याला ठराव करण्याचे काही आवश्यकता नाही आहे.

रिटा शाह :-

मिलन म्हात्रे साहेबांनी आपल्यापुढे जो लेखी ठराव दिलेला आहे त्याला चंद्रकांत वैती साहेबांनी अनुमोदन दिलेले आहे. आपण असे बोलता ते प्रशासकीय कामकाज आहे. तर तुम्ही असे बोलता ते ठराव मांडू शकत नाही. मग असे काही असेल तर आपण ते प्रशासकीय लेव्हलने निपटून घ्या आणि आम्ही तुम्हाला अशी मंजूरी देतो. आणि जर वाद असेल तर आपण त्याची सविस्तर माहिती घेउन पुढच्या सभेत आणा किंवा ते प्रशासकीय लेव्हलने ते सुटू शकत असेल तर सोडवून टाका. अशी आम्ही मंजूरी देतो.

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावात मी जे शास्तीचे नियम दिले आहेत. ते फार विचार करून दिले आहेत. ह्याच्यावर फार मोठा उहापोह करण्याची गरज नाही आहे.

रिटा शाह :-

मिलन म्हात्रे साहेबांनी आपल्यापुढे जो लेखी ठराव दिलेला आहे त्याला चंद्रकांत वैती साहेबांनी अनुमोदन दिलेले आहे. आपण असे बोलता ते प्रशासकीय लेव्हलने टेकनिकली बसत असेल तर आपण ते करून घ्या आणि बसत नसेल तर पुढच्या सभेत सविस्तर आणा. आणि येथे होत नसेल तर मा. महासभेत तो विषय घ्या.

प्रकरण क्र. १५७ :-

घरपट्टी आकारणी व वसुलीबाबत.

ठराव क्र. १३७ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका परिसरातील ईमारती, स्वतंत्र बंगले, स्वतंत्र मालकीची घरे, चाळी व त्यातील खोल्या, स्वतंत्र सदनिका, दुकाने, कारखाने, स्वतंत्र झोपडी इत्यादी यांना ज्या वर्षी नगरपालिका / महानगरपालिका यांनी सर्वात प्रथम कर आकारणी करून घरपट्टी वसूल केली आहे त्या वर्षीचा निकष पकडून घरपट्टी आकारण्याचा दर आकारून यापुढे या जागांच्या चटई क्षेत्रफळानुसार घरपट्टी आकारण्यांस ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्रकरण क्र. १५७ :-

घरपट्टी आकारणी व वसुलीबाबत.

ठराव क्र. १३७ अ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेतर्फे गेले काही महिन्यांपासून फक्त नोंदणीकृत गृहसंस्थांकडून एकत्रितरित्या घरपट्टी वसूल केली जात आहे. तसेच घरपट्टीची पावती सुद्धा एकच दिली जाते. यामुळे सर्व गृह संस्थांमध्ये असंतोषाचे वातावरण पसरले असून एका नव्या वादास सुरुवात झाली आहे. मात्र याच शहरातील नोंदणीकृत नसलेल्या इमारती, गृहसंस्था (प्रपोझ सोसायटी), शासकीय व खाजगी जागांवरील चाळी, इमले, व झोपड्या यांना मात्र स्वतंत्ररित्या कर आकारणी करून व्यक्तीगत रित्या नावानिशी घरपट्टी वसुलीच्या पावत्या दिल्या जातात. कर विभागातर्फे नोंदणीकृत गृहसंस्था व नोंदणीकृत नसलेल्या गृहसंस्था यांना आतापर्यंत पाठविलेल्या घरपट्टी मागणीच्या आगाऊ सुचनांमध्ये झालेल्या अनेक अक्षम्य चुका व एकत्रित कर वसुली यामुळे या शहरातील करदात्या नागरिकांस वरील प्रकरणी होणारा मानसिक व शारिरीक त्रास व तसेच घरपट्टीची भरणा करण्याची रक्कम एक रकमी घेण्याच्या निर्णयामुळे भरणा करावयाची रक्कम घेऊन येणाऱ्या व्यक्तींना स्वतंत्ररित्या रक्कम घेण्यांस नाकारणे, स्वतंत्ररित्या दिलेले धनादेश नाकारणे या कारणास्तव महानगरपालिकेचे होणारे आर्थिक नुकसान टाळण्याकरिता महानगरपालिका परिसरातील घरपट्टी वसूल करतांना निरनिराळे निकष व नियम न लावता सर्व करदात्यांकडून सारख्या नियमाने रोख पैसे व स्वतंत्र धनादेश स्वतंत्रपणे वसूल करून मालमत्ता धारकांस स्वतंत्रपणे त्याच्या नावाने घरपट्टीच्या पावत्या द्याव्या. या ठरावानुसार जे अधिकारी, खजिनदार व कर्मचारी घरपट्टी कर वसुलीची कार्यवाही करणार नाहीत त्यांच्यावर मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम ५६ चा (१) (अ), (ब), (क), (ड), (इ), पोटकलम (२) चा (अ), (ब), (क), (ड), (इ), (फ), (ग), (ह), पोटकलम (३) चा (अ), (ब) व पोटकलम (४) नुसार कारवाई करण्यांस ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे.

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत वैती.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १५८ चे वाचन केले.)

मोहन पाटील :-

या ठिकाणी या विषयावर कार्यवाही करायची आहे. आपण मागच्या वेळेला ज्या रस्त्यांवर बसायचे आहे त्या रस्त्यांवर बसू नये. अशाप्रकारचा ठराव केला होता. आणि तो ठराव केल्यानंतर त्याचे इम्प्लीमेंटेशन किती झाले त्याची माहिती सभापती साहेब आपण आम्हाला द्या. ज्या पद्धतीने ठराव मागच्या वेळेला झाला होता त्या रस्त्यावर बसू नये आणि ज्या रस्त्यावर बसावे. तर बसावे हे सगळ्या रस्त्यांवर बसतात. मग ज्या रस्त्यावर बसू नये असे कोणत्या रस्त्यावर बसण्याच्या विषयी इम्प्लीमेंटेशन केलेले आहे. आपण ती माहिती अधिका-यांकडून घ्यावी आणि ती माहिती आम्हाला द्या. आणि मी नंतर ह्याच्यावर बोलू इच्छितो.

मा. सभापती :-

माजी सभापतींच्या कारकीर्दीमध्ये हे झालेले आहे त्याची माहिती आपण मला द्यावी.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

ज्या रस्त्यावर बसू नये अशा रस्त्यांचे जाहिर केलेले आहे. तेथून आम्ही वेळोवेळी उचलून आणतो आणि उचलून आणल्यानंतर हातगाडी युनियनचे नेते आणि पदाधिकारी यांच्या समोर हे आठ दिवस जाऊ द्या मग नियोजन चांगल्याप्रकारे करून त्यांना बसवा अशा तऱ्हेने परत सुरू होते.

मोहन पाटील :-

एकही गाडीची कार्यवाही झालेली नाही असे रस्ते आहे. ज्या रस्त्यावर कार्यवाही केली. आणि ज्या रस्त्यावर युनियनचे लिडर आपल्याकडे आले, त्या युनियनच्या लिडरचे नाव आम्हाला नको किंवा त्यापदाधिका-यांचे नाव आम्हाला नको. सभापती महोदय, आम्ही ती मुभा द्यायला तयार आहोत ज्या रस्त्यांवर प्रशासनाने हातगाड्या उचलल्या आणि त्या रस्त्यांवर त्यांना पदाधिकारी किंवा युनियन लिडरने सांगितले त्या रस्त्यांची माहिती आपण आम्हाला द्या. पदाधिकारी, युनियन लिडरचे नाव आम्हाला नको आहे. आणि ज्या रस्त्यांवर आपण गेला नाहीत. तेथून एकही हातगाडी उचलली नाही. आणि जर उचलली असेल तर त्याची पावती आपण आम्हाला द्या कि ही हातगाडी उचलली आहे. आपण त्या अधिका-यावर कार्यवाही करायला पाहिजे. येथे सभागृहात जर त्या ठिकाणी कार्यवाही करा तर त्याची अंमलबजावणी व्हायला पाहिजे. आपले लोकप्रिय प्रशासन आहे. मी आजपर्यंत कधीही असे बोललो नाही या अधिका-याला निलंबित करायचे, या अधिका-यावर कारवाई करा. आणि जर बोललो असेल तर ते या सभागृहाने सांगावे. तर ज्या दिवशी पासून नगरसेवक म्हणून या पदावर या नगरपालिकेमध्ये आहे तर त्या दिवसापासून एकही अधिका-याला निलंबित करा. एकाही अधिका-यावर कारवाई असे एकही वाक्य मी कधीही बोललो नाही. असेल तर आपण मला ते इतिवृत्तांत दाखवावे. साहेब, तुम्हांला मी एक मुद्दा सांगतो, खारीगावातील विजय पंजाब ते सत्यनारायण मंदिरपर्यंतची एकही पावती फाडलेली जर या अधिका-यांनी आम्हांला दाखविली, जर एक सिंगल पावती तरी दाखवली तर मी आपल्याला या ठिकाणी माझा राजीनामा देतो. तुम्हांला सांगतो, एकही पावती त्या ठिकाणी फाडलेली नाही असे अनेक रस्ते आहेत. साहेबांनी उदाहरण द्या सांगितले म्हणून तुम्हांला हे उदाहरण दिले. आणि असे अनेक रस्ते आहेत. जर कारवाई होत नसेल तर पुन्हा आपण या ठिकाणी हा विषय आणलेला आहे. या विषयात आपण अनेक रस्ते सुचविलेले आहेत. या विषयामध्ये उपायुक्त साहेबांनी टिपणीमध्ये आपल्याला चार गाड्या असा स्टाफ अतिक्रमण अधिकारी जे आहेत त्यांचे असे म्हणणे आहे की, आम्ही ते टॅक्सचे अधिकारी म्हणून आहोत तर आम्हाला तेथून आपण काढून टाका असे त्यांचे म्हणणे आहे. बिल्डींग ज्या इलिगल चालू आहेत त्या आम्हाला बघायला वेळ नाही. तिथे आम्हांला जायला वेळ मिळत नाही. तिथे आम्हांला गाड्याघोड्या नाहीत. त्यामुळे आम्हांला अतिक्रमण बघू द्या. अतिक्रमणही होत नाही आणि वसुली होत नाही, असे बोलणारे क्षेत्रीय अधिकारी आहेत. पुन्हा आपण या अधिका-यांना इथे आणखी काम देतो गाड्या उचलायला. ठिक आहे, आनंद आहे. एकच अधिकारी चार जणांचे काम करित असेल तर आमचा पगार वाचतो आणि करातील पैसा पूर्णपणे विकासाला मिळत असेल ती आपली धारणा चांगली आहे. परंतु जर एकही गाडी या रस्त्यावर उचलली नाही. अशी पावती आपण आम्हांला दाखवा. मी उदाहरण दिले. सभापती महोदय, आपण संपूर्ण या रस्त्याला बसावेत आणि बसू नयेत अशा प्रकारच्या प्रत्येक हेडखाली विषय वाचून आपण अधिका-यांकडून माहिती आम्हांला सभागृहात द्यावी. अशी आम्ही विनंती करतो आणि असे ठराव जर कार्यान्वित होत नसतील. मघाशी सन्मा. सदस्य. म्हात्रे हे म्हणाले की, ठराव कार्यान्वीत होत नाही. नाही झाले की, नंतर मग सभापती म्हणून दोषारोप दिले जातात. बरोबर आहे, कारण ती जबाबदार व्यक्ती आहे. त्यांनी ते दोष

घेतले पण पाहिजे आणि कार्यान्वीत केली पण पाहिजे. अशा प्रकारची जी धारणा लोकांची आहे ती खरी आणि योग्य धारणा आहे. म्हणून आपल्याला फक्त एक उदाहरण दिलेले आहे. विजय पंजाबपासून ते सत्यनारायण खारीगावापर्यंत एकही गाडी उचलली नाही. सत्यनारायण मंदिर मार्ग ते केबिन नाक्यापर्यंत देखील एकही गाडी उचलली नाही. मी हे उदाहरण तुम्हांला देतो आणि त्याची पावती तुमच्याकडे नाही. खारीगावांत लोकांना जाता येत नाही. एखादा पेशन्ट असेल तर रुग्णवाहिका सोडून पेशन्टच चालू शकत नाही अशा पद्धतीची त्या ठिकाणी परिस्थिती आहे. तर ठराव कार्यान्वीत होत नसतील तर कृपया ठराव तुम्ही आणू नका. हा विषय बंद करा. बासनात बांधा आणि ठेवा.

रिटा शाह :-

सभापती महोदय, अतिक्रमण हटवावे, फेरीवाले उठवावे, टप-न्या उठवाव्या असे विषय आपल्याकडे सारखे येतात. याबद्दल नाईक साहेबांबरोबर माझेही बोलणे झाले. माझे ही याबाबत किती तक्रार होती. कुठे ना कुठे काही अडचणी येतात. पण हा पॉलिसी मॅटर आहे. कारण याच्याबद्दल मी स्वतः पत्र टाकलेले आहे की, कुठल्याही फेरीवाल्यांना उठवण्याच्या अगोदर, कुठल्याही टप-न्या उठवण्याच्या अगोदर म्हणजे कुठलेही अतिक्रमण उठवण्या अगोदर पहिले आपल्याला पॉलिसी मॅटर ठरवायला लागेल की, इथे जो काही टपरीवाला किंवा फेरीवाला बसतो किंवा काही अतिक्रमण आहे त्यांच्याबद्दल आपल्याला एक असे काही पॉलिसी मॅटर बनवावे लागेल की, त्यांच्याकडे पंधरा वर्षांचा वास्तव्याचा दाखला, रेशन कार्डची झेराक्स, जो आपल्या मिरा भाईंदर शहराचा रहिवासी आहे तशा बदलचे आपण त्यांच्याकडून घ्यायचे आणि त्यांना आपण लायसन्स द्यायचे असे आपण डिक्लअर करायचे की, ज्यांच्याकडे असे असे पुरावे असतील त्यांनी आपल्याकडे यायचे आणि असे फॉर्म काढायचे आणि तशी पॉलिसी मॅटर करून तुम्ही आमच्याकडे हा विषय आणा. आम्ही तुम्हांला जरूर मंजुरी देऊ. पण पॉलिसी मॅटर केल्याशिवाय तुम्ही असे हटविण्याचे प्रयत्न करणार तर आमच्यासारखे नगरसेवकच तुमच्याकडे येणार. साहेब ही माझी माणसं आहेत. त्यांना वाचवा आणि हा जो इम्प्लिमेंशनचा विषय आपण सांगता तर तो विषय बाजूला राहणार. तो विषय केव्हा संपणारच नाही. हा पॉलिसी मॅटर आहे म्हणून मी असा ठराव मांडते की, हा पॉलिसी मॅटर आहे म्हणून या विषयाला तुम्ही संपूर्ण टिपणीसह की, जसे पंधरा वर्षांचे वास्तव्य, लायसन्स हे ते सर्व ठरवून कारण मिरा भाईंदर बाहेरचा माणूस इकडे येऊन बसतो आणि मिरा भाईंदर शहराचा जो माणूस असतो त्याला बसायला जागा मिळत नाही, धंदा करायला मिळत नाही. म्हणून या शहराचे आम्ही प्रामुख्य तसेच नेतृत्व घेतले आहे. म्हणून हा विषय संपूर्ण टिपणीसह आणि पॉलिसी मॅटर बनवून त्याला मा. महासभेत आणावा असा मी ठराव मांडत आहे.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडम यांना एवढेच माहिती आहे की, मा. महासभेत न्यायचा. पण दिड वर्ष झाले. तुम्ही मा. महासभेत बरेच विषय नेलेले आहेत. खुप काम केलेले आहे. इथे सर्व स्थायी समितीमध्ये निर्णय घेण्यासाठी घेतले आहे. तर मा. महासभेमध्ये घ्यायचा निर्णय का लावता? आपण येथे निर्णय घेण्यासाठीच बसलो आहोत.

रिटा शाह :-

आपण माझ्यावर टिपणी केली. पण दिड वर्षात मी काय केले? महासभेत तुम्ही पण बसत होता. तुम्ही मग काय केले? तुम्ही तर महासभेत नेहमी गप्प बसता. मी नेहमी महासभेमध्ये बोलत असते. तुम्ही मला सांगू शकत नाही. महासभेत मी काय करते. तुम्ही सभापती असाल तर तुम्ही तुमचे अधिकार वापरा. मी माझे अधिकार वापरते.

मा. सभापती :-

या ठिकाणी इथे लिहून दिले आहे की, गाड्या इथे बसणार नाही. तर तिथे बसायचे असेल त्या ठिकाणी बसतील आणि उठवायचे तिथे उठवतील.

रिटा शाह :-

आम्ही काय सुचना मांडू शकत नाही का? तुम्ही आम्हांला म्हणता आम्ही दिड वर्ष काय केले. मग तुम्ही काय केले दिड वर्ष?

मा. सभापती :-

मी पण स्थायी समितीमध्ये नव्हतो.

रिटा शाह :-

मग मी पण स्थायी समितीमध्ये नव्हते. तुम्ही पण मा. महासभेत बसत होता मग तुम्ही काय केले?

चंद्रकांत वैती :-

मा. सभापती महोदय, माजी सभापती श्री. मोहन पाटील साहेब यांच्या कारकिर्दीमध्ये या विषयावर अतिशय खमंग अशी चर्चा झाली होती आणि या शहरामध्ये कुठे कुठे फेरीवाले असावेत, कुठे नसावेत. शहराच्या सौंदर्यामध्ये कशी भर टाकता येईल. कारण आपण नवी मुंबई महानगरपालिकेत गेल्यानंतर त्या रस्त्यावर फेरीवाले नाहीत. ते शहर बघा किती सुंदर आहे. मुंबई महानगरपालिकेने बोरीवली, दहिसर मार्केटमधील फेरीवाले हटविल्यानंतर आता तो परिसर किती सुंदर झालेला आहे आणि किती सहजपणे आपल्याला त्या परिसरात खरेदी करता येते, फिरता येते. तसे या मिरा भाईंदर महापालिकेच्या शहरातील मुख्य रस्त्यांवरील फेरीवाले हटावेत म्हणून आपण मागील स्थायी समितीमध्ये ठराव पारित केला होता आणि लिलाव करतांना त्या अटीशीर्तींना अनुसरून असे लिलाव करण्यांत आले होते. हे अतिक्रमण हटावे ही प्रत्येकाची भावना आहे. नागरिकांना फुटपाथवरून चालता येत नाही. जो फुटपाथ महानगरपालिकेने विकसित केला त्या फुटपाथवरून चालता येत नाही. शहराच्या प्रमुख रस्त्यांवरून गाड्या चालविणे, पायी चालणे दुरापास्त होते. उदाहरण सांगायचे तर मिरा रोड मार्केटमध्ये स्टेशनकडे जाताना आपण अजिबात चालू शकत नाही. सेक्टर २, ३, ४ जंक्शनवर कोणीही उभे राहू शकत नाही. कारण तिथे गाड्या लागलेल्या असतात तर हे असे काही रस्ते आहेत की, ज्या ठिकाणी फेरीवाल्यांना बसण्यासाठी मज्जाव केलेला आहे आणि मागील स्थायी समितीने त्याला मंजुरी दिलेली आहे. तर त्यासाठी जो स्पेशल स्कॉट नेमलेला आहे. आणि सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी सांगितले की, खारीगावच्या रस्त्यावरून चालणे कठिण आहे तर रेशनिंग ऑफिसला जाताना माणसांना तिथे जाता येत नाही. अतिशय चुकीची गोष्ट आहे तर तेथील फेरीवाले हटलेच पाहिजे आणि अशा ज्या रस्त्यांवर परवानग्या नाहीत. अशा रस्त्यांवरील फेरीवाले हटविण्यासाठी हे जे स्कॉड बनविलेले आहेत ह्या स्कॉटची ताबडतोब या निर्णयाची अंमलबजावणी व्हावी असा मी ठराव मांडत आहे.

रिटा शाह :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख मी उठून जात आहे. म्हणून प्रथम मलाच बोलू द्या. कारण महिला नगरसेवक आहे. इकडे सभापतींनी मला असे विचारले की, दिड वर्षात मी काय केलेले आहे. यामध्ये माझी बेइज्जती केली आहे आणि हा माझा अपमान केलेला आहे. मी सभापतींचा निषेध जाहिर करते. कारण दिड वर्षात महासभेत रिटा शाह जेवढी बोलली असेल तेवढे कोण बोलले नाही. तुम्ही एक एक प्रासेडिंग उघडून वाचा. त्यांना अधिकार नाही माझ्या अस्मितेवर त्यांनी हे करायचे. मी महासभेत घ्या अशी मी सुचना मांडलेली आहे. मी तुमच्यावर दबाव टाकलेला नाही आणि मला देखील बोलण्याचा अधिकार आहे. मी दिड वर्षात काय केले आणि पंधरा वर्षात काय केले ते तुम्हांला विचारण्याची गरज नाही. तो तुमचा अधिकार नाही आणि मी निषेध जाहिर करते आणि ते प्रोसेडींगमध्ये घ्या तुम्ही.

दिनेश नलावडे :-

मा. सभापती साहेब, मा. आयुक्त साहेब हा जो १५८ चा विषय आलेला आहे हा अगोदरच्या स्थायी समितीमध्ये मंजूर झालेला आहे.

आसिफ शेख :-

प्रकरण क्र. १५८ या ठिकाणी आहे की, रस्त्यांवरील अतिक्रमणे हटविण्याचा. तर सन्मा. माजी सभापती आणि विद्यमान सदस्य मोहनजी पाटील किती अभ्यास करतात आणि अभ्यास करून विषय आणलेले असतात. त्यांच्या कारकिर्दीत त्यांनी आणलेले आहेत. सगळ्यांशी सुसंवाद साधून वगैरे आणि वर्षभरात त्यांनी जे ठराव केलेले आहेत त्यावर तुम्ही अंमलबजावणी केली. किती लाजीरवाणी गोष्ट आहे आणि हा तर एकदम ज्वलंत रोजच्या दैनंदिनीमधील फेरीवाल्यांचा विषय आहे. लोकांना चालायला त्रास होतो. आता आमचा या ठिकाणी राम मंदिर रोडचा विषय घ्यायचे म्हटले तर तुम्ही सांगितले की, नांव सांगा. दोन-तीन कुठे नाही केले तर आम्ही नांव सांगतो. माजी सभापतींनी नाव सांगितले. आता आमच्या ठिकाणी राम मंदिर रोडवर फेरीवाले बसू नयेत. तरी त्या ठिकाणी बसले आहेत. आम्ही प्रत्येक वेळा सांगितले तरी कारवाई केली नाही. त्यानंतर भाईंदर स्टेशन ते पोलिस चौकीपर्यंत म्हणजे आमच्या प्रभागापुरता आम्ही बोलतो आहे. तर ह्यावर अद्यापही कारवाई झाली नाही.

ठराव होऊन वर्ष झाले तरी कारवाई का करत नाही? मी प्रत्येक वेळी सांगितले की, स्थायी समिती ही या ठिकाणी गव्हर्निंग बॉडी आहे. जो निर्णय स्थायी समिती घेणार तो सर्वाना बंधनकारक आहे. कारवाई का होत नाही? कारण काय? मला कळतच नाही.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख त्यासाठी आपण स्कॉड नेमतो.

आसिफ शेख :-

साहेब, राम मंदिर रोड आपल्याला माहिती आहे. आपल्या इमारतीपासून सुरु होतो.

मोहन पाटील :-

नाचता येईना अंगण वाकडे हा असा विषय होऊ शकतो.

आसिफ शेख :-

कारवाई का झाली नाही. आपली जी संकल्पना आहे. हिरवे डोंगर, निळे सागर, शुभ्र मिठागर, स्वच्छ सुंदर मिरा भाईदर. हे आपण कधी बघणार? नुसत्या घोषणा कागदात जाणार का? आपल्याला कोणी थांबवले आहे?

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपायुक्त साो.) :-

हिरवेगार केलेलेच आहे. तिथून पुढे बघुया?

आसिफ शेख :-

आपल्याला अतिक्रमण हटविण्यासाठी स्थायी समितीची आवश्यकता आहे का? पहिला हा मुळात विषय आहे. आपण हे विषय कशाला आणता. अधिनियमाप्रमाणे जी आपल्याला कारवाई करायची आहे. जे अधिकार आयुक्त, उपायुक्तांना प्राप्त आहेत त्याप्रमाणे कारवाई करण्यासाठी विषय स्थायी समितीपुढे येतो हे मला वाटते योग्य नाही. हे जे चालले आहे ते अत्यंत चुकीच्या पद्धतीने चालले आहे. ती त्यांची जबाबदारी आहे. अतिक्रमण काढायला कोण थांबवते आहे?

मा. सभापती :-

सर्व ठिकाणी अतिक्रमण काढत नाहीत म्हणून हा गोंधळ आहे.

आसिफ शेख :-

त्यांना कोणीही त्रास दिला आणि नाईक साहेबांना थांबविण्याची कोणाची हिम्मत आहे का? त्यांनी आयुक्त असतांना भाईदर किती गाजवले आहे. हाय कोर्टापर्यंत गेले आहे तरी लोक हरली की नाही. तुम्ही जिंकले की नाही.

मा. उपायुक्त (शिवमूर्ती नाईक साो.) :-

ज्यावेळी अडचणी त्यावेळी तुम्हांला बोलवतो.

आसिफ शेख :-

आम्ही आमच्या प्रभागापुरते बोलणार. मला एवढेच म्हणायचे आहे की, आपल्या अधिकाराचा वापर करण्यासाठी स्थायी समितीपुढे विषय यायला नको होता. तरी सभापती साहेबांनी विषय आणला. आम्ही त्यांना धन्यवाद देतो. आता साहेब कारवाई करा. ही सभा संपण्यापुर्वी राम मंदिर रोड ते पोलिस स्टेशनपर्यंत अतिक्रमण उठले पाहिजे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, पिछली स्टँडिंग मे मोहन पाटील सभापती थे। लेकिन सबने बोला की, वो प्रभाग मे अक्चुअली कारवाई हुई नहीं। जो प्रभाग मे कारवाई नहीं हुई उसके लिए बाद मे कोई भी नगरसेवक आके बैठे के तडजोड हुआ है। एक लाख एक एजार कुछ सामान अभी अभी पिछले स्टँडिंग मे आया था की, उसने लिलाव किया है।

मा. सभापती :-

इसके लिये अधिकारी लोगों को बताया है की, कोई भी नगरसेवक आयेंगे तो मेरे पास भेजना मैं इसके लिए कारवाई पुरी करने को उनके अधिकार दिया। कोई भी नगरसेवक का मैं सुननेवाले नहीं। सब उठाने का तो उठाने का है।

धनराज अग्रवाल :-

नगरसेवक आपको ये रिक्वेस्ट कर रहे है की, जो रास्ता इसमे लिखा हुआ है। उसके उपर आप पुरी कारवाई करे। तो कोई भी नगरसेवक आयेगा नहीं। ये विषय इसके लिये लाया गया है

की, जो रेट लिखे हुए है। वो रेट अपने को मंजूर है। रेट तय करने के है। विषय मेरी ख्याल से गलत चल रहा है। रेट अपने को नक्की करना है। रेट कम-जादा है।

मोहन पाटील :-

साहब, आपका कहना बराबर है। लेकीन अधिकारी लोगों ने कुछ काम नहीं किया। वो तो बाजू मे है। वो रेट अॅक्सेप्ट है। उनको जो हत्यार, गाडी मॅगता है। रेट के बारे मे आप बाद मे बोलिए। अभी साहब ने हमको ये बताया, फुटपाथ बनाया। किसकी कल्पना थी। फुटपाथ आपण बनवले. सुंदरीकरण करण्याचा मुहुर्त आपण केला. आपण साहेब मनाला लावून घेऊ नका. आपल्यासारखा सक्षम अधिकारी आणि पेशास असलेला अधिकारी मी आजपर्यंत बघितला नाही. चुकी करतो आणि पुन्हा बोलतो हा माझा विषय नाही. परंतु आपण असतांना फुटपाथला आपण गटारावर खर्च केला आणि त्या फुटपाथवर हातगाड्या लागतात. त्या फुटपाथवर जे फेरीवाले बसतात, स्टॉल लागतात आणि हे कुठले काम आहे तर हे काम स्थायी समिती किंवा महासभेचे काम नाही. मघाशी साहेब बोलले की, अॅडमिनिस्ट्रेशनचा भाग आहे. प्रशासनाला त्या ठरावाची गरज लागत नाही. प्रशासनाला एखाद्याला काढायचे असेल तर एखाद्या अधिकाऱ्यावर कारवाई करायची असेल तर त्याला स्थायी समिती व महासभासुद्धा लागत नाही. ते निव्वळ त्यांचे अधिकार आहेत आणि तर त्या अधिकाराचा वापर चुकीचा केला असे वाटले तर तो विषय आपण महासभेत घेऊ शकतो. तो विषय स्थायी समितीमध्ये आपण घेऊ शकतो. मग एवढी संपूर्ण स्वायत्तता असलेले उपायुक्त, आयुक्त, अधिकारी असतांनासुद्धा फुटपाथवर ती लोक बसतात. मग त्या अधिकाऱ्यांना आपण विचारायला पाहिजे. युनियनचे नेते आहेत. हा विषय साहेब होऊच शकत नाही. हा विषय दिला तर हा विषय वेगळा आहे. पण चर्चा का बोलतो की, मुळात जो विषय आपण घेतला तर त्याची इम्प्लिमेंटेशन होत नाही. तर मी हातगाडी उचलायची किती? पैसे किती लावायचे? तर माझी हात जोडून विनंती आहे, अधिकारी वर्गाना. सभापती महोदयांच्या वतीने मी बोलतो, आपण बोललात, नगरसेवकांचा मुलाहिजा राखला जाणार नाही. परंतु राजकारणामध्ये हे बोलणे सभापती महोदय सोपे आहे. आपल्या मनाशी आम्ही सहमत आहोत. मुलाहिजा मानला जात नाही. हा विषय आपण बोलण्यापुरता आहे साहेब. परंतु एखादा नगरसेवक तिकडचा लोकप्रतिनिधी असतो. एखादी बाब तिकडे वेगळ्या पद्धतीने घडलेली असते. आज आम्ही नियमात दिले असेल. आम्ही नियम या ठिकाणी बनवले. परंतु प्रॅक्टिकली त्या नियमांना जर वेगळ्या पद्धतीचे वळण त्या ठिकाणी लागल्यानंतर त्याचा मुलाहिजा त्यांच्या भावनावर तिकडच्या वस्तुस्थितीवर अवलंबून राहून बदल करावा लागतो. हा विषय वेगळा आहे. परंतु उपायुक्त साहेब, मला आश्चर्याची बाब वाटते. आपण बोललात. आपल्याकडे एखादी केस आली असेल तर त्या ठिकाणी साठ फुटी रोडवर मी सुद्धा त्या ठिकाणी होतो. त्यांना एक साईड आपण दिली तर हा विषय वेगळा आहे. उद्या महापौरांनी रुलिंग दिले तर आम्ही सांगू शकत नाही की, स्थायी समितीच्या सभापतीने किंवा स्थायी समितीने हा निर्णय घेतलेला आहे. सर्वोच्च पद ज्या ज्या पद्धतीने पावर्स असतात त्या त्या पद्धतीने त्यात वापर केला जातो आणि त्या त्या पद्धतीने त्याचे आदेश, निर्देश मानले जातात आणि मानावे लागतात. हा विषय वेगळा आहे. परंतु उपायुक्त साहेब जर प्रॅक्टिकली खालच्या थराला जाऊन ज्यांनी कामे केली. जी उदाहरणे देता. त्या उदाहरणाखातर समजले असेल. त्यांचा अनुभव काय आहे. अशा अनुभवाखातर आणि उदाहरणाखातर आपले उपायुक्त साहेब असतांना सुद्धा प्रशासकीय कामकाजाबद्दल सभापती महोदय माझी पोटतिडीकेने बोललो, भावना मी सांगातो की, ते प्रशासकीय कामकाज आहे. त्या कामकाजामध्ये सभापती म्हणून, महापौर म्हणून किंवा उपमहापौर किंवा नगरसेवक म्हणून हा वेगळा भाग आहे. परंतु, प्रशासकीय कामकाज असतांना त्यांचे आद्य किंवा प्रथम कर्तव्य असतांना त्या कर्तव्याला बाधा येते आणि ही बाधा येऊन त्या ठिकाणी संपूर्ण शहरामध्ये गलिच्छपणा दिसतो. टपरी म्हटली की, कचरा तिथेच टाकतात. तो कचरा साफ केला जात नाही आणि आजकाल आपण त्या गटारावर स्लॅब टाकले आहेत. तर तो कचरा आतमध्ये कुजतो. हा लांबचा भाग आहे. त्याबद्दल मला बोलायचे नाही. मला कृपया एकच विनंती आहे की, जर आपण इम्प्लिमेंटेशन केले नसेल तर आम्ही कारवाई मागत नाही. सभापती महोदय, या ठिकाणी सभा चालू असतांना त्या अधिकाऱ्यांना पाठवून द्या आणि ताबडतोब ते उचलून घ्या. हेच मला या ठिकाणी बोलायचे आहे. कार्यवाही करा.

मा. उपआयुक्त (शिवमुर्ती नाईक साो.) :-

मा. सभापती साहेब फेरीवाल्यांचा विषय आणि अतिक्रमणाचा विषय, मिरा भाईंदर महापालिकेला काही नवीन नाही. यापुर्वी जवळ जवळ खोकीधारक या गावात अडीच हजार होते. आम्ही दोन दिवसांमध्ये पंधराशे रस्त्यांच्या कडेला उभे केले. या महापालिकेने सुद्धा स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिलेले आहे की, साडेचार हजार अतिक्रमणे आणि मा. महासभेमध्ये आणि आर.सी.सी. अतिक्रमणे आणि खोकी ही स्वतः काढलेली आपण पाहिलेली आहेत आणि स्थायी समितीमध्ये आपण उल्लेख देखील केलेला आहे. नगरपालिका कायम स्वरूपाचे अतिक्रमण आणि खोकी काढत असतांना फेरीवाले काढू शकत नाही. हे म्हणणे संयुक्तिक नाही. गेल्याच आठवड्यामध्ये कमीत कमी सहा ते आठ ट्रॅक लाकडे लिलावाने विकलेली आहेत. हा स्थायी समितीपुढे विषय का आला? या पाठीमागे पार्श्वभूमी फार वेगळी आहे. ज्या भागातील अतिक्रमण काढतो त्या भागातील प्रतिनिधी येतात, सगळ्या श्रीमंताना सोडता आणि गरिबांच्या पाठमागे का लागता म्हणून विचारतात. मी असतो तर मी उत्तर दिले असते. पण खालच्या लोकांना अधिकारी उत्तर देणे अवघड होते म्हणून स्थायी समितीचा ठराव घेऊन काढले. तर स्थायी समितीने ठराव केलेले म्हणजे ज्या ज्या पार्टीच्या लोकांना ते आहे, राष्ट्रवादीचे असतील तर राष्ट्रवादीच्या नेत्यांना राष्ट्रवादीची लोक उत्तर देतील. काँग्रेसचे असतील तर काँग्रेसची देतील आणि बी.जे.पी.चे असतील तर बी.जे.पी.चे देतील. हो आम्ही ठराव केला आणि फेरीवाले आणि हातगाडीवाले काढायला लावलेले आहेत, असे ते सांगतील. सर्वात महत्वाचा मुद्दा सांगायाचा राहिलेला आहे. टोटल चौदा कामगार आणि एक जे.सी.बी. काढण्यासाठी आहे. म्हणजे त्यामध्ये अनधिकृत बांधकामे हा सर्वात महत्वाचा मुद्दा आहे. ही वस्तुस्थिती आपल्या निदर्शनास आणावी म्हणून मी सांगतो. चौदा कामगार, एक जे.सी.बी. लागेल. ज्यावेळेला आर.सी. तोडायचे असेल त्यावेळेला आणि अतिक्रमण काढायला एकच ट्रॅक सॅनिटेशनकडून मागवून घेऊन करत होतो. ज्यावेळी कचरा उचलायचे काम बंद असेल त्यावेळी आम्ही ट्रॅक त्यांच्याकडून मागवायचा आणि मग आमचे चौदा कामगार घ्यायचे आणि फेरीवाले उचलायला सांगायचे. त्यामुळे एका भागातील काम झाल्यानंतर दुसऱ्या भागातील काम पाठवण्यासाठी कामगार पण नसायचे आणि ट्रॅक पण नसायचा. त्यामुळे आम्हांला एकाच वेळी सर्व भागातील फुटपाथवर पडलेले मटेरियल किंवा हातगाडी, फेरीवाले एकाच वेळेला सर्व भागात पाठवायला मिळत नसत आणि आरोग्य अधिकारी बावस्कर साहेब आणि मी या विषयावर सविस्तर चर्चा केली आणि चौदा कामगार आणि एक ट्रॅकमध्ये ऐशी किलोमीटर एरियामधील गल्लीबोळ्यातील उचलणे शक्य होणार नाही. म्हणजे याचा अर्थ आम्ही उचलले नाही असे नाही. मागच्याच महिन्यामध्ये आठ ट्रॅक लाकडाचा लिलाव केलेला आहे आणि मेन रस्त्यावरचे उचललेले आहे. साहेबांच्या म्हणण्याप्रमाणे बोळातील आम्ही उचललेले नसेल किंवा उचललेही असेल. सविस्तर माहिती घेऊन पुढच्या मिटींगला आपल्याला सांगतो. परंतु महत्वाचा जो वाहतुकीला अडथळा होतो तेथील उचलून आणले होते. पण स्कॉड चौदा जणांचा एकच आहे. ट्रॅक आम्ही आरोग्य विभागाकडे मागवून ज्यावेळी मिळेल त्यावेळी हातगाडी आणि फेरीवाले उचलायचे. आता जे आम्ही स्कॉड केलेले आहे, बावस्कर साहेबांनी ज्या त्या विभागातील साफसफाईचे काम ठेका पद्धतीने दिल्यानंतर जे नगरपालिकेचे कर्मचारी शिल्लक राहिलेले होते त्यांचा हा स्कॉड बनवलेला आहे आणि चार भाग केलेले आहेत आणि गाड्या घेतलेल्या आहेत आणि त्या गाड्या त्या त्या विभागात फेरीवाले उचलण्यासाठी स्वतंत्र कर्मचारी वर्ग, स्वतंत्र ट्रॅक आणि टार्गम टेबल आणि उचलल्यानंतर दंड काय करायचा याचा संपूर्ण गोषवारा दिलेला आहे आणि हे काम दररोजच्या दररोज करण्यासाठी हे स्कॉड नेमलेले आहे. एखाद्या वेळेस एखाद्या नगरसेवकांना किंवा एखाद्याला रस्त्यावर असणाऱ्या तक्रारदाऱ्याने आल्यानंतर एकच ट्रॅक आणि चौदा कामगार हे सगळीकडे फिरवून अतिक्रमणे किंवा गल्लीबोळ्यात फिरणे शक्य नाही. म्हणून चार स्कॉड बनवले आणि दररोजच्या दररोज अॅक्शन घेण्यासाठी स्टाफ पण पुरविलेला आहे. आरोग्य विभागाकडून जे साफसफाईचे भाग पाडून ठेका पद्धतीने दिल्यामुळे कर्मचारी जादा झाले आणि ते कर्मचारी विभागून आम्ही सर्व भागामध्ये करायला आणि वाहन आणि कर्मचारी एकत्र दिलेले आहे आणि प्रभाग अधिकारी फक्त नियंत्रण करण्यासाठी आहे. ते उचलण्यासाठी नसणार. दररोजच पाहिजे असे काही नाही. मुकादम आणि कर्मचारी आणि सॅन्ट्री इन्स्पेक्टर. सॅन्ट्री इन्स्पेक्टर ज्या दिवशी असेल त्या दिवशी प्रभाग अधिकारी नसेल. प्रभाग अधिकारी असेल त्यावेळी सॅन्ट्री इन्स्पेक्टरला सुट्टी असेल हे फक्त सुपरव्हिजन करण्यासाठी त्यांना दिलेले आहे आणि चार विभाग हा वाहतुकीसाठी कंजस्टेड आहे. त्या ठिकाणी स्वतंत्र ट्रॅक आणि कामगार दिल्यामुळे ते काम चांगल्या प्रकारे होऊ शकेल आणि काम

उचलून आणल्यानंतर त्याचे फेसींग काम त्या त्या पार्टीचे सभासद करतील. म्हणून स्थायी समितीपुढे आणलेले आहे.

मोहन पाटील :-

साहेब, आपण चांगले या ठिकाणी बोललात त्याबद्दल धन्यवाद. मघाशी सभापती महोदयांनी काय सांगितले की, आपली या विषयावर इम्प्लिमेंटेशन काय झाली नाही. साहेबांनी सांगितले अशा पद्धतीने पाहिजे. त्यामध्ये बजेटची तरतुद काय ती पण तुम्ही आम्हांला सांगावी. आपल्याला चार ट्रक घ्यायचे आहेत. त्या विषयावर नंतर बोलू या. परंतु, आम्हांला हेच बोलायचे आहे की, एकही रस्त्याचे बोलले की, एक लाखाचा लिलाव झाला. त्या लिलावात एवढे पैसे काढले. मग शेवटी त्या हातगाड्या उचलल्या म्हणून तो लिलाव झाला हे आम्ही मानतो. पण एकाच ठिकाणाहून तुम्ही सगळे उचलता. तिथे मेन हमरस्ता आहे. मघाशी आपल्याला बोललो ज्या रस्त्यावरून नेहमी जावे-यावे लागते अशा पद्धतीने एकही हातगाडी, एकही टोपली आणि दुसरी गोष्ट अशी आहे की, ज्या रस्त्यावर बसू नये त्या रस्त्यावर टेलिफोन बुथ, चप्पल विकणारे त्या रस्त्यावर दुधाचे केंद्र किंवा अन्य कोणाताही खोका असे लावू नयेत असेही निर्देश त्या ठरावामध्ये आपण केलेले आहेत. असे असतांना त्या ठिकाणचे बॉक्सपण तसेच आहेत, टेलिफोन बुथपण तसेच आहेत, चप्पल बनवणारे आहेत तेपण तसेच आहेत. आपण त्यांना पर्यायी जागा तुम्ही आतमध्ये द्या असे आपण ठरवले होते. उपायुक्त साहेब खंत आमची अशी आहे की, मिरा भाईंदर मधले असे काही पन्नास टक्के रस्ते आहेत. त्या पन्नास टक्के रस्त्यावर कोणतीही कारवाई झाली नाही. ही खंत आहे आणि त्याच्यानंतर दुसरा विषय असा आहे की, ज्या ज्या भागामधून तीन नगरसेवक त्या भागामध्ये असतात. तीन नगरसेवकांपैकी एक नगरसेवक तुम्हांला सांगतो की, या ठिकाणी टपरी नको आहे. एक नगरसेवक तुम्हांला सांगतो की, इथे तुम्ही लावू नका, एक नगरसेवक सांगतो की, अन्य काम झाले पाहिजे. मग त्या ठिकाणी एका नगरसेवकाची तुम्हांला सांगितल्यानंतर असे काम झाले पाहिजे आणि आपण कारवाई करता आणि केलेली आहे. त्यावेळी इतर दोन नगरसेवकांना आपण विचारणा केली का? नगरसेवक म्हणून तुम्ही विचारता ना. रिप्रेझेंट प्रतिनिधी जो तिकडील आहे आणि त्यांनी आम्हांला सांगितले हे इथून आम्हांला उचलायचे आहे आणि हे उचलल्यानंतर ते तुम्ही उचलणार. मग त्या ठिकाणी अन्य दोन नगरसेवक त्या ठिकाणी अन्य दोन नगरसेवक त्या ठिकाणी असतात. ते भले संपूर्णपणे एका पार्टीचे असू दे किंवा अन्य पार्टीचे असू दे हा विषय नाही. मग त्या प्रभागातीलच एखादा नगरसेवक बोलतो. त्या प्रभागातील नगरसेवकांनी सांगितले म्हणून आम्ही करत नाही. म्हणून आम्ही करतो अशा पद्धतीची धारणा उपायुक्त साहेब आपल्या खालच्या अधिका-यांची आहे. तशी धारणा असतांना आपण त्या इतर दोन नगरसेवकांना सुद्धा हा प्रश्न विचारला पाहिजे. भले ते नगरसेवक त्याच पार्टीचे असू दे. आता मघाशी आपण बोललात की, राजकीय बाबीबद्दल पण राजकीय बाब बरोबर ठेवावी लागते. त्याशिवाय काही गोष्टी होत नाही. तर आपण आता बोललात की, राष्ट्रवादीचे असेल तर विचारू, काँग्रेसचे काँग्रेसला विचारू. राजकीय खेळी हा शब्द आला म्हणून मी तुम्हांला बोललो. पण मला हेच बोलायचे आहे की, हा जो विषय आहे सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवाल बोलल्याप्रमाणे त्या विषयावर चर्चा करू. त्याचे रेटस् त्यानंतर अकाऊंट सेक्शनमध्ये चार ट्रक घ्यायचे की, नाही घ्यायचे. आपले पैसे आहेत की, तरतुद आहे की नाही हा नंतरचा विषय आहे. पण साहेब आमची पोटतिडिक ही आहे की, अशी कारवाई का होत नाही आणि का झाली नाही. मिरा भाईंदर शहरातील पन्नास टक्के रस्त्यांवर एकही टपरी उचललेली नाही. त्यांचे पहिले तुम्ही आम्हांला समाधान करून द्या. आपण विषय जे आणता ते स्वागतार्ह आहेत. त्या विषयामध्ये खरोखरच शहराचे सुंदरीकरण आपण वाढवून देणार. आपण जे काही केलेले आहे हे आपण तोडून बोलता ते मला पसंद नाही. प्रॅक्टिकली पेपरमध्ये नगरपालिकेच्या आणि महापालिकेच्या रेकॉर्डला ती गोष्ट आलेली आहे. त्याच्यामुळे तुम्ही बोलता ते बोलू नये. हा विषय बोलण्याचा नाही. तुम्ही प्रॅक्टिकली गोष्ट केलेली आहे. परंतु ही कारवाई का झाली नाही. ती कारवाई कधी कराल हे आम्हांला पाहिजे. यासाठी गाड्यांची आवश्यकता नाही. त्या बी. पी. रोडवरून इथे उतरण्यांस तुम्हांला गाड्यांची आवश्यकता नाही. अधिकाराची आवश्यकता नाही. त्याच अधिकारामधून त्याच गाड्यामधून पन्नास टक्के रस्ते आपण साफ केले. एक लाखाचा ऐवज आपण या ठिकाणी विकला, लिलाव करून. म्हणजे आपण कुठेतरी शहरामध्ये साफसफाई केली म्हणून तो विकला गेला. म्हणून मला एकच या ठिकाणी बोलायचे आहे की, अशा पद्धतीने जी इतर पन्नास टक्के रस्ते खाली झाली नाही यासाठी आपण अधिका-याला काय निर्देश देता ते निर्देश तुम्ही आमच्या समोर द्या. द्यायला

पाहिजे अशी आमची या सर्वेमध्ये इच्छा आहे. सभापती महोदयांच्या संगनमताने तुम्ही द्या. ते इथून सुरु करा. आपली सभा चालू आहे. जसे सन्मा. सदस्य आसिफ शेख बोलले की, आमच्या भागात ठराविक वार्ड आहे. मघाशी सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवालपण बोलले की, आमच्या वॉर्डमधील ठराविक रस्ता आहे. हे रस्ते तुम्ही एकदा साफ करा. त्या ठिकाणी आपण सांगितले आहे की, कोणताही अधिकृत असलेला बॉक्स किंवा टपरी तीपण नको. असा पण ठराव आपण केला. ज्याला बुथ आहे, म्हणजे ती अधिकृत टपरी आहे. एखादे दुधाचे केंद्र आहे तर ती अधिकृत टपरी आहे. एखादे अन्य कोणतेही व्यावसायिक असेल तर ती अधिकृत टपरी आहे. अधिकृत टपरीसुद्धा असेल तर ती ही आपण उचलायची. त्यांची एन.ओ.सी. रिमुव्ह करा किंवा त्याला पर्यायी दुसऱ्या ठिकाणी जागा द्या असा आपण ठराव केलेला आहे. या ठरावाचे उल्लंघन होत आहे. हा ठराव इम्प्लिमेंटेशन होत नाही. ही आमची पोटतिडिक आहे. आम्हांला हे बोलायचे आहे आपण शहरामध्ये कोणते काम केले नाही यावर कोणही प्रश्नचिन्ह मांडणार नाही. तुम्ही आयुक्त असताना काम केले ते काम उपायुक्त असताना पण ते काम करता. आयुक्तांच्या पावरमधून आपण काम करता यावर आम्ही स्वागतच केले. प्रश्न येतच नाही आणि आता सभापती महोदयांनी जो विषय आणलेला आहे. त्या विषयाचे आम्ही स्वागत करतो. त्यांचे विषय असतील. रेट जास्त आहे. तर रेट कमी जास्त करा. चार गाड्याची बजेटमध्ये तरतुद असेल तर आम्ही आणखी चार गाड्या वाढवतो. कारण शेवटी शहराचे सुंदरीकरण आणि शहर साफ झाले पाहिजे. शहरामध्ये अतिक्रमण नको. अतिक्रमण शहरामध्ये झाले तर ती शहराला किड आहे. हे आम्ही मान्य करतो. कृपया आमची एकची एकच विनंती आहे की, ते जे साफ झाले नाही. जे रस्त्यातून उचलले गेले नाही ज्या रस्त्यावर बसायची टपरी आहे, ती टपरी रिमुव्ह करता येईल की नाही ती केली गेली पाहिजे आणि पर्यायी जागा दिली पाहिजे. या विषयी मी विनंती पूर्वक बोलतो तुम्ही त्या विषयी आम्हाला निर्देश द्या. मागचा विषय आपण घेतो हा. या विषयामध्ये विषय नाही. विषयाला अनुसरून विषय आलेला आहे. म्हणून या विषयी मी संभाषण केलेले आहे. या ठिकाणी माझी खंत व्यक्त केली आहे.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

मा. सभापती साहेब, यापुर्वी मी सांगितले होते की, फेरीवाल्यांचा विषय या गावातच आहे असे नाही. सगळीकडेच आहे आणि सगळ्यांना त्रास होतोय. म्हणून आम्ही वेळोवेळी काढून आणतो. परंतु आम्हांला काढून आणण्यासाठी फक्त चौदा कामगार अनधिकृत बांधकाम तोडणे, अतिक्रमण काढणे आणि फेरीवाले काढणे, सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत फक्त चौदा कामगार मिळतात. खालचे जे उचलण्याचे कामगार.

मोहन पाटील :-

साहेब, आपले म्हणणे बरोबर आहे. पण त्या चौदा कामगारांनी चौदा रस्ते केले. दुसऱ्या रस्त्याला त्यांनी हातच लावला नाही.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

तर त्यामुळे उचलण्याचे सर्व विभागामध्ये गल्ली बोळामधून सर्व फेरीवाले उचलण्यासाठी जो स्टाफ आणि गाड्या पाहिजेत ते मिळत नव्हते आणि ह्या ज्या गाड्या आहेत ह्या महापालिकेच्या मालकीच्या आहेत. चारही गाड्या त्यामुळे भाड्याने घ्यायचा प्रश्न येणार नाही आणि सर्वात महत्वाचे म्हणजे बजेट प्रोव्हिजनप्रमाणे प्रत्येक वॉर्डतील जे साफसफाईसाठी गाड्या आणि मजूर दिलेले आहेत आणि आता जे शिल्लक राहिलेले आहे आपले जे नगरपालिकेचे परमनन्त कर्मचारी आहेत त्यांचे चार भाग पाडले.

मोहन पाटील :-

तो विषय मला माहिती आहे. पण सभागृहामध्ये तुम्हांला सांगतो की, आरोग्याच्या मधील ज्या गाड्या आपण ठेकेदारांना दिलेल्या आहेत. त्यांना चालवण्याचे आपण दिलेले आहे. त्यामुळे ज्या गाड्या आम्ही प्रत्येक झोनमध्ये दिले आहे. त्या गाड्या खाली होतील आणि ते गाड्या आणतील. गाड्यांचे प्रोव्हिजन झाले. स्टाफचे पण झाले.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

त्या गाड्या आणि स्टाफ हे जे नगरपालिकेचे परमनन्त कर्मचारी आहेत ते जवळ जवळ साठ कर्मचारी आहेत आणि साठ कर्मचारी हे सगळीकडे प्रत्येक झोनमध्ये गाडी आणि ट्रक आणि मुकादम यांना नेमून दिलेले आहे आणि वेळ देखील घालून दिलेली आहे. कोणत्या वेळेला काढायचे आणि हा

विषय आणण्याचा उद्देश एवढाच होता, अतिक्रमण काढण्याच्या विषयासाठी समितीपुढे आणण्याची जरूरी नाही. यापुर्वी पण कधी आणलेले नाही. का आणले? की काही उचलून आणल्यानंतर उचलण्यापुर्वी उचलायचे की नाही उचलायचे तीन कौन्सीलर असल्यानंतर कोणालाही विचारत नाही. परंतु उचलून आणल्यानंतर जी प्रक्रिया सुरु होतील. ती आपल्याला नेत्या लोकांना किंवा आपापल्या कौन्सीलरना आपण उचलले ते बरोबर केले हे समजावून सांगावे आणि इथून पुढे उचलण्याची प्रक्रिया बंद पाडू नये.

मोहन पाटील :-

तुम्ही फाईन घेता.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

फाईन घेतले तरीसुद्धा आपण आपल्या पदाधिकाऱ्यांना, आपल्या नेत्या लोकांना समजावून सांगावे. आपल्या आपल्या लोकांना म्हणजे आम्ही उचलायला ठराव करून दिला. त्यामुळे कर्मचाऱ्यांना शिवी वगैरे देऊन ते उचलण्याचे बंद करू नका. असे समजावून सांगावे.

मोहन पाटील :-

उचललेच गेले नाही त्याचे काय?

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आता उचलू आम्ही. म्हणून तर स्पीड करायला लागलो आहे.

आसिफ शेख :-

सभापती साहेब, हा विषय या ठिकाणी आला. त्याबद्दल आम्ही धन्यवाद दिले आहे आणि उपायुक्त साहेबांनी याबद्दल खुलासा केला. अतिक्रमण दूर करण्यासाठी आपल्याला जे जे योग्य वाटेल ते आपण करा. आपल्याला परवानगी आहे. सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवाल यांनी या संदर्भात प्रश्न उपस्थित केला तो महत्वाचा आहे.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

सर्वात महत्वाचे म्हणजे उचलल्यानंतर पुढच्या प्रक्रिया काय घडू नये. आपण आपल्या लोकांना समजावण्याचे अशी नम्रतेची विनंती आहे.

दिनेश नलावडे :-

चंद्रकांत वैती साहेबांनी जी सुचना केली या विषयाला मंजुरी साठी मी अनुमोदन देतो.

जोफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब, भाईदर पश्चिममध्ये भाईदर स्टेशनच्या पोलिस चौकीकडे फाटक ते पोलिस स्टेशनपर्यंत रविवारचा बाजार भरतो. तो तुम्ही हटवणार का? प्रत्येक बाजाराच्या ठिकाणी अटीशर्ती दिल्या आहेत. तर बोर्डवर लिहून त्याचे रिमार्क ठेवा. याच्यामध्ये जे काही अन्याय होतात.

शिवमूर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

यामध्ये अतिक्रमण आणि जे फेरीवाले आहेत ते बाजाराच्या दिवशी नाही.

दिनेश नलावडे :-

तुम्ही रुलिंग द्या ना की, यापुढे जे रोड निश्चित केलेले आहेत तुम्ही ते साफ करणारच.

धनराज अग्रवाल :-

इसमे जो अभी चार फोर्स अलग-अलग हो गये। रोज उठाके लायेंगे। एक बात है की, उसमे अच्छी और खराब चीज भी रहेगी। अच्छी चीज के लिए थोड़ी बहुत व्यवस्था होनी चाहिए। अगर आप कोई भी तरह डाल दिया। और पाच हजार की चीज तोड दिया। उसको भी स्टोरेज व्यवस्था करेंगे ऐसी मैं आपसे विनंती करता हूँ। तो अगर उसके पीछे कोई भी कंट्रोल नहीं रहेगा। आप उठाके लाते हैं दस गाडी। आपको नोंद होना चाहिए। नोंद होना चाहिए दस गाडी लाया है। आठ गाडीका नोंद होगा। दो गाडी वॉचमेन बेच देगा।

नितीन ठाकूर :-

वॉचमन दो सौ रुपया माँगता है। गाडी छोड देता है।

धनराज अग्रवाल :-

ये ऐसा हो रहा है। इसके लिए वो कंट्रोल आपके पास अगर जानकारी रहेगी, कितनी गाडीयाँ लाये है। तो आप उसके उपर कंट्रोल ले सकते हैं। और दुसरा आपने इसमे जो रेट दिये है। एक वह छह नंबर मे रेट है रस्त्यावर चालवणाऱ्या गॅरेजमधील साईड, पाच सौ रुपया। अभी जो गॅरेज का काम करते है वो पुरा रस्तेपर गॅरेज का काम करते है। उसके लिए खाली पाँचसौ रुपया। वो जो

चायनीझ पदार्थ, लोखंडी हातगाडी थोडासा रस्तेपर बैठते है। उसका दो हजार पंधरासौ रुपया। वो मेरे ख्याल से गलत है। उससे भी ज्यादा करो। रस्ते पर गॅरेज बनाते है। तो जादा होना चाहिए। जो करने का है तो सब मिलके करो।

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

एवढेच सांगतो, आता काय, उचलणा-या माणसांना तुम्ही एवढा पाठींबा दिला म्हटल्यानंतर पुढच्या एक-आठ दिवसांत तुम्हांला मोकळं दिसेल.

नितीन ठाकूर :-

सभापती साहेब, आमचा या गोष्टीला संपूर्ण पाठींबा आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

त्यामुळे आता जे तुमचे लोक उचलू नका म्हणणार आहेत त्यांना आवरा.

धनराज अग्रवाल :-

एक साहेब, त्यामध्ये आणखी पण आहे. रस्त्यावर गॅरेज चालले आहे. आपली गाडी माझी किंवा तुमची कोणाचीही गाडी तिथे उभी आहे. ती गाडी तुम्ही उचलून आणणार तर त्याला काय करणार? किती पैसे घेणार? रस्त्यावर गॅरेज चालले आहे. कोणाचेही सामान तो ठिक करतो. माझी गाडी तिथे उभी आहे. कदाचित तुमची गाडीसुद्धा होऊ शकते. कोणाला माहिती नाही त्याने गाडी आणली. त्यावर काय कारवाई करणार. रस्त्यावरचे म्हणजे गॅरेजचे सामान आणायचे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आम्हांला आता गॅरेज आहे, शॉपिंग सेंटरमध्ये, इमारतीमध्ये आणि गाड्या आहेत बाहेर. मग गॅरेजचे सामान गाडी दुरुस्तीचं उचलून आणायला लागेल.

नितीन ठाकूर :-

सभापती साहेब, यांनी सांगितलेले बरोबर आहे. आपला काशिमिरा रस्ता आहे. काशिमिरा रस्त्यावर मोटर, ट्रक उभे असतात. ते पण तुम्ही आणणार का? त्यामुळे ट्रॅफिक जाम हाते. गोल्डन नेस्टजवळचा २०० फुटचा जो रस्ता आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

त्यामध्ये पोलिसांना घ्या. कारण आपले टोईंग व्हॅन नाही. आम्ही सगळ्यांना कळवले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती साहेब, मेरी गाडी होगी तो गॅरेजवाला क्यो पैसे भरेगा? किसका भी स्कुटर होगा तो गॅरेजवाला पैसे नहीं भरनेवाला है। स्कुटर तो मेरा है। पैसे मुझे भरने का है। आपका है वो आपको भरना है।

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

गॅरेजवालांचे सामान उचलून पण आणतो. गाडी पण आणायला पाहिजे. गाडी नाही आणली तर तो तिथेच करत बसणार.

मा. सभापती :-

एक गाडी आणायची.

धनराज अग्रवाल :-

पण गाडी त्याला फुकट परत द्यायची.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

एखादे अनधिकृत बांधकाम आम्ही तोडायला गेलो म्हणजे आम्ही तोडायला गेलो. आम्ही तोडायला गेल्यानंतर तुम्ही भाड्याचे सेंट्रिंग लावले. सेंट्रिंग दुस-याने लावले. सेंट्रिंगला स्विकेअर फुट वाईज तुम्ही दिले. ते सेंट्रिक कूणाचे तुटले जाणार? सेंट्रिंग दुस-याचे, बांधकाम करणारा कॉन्ट्रॅक्टर वेगळा, मालक वेगळा.

धनराज अग्रवाल :-

सेंट्रिंगवाल्याचा पैसा मिळतो. गाडीवाल्याला पैसे मिळत नाही. गाडीवाल्याला पैसा द्यायला लागतो.

आसिफ शेख :-

पुढचा विषय घ्या.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त साो.) :-

जाहिरात फलकाबाबत यामध्ये लिहिलेले आहे आणि जाहिरात फलकाबद्दल आमची सर्वाना विनंती आहे की, राजकीय पक्षाचे हे जाहिरात फलक असेल.

मोहन पाटील :-

आम्ही अॅक्सेप्ट करत नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

बोर्डावर लावलेले आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त साो.) :-

शिवाजी महाराजांचा पुतळा दिसत नाही.

आसिफ शेख :-

प्रत्येक वेळी तुम्ही हे काढले तर काय होईल असा विचार करू नका. एकदा तुम्हांला सरसकट परवानगी दिली तर आपल्याला जे योग्य वाटेल ते करा.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

आम्हांला योग्य वाटत नाही. तर तुम्हांला योग्य वाटते म्हणून आम्ही काढले.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, जाहिरात फलक म्हणजे आपण जे बोर्ड लावतो तेच झाले ना. महत्वाचा विषय असा आहे की, यामध्ये अतिक्रमणाच्या गाड्या, टु व्हिलर वगैरे सर्व सांगितले. एक, अतिक्रमण जे टप-या लावतात तो भाग निराळा आहे. त्यामध्ये आमचा काही विरोध नाही. परंतु या शहरामध्ये मेन रस्त्यावर, स्टेशन रोडवर सर्व त-हेच्या म्हणजे इस्ट-वेस्ट सगळीकडे जेसल पार्क किंवा सृष्टी वगैरे या ठिकाणी काही व्हेईकल्स महिनोनां महिने एका जागेवर उभी आहेत. याच्यामधील आतापर्यंत तीन मारुती व्हॅन मी पोलिसांकडून शिफ्ट करायला लावल्या. त्या बेवारशी होत्या. जसे मागच्या वेळी आर.टी.ओ. चे ऑफिसर येऊन गेले त्यांच्या माध्यमातून आपण जर काही मोहिम राबविली आणि जसे तुम्ही बाकीचे जे.सी.बी. वगैरे भाड्याने घेता तसे टोईंग व्हॅन जर आणले आणि आर.टी.ओ. आणि तुम्ही जर समन्वयाने काही दंडात्मक कारवाई केली. तर आपल्याकडे भरपूर जागा आहे. त्यावेळी जर तुम्ही त्यांना अटकाव करू शकता. शहरावर कोणाला अन्याय केला असे होऊ शकत नाही. त्याच्या बाजूची हातगाडी तुम्ही हटविणार आणि मग तिकडच्या चार गाड्या ठेवणार. त्या गाड्या आहेत. दुसरी गोष्ट अशी आहे की, त्या गॅरेजकरिता आपण बोललो, प्रत्येक व्हेईकलला आर.टी.ओ.ने रस्त्यावर उभे करण्यासाठी रोड टॅक्स घेतलेला आहे आणि आपल्या शहरामध्ये मी विषय धरूनच बोलत आहे. ज्या ह्याच्यावर तुम्ही आता म्हणता आपल्याकडे रितसर आर.टी.ओ. किंवा एस.पी.ने वन वे ट्रॅफिक अजूनपर्यंत कुठेही राजपत्रामध्ये प्रसिद्ध केलेला नाही. त्यामुळे तुम्हांला पहिला ज्या ठिकाणी वन वे आहे जे एस.पी.ना जे अधिकार राज्यपत्र प्रसिद्ध करण्याचे आहेत. त्या हिशोबाने पोलिस स्टेशनमधून तुम्ही रितसर अर्ज करून राज्याच्या ठाणे ग्रामीणचे जे पोलिस अधिक्षक आहेत त्यांनासुद्धा समन्वयाने वन वे ट्रॅफिक तुम्हांला कुठे कुठे करता येईल. तुम्ही जेव्हा व्हेईकलचा विषय काढला तेव्हा गप्प का केले नाही? हा व्हेईकलचा विषय झाला त्यावरच मी बोलतो आहे. सन्मा. सदस्य आसिफ शेखजी मला वैधानिक बोलायचे आहे आणि मला बोलण्याचा अधिकार आहे. मी सांगू शकत नाही. सभापतींनी मला परवानगी दिलेली आहे. एवढेच आहे की, नुसत्या गाड्या उचलून आणा असे बोलून चालत नाही. आता तुमच्या गाड्यांवर रोड टॅक्स भरलेला आहे. ते कुठपर्यंत सत्य आहे. नियमानुसार आहे का? नाही आहे. पण तिथे "नो पार्किंग झोन" असेल तर तिथे तुम्ही त्या गाड्या आणू शकता. पहिले आर.टी.ओ.च्या समन्वयाने तुम्ही सगळे करा. "नो फेरीवाला झोन" सगळे बोलतात. पण "नो पार्किंग झोन" कोणच बोलत नाही.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

अजून केलेले नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मग करा. कारण जे काही पैसेवाल्याला त्रास होतो.

आसिफ शेख :-

पार्किंगचे टेंडर केलेले आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

यांच्यासोबत जे बाजाराचे अटीशर्ती दिल्या आहेत ते बाजाराच्या ठिकाणी फलक लावून ते लिहून ठेवा.

मिलन म्हात्रे :-

पार्किंगचे टेंडर केलेले आहे. पण चुकीच्या जागा दाखवल्या आहेत. मिरा रोडला पार्किंग फेल्युअर गेले आहे. माझ्या वॉर्डात भाईंदर वेस्टला पार्किंगचे टेंडर दिलेले फेल्युअर गेले आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

नवीनच त्यासाठी समिती स्थापन करणार आहे. हा विषय महासभेला देणार आहे.

प्रकरण क्र. १५८ :-

रस्त्यावरील तात्पुरते अतिक्रमण हटविणे / अनधिकृत व्यवसाय बंद करणे करिता कार्यवाही करणेबाबत.

ठराव क्र. १३८ :-

महानगरपालिका क्षेत्रात महानगरपालिकेने बाजार लिलावात नमुद केलेल्या ठिकाणी व्यतिरिक्त इतर विभागात, सार्वजनिक रस्त्यावर / ठिकाणी रस्त्यालगतच्या पदपथावर काही विभागात व्यवसायीक विविध वस्तु, पदार्थ विक्रीसाठी हातगाड्या लावतात, काही ठिकाणी महत्वाचे रस्त्यावर टप-या / स्टॉल लावून अनधिकृतपणे चायनिज खाद्यपदार्थ बनवून विक्री करण्यांत येते, काही ठिकाणी रस्त्यावर अनधिकृतपणे टप-या लावून केशकर्तनालय, स्टॉल बनवून छोट्या वस्तू विक्री इ. व्यवसाय करण्यात येतात. महत्वाचे रस्त्यावर दुकानदार आपल्या दुकानातील माल / वस्तू दुकानाबाहेर पदपथावर किंवा रस्त्यावर विक्रीस ठेवतात / साठवितात. काही दुकानदारांनी आपल्या दुकानासमोर तात्पुरते शेड्स अनधिकृतरीत्या उभारले आहेत.

अनधिकृत व्यवसायामुळे महानगरपालिका हद्दीतील महत्वाचे पदपथावर रहदारीस अडथळा निर्माण होतो. तसेच हे सर्व व्यवसायीक त्यांचे टाकावू पदार्थ रस्त्यावर टाकतात त्यामुळे रस्त्यावर मोठ्या प्रमाणात घाण निर्माण होते व पर्यायाने त्याचा नागरिकांना त्रास होतो.

वरील सर्व बाबी विचारात घेऊन वरील अनधिकृत व्यवसायावर कार्यवाही करणेसाठी कायमस्वरूपी पथके तयार करणे आवश्यक असून ही कार्यवाही दोन पाळ्यांत करणे गरजेचे आहे. या कार्यवाहीसाठी महानगरपालिका क्षेत्राचे पुढीलप्रमाणे चार विभाग केलेले असून चार विभागासाठी स्वतंत्र पथके निर्माण करावयाची आहेत. त्यास ही समिती मंजूरी देत आहे.

१) भाईंदर पश्चिम

२) भाईंदर पूर्व

३) मिरा रोड

४) काशीमिरा पेणकर पाडा

या पथकासाठी स्वतंत्र डंपर व कामगार देण्यांत येणार असून या पथकामार्फत सकाळी ९ ते दुपारी ४ व दुपारी ४ ते रात्री १२ वाजेपर्यंत उपरोक्त अनधिकृत व्यवसाय हटविण्याचे व त्यांचे सामान जप्त करणेची कार्यवाही करणेत येईल. सदर पथकातील कामगार व वाहन हे फक्त या कामासाठी वापरण्यांत येईल. त्यांना इतर कोणतेही काम देण्यांत येणार नाही. या पथकाद्वारे जप्त केलेले सामान परत करण्यासाठी खालीलप्रमाणे दंड आकारावा अशी शिफारस प्रशासनाकडून करण्यांत आलेली आहे. त्यास ही समिती मंजूरी देत आहे.

१) चायनिज खाद्यपदार्थ विक्रीता स्टॉल	रु. २०००/-
२) लाकडी / लोखंडी स्टॉल / टपरी / केबिन	रु. १५००/-
३) हातगाडी चार चाकी	रु. १२००/-
४) दुकानदारांनी पदपथावर ठेवलेले सामान	रु. १०००/-
५) हातगाडी, दोन चाकी	रु. ५००/-
६) रस्त्यावर चालविल्या जाणा-या गॅरेजमधील साहित्य	रु. २०००/-
७) लाकडी / लोखंडी बाकडे	रु. ३००/-
८) पाण्याचे ड्रम / टाक्या	रु. १००/-
९) वजन काटे व मापे	रु. १००/-
१०) जाहिरात फलक	रु. ५०/-

११) इतर साहित्य (वर नमूद केलेल्या व्यतिरिक्त) रु. ३००/-

सदर पथकावर सकाळचे सत्रात संबंधित विभागातील स्वच्छता निरीक्षक व रात्र पाळीत क्षेत्रीय अधिकारी (कर निरीक्षक) देखरेख व नियंत्रण ठेवतील. या सर्व पथकाचे प्रभारी म्हणून अतिक्रमण नियंत्रण प्रमुख हे काम पहातील. रात्र पाळीत सुरवातीचे काही महिने सदर पथकास पोलिस संरक्षण देणे गरजेचे आहे त्यानुसार संबंधित पोलिस ठाण्याशी संपर्क साधून कार्यवाही करणेत यावी.

तरी महानगरपालिका हद्दीतील जे विभाग (रस्ते) बाजार लिलावात समाविष्ट नाही. अशा सार्वजनिक ठिकाणी / महत्वाचे ठिकाणी पदपथावर अनधिकृत व्यवसाय करणाऱ्या विरुद्ध कार्यवाही करणेसाठी एकूण चार पथके निर्माण करणे व जप्त केलेले सामान परत करण्यासाठी वर उल्लेख केल्याप्रमाणे दंड आकारणेस मंजूरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १५९ चे वाचन केले.)

आसिफ शेख :-

मंजुर आहे.

प्रकरण क्र. १५९ :-

जुलै २००३ ते सप्टेंबर २००३ च्या जमा-खर्चास मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क्र. १३९ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे माहे जुलै २००३ ते सप्टेंबर २००३ अखेरचे त्रैमासिक जमाखर्चाचे लेखे एमएसी १९७१ नमुना नं. २६ नुसार तयार करून मुख्य लेखापरिक्षक यांचेकडील तपासणी करून घेण्यांत आलेल्या त्रैमासिक जमा खर्चास आजची सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. आसिफ शेख.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६० चे वाचन केले.)

आसिफ शेख :-

ते करत असतांना त्यांचे जे नातेवाईक म्हणजे पत्नी किंवा मुलगा असेल तर त्यांना या अनुकंपा तत्वावर नोकरी मिळण्यासाठी प्रयत्न करावा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त साो.) :-

अगोदर त्यांना सेवानिवृत्त करायला लागेल.

प्रकरण क्र. १६० :-

श्री. तानाजी आवळे (स.का.) यांना रुग्णता सेवानिवृत्त करणेबाबत.

ठराव क्र. १४० :-

महानगरपालिका आस्थापनेवर दि. ०१/०६/१९९० पासून सफाई कामगार या पदावर कार्यरत श्री. तानाजी नामदेव आवळे यांनी दि. १२/०६/२००३ रोजी दोन्ही किडन्या निकामी झाल्याने काम करण्यास अकार्यक्षम असल्याबाबत वैद्यकिय प्रमाणपत्रासह विनंती अर्ज केला होता. त्यांस अनुसरून महाराष्ट्र नागरी सेवा (निवृत्ती वेतन) नियम १९८१ चे कलम ७१ अंतर्गत तरतुदीनुसार विनंती

अर्जासोबत जोडलेले वैद्यकीय प्रमाणपत्र महानगरपालिकेने दि. २५/०७/२००३ रोजीचे पत्राने मा. जिल्हा शल्य चिकित्सक, ठाणे यांचे जवळ पाठवून श्री. तानाजी नामदेव आवळे (स.का.) ह्यांच्या दोन्ही किडण्या निकामी झाल्या असून भविष्यात महानगरपालिकेत काम करण्यांस सक्षम आहेत किंवा नाहीत याबाबत अभिप्राय मागविण्यांत आले होते. त्यानुसार दि. ०१/०८/२००३ रोजी जिल्हा शल्य चिकित्सक, ठाणे यांचे अभिप्राय प्राप्त होऊन ते भविष्यात काम करण्यांस समर्थ नाहीत असे कळविले आहे.

तरी महाराष्ट्र नागरी सेवा (निवृत्ती वेतन) नियम १९८१ चे कलम ८० अंतर्गत तरतुदीनुसार कर्मचारी यांचे काम करण्यांस असमर्थतेबद्दल वैद्यकीय प्रमाणपत्र प्राप्त झालेल्या दिनांका पासून महानगरपालिका सेवेतून कार्यमुक्त करण्याची तरतुद असल्याने दि. ०१/०८/२००३ पासून श्री. तानाजी नामदेव आवळे (स.का.) यांना रुग्णता सेवा निवृत्त करण्यास मान्यता देण्यांत येत आहे. तसेच सेवा निवृत्ती दिनांकापासून सेवा निवृत्ती वेतन लागू करण्यास मंजूरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. मोहन म. पाटील.

अनुमोदन :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६१ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, या प्रकरणावर बोलण्यांस मला परवानगी हवी. हा जो गोषवारा अपल्याकडे दिलेला आहे भाईंदर पुर्व-पश्चिम येथे जलवाहिनी टाकण्याच्या कामाकरिता आलेल्या निविदांना मंजुरी देणे. यामध्ये माझा आयुक्तांवर स्पष्ट आरोप आहे. प्रकरण क्र. ७ महानगरपालिका अधिनियम प्रकरण क्र. ७ संविधानामधील कलम ७३ चे पोटकल (ड) याचे उल्लंघन याच्यामध्ये झालेले आहे. याच्यात अधिक क्लिअर कट ७३ सेक्शनमध्ये आयुक्तांना दहा लाखापर्यंत खर्च करण्याची परवानगी आहे. सेक्शन नुसार आहे. तर याचा वापर आयुक्तांनी या प्रकरणी केलेला नाही. असा माझा आयुक्तांवर स्पष्ट आरोप आहे. याची प्रोसिडींगमध्ये नोंद करून घ्यावी. कारण यामध्ये ही जी नऊ लाख सत्यान्नव हजार दोनशे आठ ही किंमत दिलेली आहे. त्यानंतर नऊ लाख बावन्न हजार किंमत आहे. खाली एक आठ लाख एकोनव्वद हजार आहे. अशा या निरनिराळ्या कामाच्या दहा लाखाच्या आतील रक्कमा आहेत. माझी सभागृहाला पूर्णपणे अशी विनंती आहे की, हे विषय कुठच्या विभागाचे आहे ते महत्वाचे नाही.

मा. सभापती :-

पण सर्व वेगवेगळ्या ठिकाणी आहेत ना.

मिलन म्हात्रे :-

मागे सभागृहामध्ये असा विषय रंगवला गेला की, या विभागातील स्पेसिफिक आहेत म्हणून आम्ही विरोध करतो असे नाही. भाईंदर पश्चिमचे पण आहेत. मला त्याला विरोध नाही. परंतु दहा लाखाच्या आतील या संपूर्ण निविदा असूनसुद्धा स्थायी समितीपुढे आयुक्तांनी कुठल्या आधाराने हे पाठवले मला कळत नाही. त्यानंतर, ह्याच्यामध्ये टोटल आपण याचा थोडा अवलंबन करू या. याच्या टोटल जादा दराने या सगळ्या निविदा आहेत आणि स्थायी समितीचा याच्या अगोदरचा एक ठराव आयुक्तांचे अवलोकन केलेला तुम्हांला दाखवतो. स्थायी समिती सभा दि. १८/०७/२००३, विषय प्रकरण क्रमांक १०८ मा. आयुक्त यांच्याकडून मंजूर करण्यात आलेल्या निविदांचे अवलोकन करणे. त्याच्यानंतर टोटल सगळ्या ज्या बाकीच्या खाली अमाऊन्टस् आहेत या सगळ्या दहा लाखाच्या आतील आहेत आणि त्याच्यामध्ये पॉईन्ट पंचच्यान्नव टक्के कमी दर आहेत. बघा, ते टेंडर देण्याच्या पद्धतीमध्ये सुद्धा प्रकार काय आहे तो बघा आणि प्रत्येक ह्याच्यामध्ये इथे जास्त दराने दिले आहे. म्हणजे तेवीस पॉईन्ट दोन जादा दराने. एकही काम कमी दराने असे नाही एकही काम. एक आयुक्तांनी आपले अधिकार चुकीच्या पद्धतीने वापरलेले आहेत. त्यांनी स्वतःच्या पॉवर्समध्ये दहा लाखाचे हे सगळे खर्च करून आपल्याकडून फक्त त्यांनी अवलोकनाकरिता सभागृहापुढे पाठवायला पाहिजे होते. ते न करता

ही मंजुरी आपल्याकडे पाठविली आहे आणि त्याला ह्या अगोदर जे ठराव झालेले आहेत ते बिना टेंडरमध्ये आहेत. ते आपल्याकडे त्यांनी अवलोकनासाठी पाठवले आहेत. ह्याच्यामध्ये अबव्ह आहेत. ते मंजुरीला पाठवले. अवलोकन आणि मंजुरी हा डिफरन्स आहे. दुसरा मुद्दा असा आहे की, याच्यामध्ये दि. २/९/०३ आणि ३/९/०३ रोजी वाटाघाटीकरिता बोलावले गेले. मला हे कळत नाही. प्रत्येक ह्याच्यामध्ये वाटाघाटी कसली होते. जर तुम्ही एक बंद लिफाफ्यामध्ये एखाद्याची तुम्ही निविदा मागविली आणि त्यामध्ये ४, ६, १० जे काही तुमचे कॉस्टेस्टिएट केले कमी जे आहेत ते फायनल. मग त्याला वाटाघाटीसाठी कशाला बोलायचे. काही गरज नाही. मग त्या वाटाघाटीमध्ये जे काही परसेन्ट हा एक भाग आहे की, ह्यामध्ये कमी दराने वरती बघा. वाटाघाटीसाठी कमी केलेले दर आणि परत खालच्या कोष्टकामध्ये बसंत कन्स्ट्रक्शन कंपनी इंडिया बारा टक्के, तेरा टक्के, चौदा टक्के जादा दराने यामध्ये कमी एक टक्कादेखील नाही आणि बाकीचे जे आहेत. दुसरा एक ठेका आहे त्यामध्ये टोटल पॉईन्टनुसार दिले आहे पण कमी आहे. कमी हा शब्द आहे. त्यामुळे ही मंजुरी देत असतांना या सगळ्याचा विचार करा. मी तुमच्याकडे एक ठराव पाठवून दिला आहे की, आपल्याला सिटी इंजिनिअरकडून याच्याकडून तुम्हांला त्याची मंजुरी मिळाली आहे का बघा. मग जरा तो वाचा.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त साो.) :-

सन्मा. सदस्य व सभापती साहेब, आपण जो आयुक्तांवर आरोप केला तो आम्हांला प्रशासनाला अमान्य आहे. अमान्य तो असा आहे की, स्थायी समितीने दि. ८/८/०३ रोजी ठराव क्र. १०४ हा स्थायी समितीने ठराव केलेला आहे आणि त्यानुसार हा प्रस्ताव आर्थिक आणि प्रशासकीय मंजुरी त्यावेळी स्थायी समितीने त्याला दिलेली आहे आणि आज ही जी निविदा काढल्यानंतर ही निविदा दिनांक १४/८/०३ च्या दैनिक नवाकाळ, सागर सामना या वृत्तपत्रात प्रसिद्ध झाली. त्यानुसार या निविदा आलेल्या आहेत आणि स्थायी समितीनेच याला प्रशासकीय आणि आर्थिक मंजुरी दिलेली असल्यामुळे स्थायी समितीसाठीच आम्ही हे सादर केलेले आहे. प्रशासनावर किंवा आयुक्तांवर जो आरोप केला हा संयुक्तिक वाटत नाही. धन्यवाद.

मोहन पाटील :-

सभापती महोदय, या ठिकाणी सन्मा. उपायुक्त साहेबांनी जी माहिती दिली आहे त्यामध्ये आम्हांला त्या माहितीमध्ये आपल्या थोडीशी तफावत दिसते. आर्थिक प्रशासकीय मंजुरी कुठली सभा देते. ती सभा दिल्यानंतर आर्थिक आणि प्रशासकीय तांत्रिक मंजुरी ही आपल्या कामाला घ्यावी लागते. तर ती तांत्रिक मंजुरी कोणती घेतलेली आहे. कुणी दिली हा विषय आहे आणि दुसरा विषय हा विषय अवलोकनाचा होऊ शकतो. कारण दहा लाखाच्या आतील जेवढी कामे असतात त्या कमिशनरना पावर्स आहेत. ही निविदा आपण मंजुर करतो. निविदा मंजुर करण्याचे अधिकार संपूर्णपणे प्रशासनाला त्याचे पावर्स आहेत. दहा लाखाच्या आतमध्ये असतील जे आणि आपण ह्यापुर्वी जी काढलेली टेंडर्स आहेत टोटल निविदा ह्या निविदा आपण जेव्हा आमच्या निविदा तीन टक्क्यापासून दहा टक्क्यापर्यंत, दहा टक्क्यापासून पंधरा टक्क्यापर्यंत जेव्हा गेल्या होत्या त्या निविदांना आयुक्त साहेबांनी त्या निविदा मागवून त्या ठेकेदारांना बोलावून त्या निविदा कमी केलेल्या आहेत. कारण त्यांनी आपल्याला सांगितले की, अबव्ह निविदा नको आणि ह्या निविदा दहा टक्क्याच्यावर अबव्ह आहेत आणि त्या अबव्ह असल्या कारणाने तीन चार टक्क्यांपेक्षा अबव्ह असल्याकारणाने हा जो नियम आहे. जो नियम सन्मा. सदस्य म्हात्रे यांनी वाचून दाविला त्या नियमानुसार अवलोकनार्थ घ्यायला पाहिजे होते. दहा लाखाच्या आतमध्ये आहेत म्हणून आणि प्रशासकीय आर्थिक मंजुरी सभा देते म्हणून टेक्निकल सेक्शन कोणीही दिले हा एक विषय झाला आणि दुसरा विषय दहा लाखाच्या आतमध्ये होता. तर तो अवलोकनार्थ विषय होऊ शकला असता आणि सन्मा. आयुक्त साहेबांनी वेळच्या वेळी मागच्या ज्या सभा झाल्या त्या वेळच्या वेळी ज्या अबव्ह निविदा होत्या त्या अबव्ह निविदांना समोरून बोलावून त्या त्या निविदा अबव्ह करू न देता त्याच्या खालचे जे इतर ठेकेदार आहेत त्यांना वाटाघाटीने बोलावून घेतले की, आपण यामध्ये किती कमी करू शकाल. कारण याच्यामध्ये पालिकेचा फायदा आहे आणि आज ही पहिल्यांदा अशा तऱ्हेची जी निविदा आहे ती निविदा दहा टक्क्याच्या वर बारा, तेरा टक्के अशा पद्धतीने अबाड निविदा गेलेल्या आहेत आणि अबव्ह निविदा गेल्या कारणाने या निविदा आपण मंजुरीसाठी दिलेल्या आहे आणि यामध्ये तफावत आहे आणि प्रशासकीय आर्थिक मंजुरी घेतांना पाणी पुरठ्याचे अधिकारी की, आपण हे टेक्निकल सॅक्शन आपल्याकडे सिटी इंजिनिअर आहेत. सिटी इंजिनिअरला आपण टेक्निकल सॅक्शन दिले याची पण माहिती आम्हांला द्यावी किंवा आपल्याकडे ती पावर्स आहेत का? आपण ज्या

खात्याचे अधिकारी आहात, एक्झिक्युटिव्ह अधिकारी प्रभारी म्हणून आहात की, परमनन्ट आहात. याचादेखील खुलासा आपण करावा आणि आपल्याकडे सक्षम अधिकारी असतांना आपण त्याची जी टेक्निकल सॅक्शन टी.एस. घेतली ती आपण का घेतली. घेतली असेल तर ती आपण का घेतली? अशा पद्धतीचा खुलासा आपण करावा.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, हा मागचा विषय बघा. याच्यामध्ये काय दिले. आयुक्त सागो. यांनी मंजूर दिलेल्या प्रस्तावाचे अवलोकन करणे आणि फिगर सगळी लहान आहे. मागचा परत विषय अवलोकनाला पाठवला आहे. तो मंजुरीला पाठवला.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती महोदय, याच्यामध्ये उत्तनच्या पाण्याचे आलेले नाही. गेल्या महासभेत असे रुलिंग दिले होते की, पुढच्या सभेत येईल. आता या महासभेमध्ये घेणार का?

दशारे :-

मा. सभापती महोदय, हे जे दहा लाखाच्या आत होते ते पण ८/८/०३ च्या स्थायी समिती सभेमध्ये याची प्रशासकीय मान्यता घेण्यांत आली होती. त्यानंतर आपण निविदा काढलेली आहे. निविदा काढल्यानंतर स्थायी समितीसमोर हे मंजुरीसाठी आपण सादर केलेले आहे आणि जे निविदा त्या आल्या होत्या. वीस टक्के अबव्ह चाळीस टक्के अबव्ह, तीन टक्के अबव्ह असे आले होते. पण नंतर वाटाघाटीसाठी संबंधित ठेकेदारांना बोलावून घेतले होते आणि बारा चौदा टक्के जे होते ते त्यांना कमी करायला सांगितले. जेवढे कमी करू शकतात. त्यांनी पण चौदा बारा टक्के दिले. ते आपण टेक्निकल जस्टीफिकेशनसाठी जे मॅन्युफॅक्चरिंग कंपनीज आहेत. इलेक्ट्रो स्टील, कपिला जे आहेत त्यांचे रेट्स आपण उघडून घेतले त्याप्रमाणे त्यांचे आपण कम्पेअर केले. त्याप्रमाणे जे चौदा पंधरा टक्के जे रिझनेबल आहेत आणि त्याच्यापेक्षा ते कमी करू शकत नाहीत. त्यांनी क्लिअर कट असे सांगितले आणि या प्रस्तावाला मा. आयुक्त यांनी पण मंजुरी दिली होती.

मोहन पाटील :-

आपण जे बोलता ते बरोबर आहे. परंतु जे अबव्ह आहेत त्यांनी आपल्या या सभेने मान्यता दिल्यानंतर ते आपण कमी केलेले आहेत आणि आता आपण एवढे सुरु केल्यानंतर ते पुन्हा सुरु होतील. पुन्हा त्यांना आपण बोलावून सांगू शकतो. एक विषय दुसरा विषय टी.एस.चा कोणती आपण घेतली?

दशारे :-

टी.एस.चे कार्यकारी अभियंता यांच्या अधिकारामध्ये दिली. दहा लाखाच्या आत होते. कार्यकारी अभियंता एल.पी.डब्ल्यु. मॅन्युअलप्रमाणे तसेच एम.जे.पी.चे जे सेक्युलर माझ्याकडे आहे त्याप्रमाणे अधिकार आहेत. त्याप्रमाणे दिलेले आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, हे जे टेंडर काढलेले आहे ते जास्ती काढलेले आहे. ती आता मोहन पाटील साहेबांनी विषय मांडला. पण एकच वस्तु व्यास एकच आहे एक, दोन, तीन नंबर. तर डिफरन्स बारा आणि चौदा टक्के कसा. दशारे साहेब, डिफरन्स बारा, तेरा, चौदा आणि व्यास एकच आहे.

दशारे :-

लोकेशन वेगळे वेगळे आहे त्यासाठी एक-दोन टक्क्याचा फरक पडू शकतो.

धनराज अग्रवाल :-

लोकेशन वेगळे असेल तरी पाईप तोच आहे.

दशारे :-

पाईप तोच आहे पण लेबरमध्ये फरक पडतो. लेबर कॉस्ट पण त्यामध्ये इन्क्लूड आहे.

धनराज अग्रवाल :-

एकामध्ये अडीच टक्क्यांचा फरक पडतो. नऊ आणि दहामध्ये.

दशारे :-

ते जी.आय. पाईप आहेत. हे जे बाकी आहेत ते जी.आय. पाईप आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

नाही, दोन्हीमध्ये शंभर मिलिमीटर आहेत. त्या दोन्हीमध्ये अडीच आणि साडेपाच लिहिले म्हणजे तीन टक्क्यांचा फरक झाला.

दशोरे :-

लोकेशनमध्ये फरक असेल तर लेबर कॉस्टमध्ये फरक पडतो. त्यासाठी हा तीन टक्क्यांचा फरक आहे.

धनराज अग्रवाल :-

एका वस्तुचे एकच भाव असणार तर एवढे अबव्ह कसे होणार? तेच मला समजत नाही. आता जे मंजूर झालेले रेट महानगरपालिकेचे आहे.

दशोरे :-

जे.पी.चे जे डी.एस.आर. आहेत त्याप्रमाणे आपण एस्टिमेट करतो. २००२-०३ च्या डी.एस.आर. प्रमाणे आपण हे केलेले आहे आणि आता २००३ साल चालू आहे.

मोहन पाटील :-

डी.एस.आर.चा आणि तुमचा विषय वेगळा होता. इंटर ऑडीटर, लेखापाल आणि सिटी इंजिनिअरने सांगावे की, आपल्याला तिथे पावर्स आहेत की, नाही. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेमध्ये सिटी इंजिनिअर पोस्ट आल्यानंतर हा टि.एस. आपण बाहेरून घेतला पाहिजे का? हा टी.एस. टेक्निकल सॅक्शनसाठी आपण बाहेरून घेऊ शकतो का? ज्या लेखापालांनी याचा खुलासा करावा की, अशी आपल्याकडे पद्धत आहे का? आपल्याकडे सिटी इंजिनिअर सक्षम असताना टि.एस. आपण घेऊ शकतो की नाही? याची आपण जरा माहिती द्यावी.

सुधीर नाकाडी :-

महापालिकेत जर सक्षम प्राधिकारी असतील जर सिटी इंजिनिअरसारखे सुप्रिडेंन्ट इंजिनिअरचे पावर्स असलेले अधिकारी असतील तर बाहेरून टेक्निकल सॅक्शन घ्यायची काही एक गरज नाही.

मिलन म्हात्रे :-

याच्यामध्ये किंमतीचे काय?

सुधीर नाकाडी :-

मी महासभेत पण बोललो होतो की, अजून ते उपविधी तयार झालेले नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मान्य आहे. पण त्यांना तशा घटनात्मक किती अमाऊन्टपर्यंत टेक्निकल सॅक्शन देऊ शकतात.

मोहन पाटील :-

त्यांच्याकडे प्रभारी चार्ज आहे.

आसिफ शेख :-

आपण कॅफो आहात. आपले पद मुख्य लेखा परिक्षक आहे. मग आपल्याकडे प्रस्ताव आलेला आहे का? मग आपण रिमार्क काय मारले?

सुधीर नाकाडी :-

आपल्या ज्या निविदा येतात त्या निविदा फक्त कमी जास्त आहेत ते बघून व्यवस्थित स्विकारलेल्या आहेत.

आसिफ शेख :-

तुमचा वैयक्तिक अभिप्राय काय आहे? ते आपण पुट अप केले आणि सही करून तुम्ही मोकळे झाले का? एवढेच तुम्ही काम करता.

मोहन पाटील :-

आता तुम्ही सांगितले की, अशा पद्धतीने आपल्याकडे सिटी इंजिनिअर असतांना आपण टी.एस. घेऊ शकतो मग तो टी.एस. न घेता आपल्याकडे प्रस्ताव आहे. आपण तशी नोट पुट अप केली का?

सुधीर नाकाडी :-

आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी झाल्यानंतर.

मोहन पाटील :-

टी.एस. बघायला पाहिजे ना. टी.एस. न घेता आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी आम्ही सभागृहात हे मान्य केले.

दशोरे :-

एक्झिक्युटीव्ह इंजिनिअरला पावर्स आहेत. त्याप्रमाणे आपण दिलेली आहे.

मोहन पाटील :-

आपण सिटी इंजिनिअर असतांना.

मिलन म्हात्रे :-

बघा, आपण एम.जे.पी.कडून येथे आलेले आहात. आपण जो नियम बोलता हा एम.जे.पी.ला लागू आहे.

मोहन पाटील :-

आपण सक्षम सिटी इंजिनिअर असतांना गरज काय? आपण आपण सिटी इंजिनिअरची पोस्ट ठेवू नका.

मिलन म्हात्रे :-

या ठिकाणी सिटी इंजिनिअर आहेत. आमच्याकडे महानगरपालिकेमध्ये सिटी इंजिनिअर ज्यांच्या टेक्निकल सॅक्शनची आवश्यकता आहे असा मी ठराव दिला. सचिव साहेब जरा वाचन करा.

दशोरे :-

जेव्हा पासून आपण माहिती दिली तेव्हापासून आपण सिटी इंजिनिअरचे घेतो. जुना प्रस्ताव ८ ऑगस्टला झालेला आहे. तेव्हा एक्झिक्युटीव्ह इंजिनिअर देत होते. त्यामध्ये दिले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही हा ठराव मताला टाकायला लागणार आहोत आणि मी स्वतः सभागृहामध्ये सुचना मांडतो आहे. पण मी तफावत सांगितली आहे. सॅक्शन पण सांगितले आहे. त्या सॅक्शननुसार आयुक्तांना जी काही कारवाई करायची ती आयुक्तांच्या पावर्सपण मी माझ्या भाषणात ते सर्व रेकॉर्ड झालेले आहे. आपण त्या ठरावाचे वाचन करावे.

प्र. सचिव :-

मिलन म्हात्रे सुचक यांचा ठराव आलेला आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४५ नुसार शहर अभियंता हे पद मंजूर असून सदर पदाची नेमणूक राज्य शासनाच्या मंजूरी करिता आलेली आहे. महापालिका हद्दीतील करायच्या सर्व कामाच्या तांत्रिक बाबतीत शहर अभियंता हे जबाबदार असतात. महानगरपालिका हद्दीत करावयाच्या सर्व बांधकाम पाणी पुरवठा विभागाची पाईप लाईन्स व इतर स्थापत्य कामाचे प्रस्ताव शहर अभियंता यांच्या मार्फत तपासून पुढील कारवाई होणे आवश्यक आहे. तसेच, सर्व विभागांमार्फत तयार करण्यात येणाऱ्या अंदाजपत्रके व दरपत्रके यांची मंजूरी देण्याचे संपूर्ण अधिकार शहर अभियंता यांचे आहेत. महापालिका उपविधी मंजूर नसून इतर अधिकार कोणास नाहीत. तरी यापुढील सर्व विभागातील विकास कामाचे प्रस्ताव तसेच तांत्रिक मंजूरी सर्वप्रथम शहर अभियंता यांच्याकडून घेऊन पुढील कारवाई करावी असा मी ठराव मांडत आहे. सुचक फक्त मिलन म्हात्रे आहेत. यांची सही आहे.

शिवमुर्ती नाईक (मा. उपआयुक्त साो.) :-

या विषया संदर्भात नाही. पण फक्त माहिती म्हणून सांगतो. यामध्ये आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी म्हणजे काय? म्हणजे आर्थिक बजेट प्रोव्हिजन केलेले आहे. आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी म्हणजे हे काम करायला, करायचे की नाही करायचे हे ठरविण्याचे अधिकार कौन्सिलला आणि स्थायी समितीला आहे. बजेट प्रोव्हिजनप्रमाणे हे काम घ्यायचे की नाही घ्याचे. पहिल्यांदा जो ठराव केला जातो तो आर्थिक प्रशासकीय मंजूरीचा. तो आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी म्हणजे हे काम करा, असे सांगणे. मग ते काम करा असे सांगितल्यानंतर आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी आपल्याकडून मिळाल्यानंतर मग ते तांत्रिक मंजूरीसाठी आम्ही पाठवतो. तांत्रिक मंजूरी मिळाल्यानंतर मग टेंडर काढतो आणि टेंडर आल्यानंतर हे टेंडर योग्य की अयोग्य आहे हे ते डिपार्टमेंट ठरवते. ते डिपार्टमेंटने ठरविल्यानंतर मग ते ऑडिटर कडे जाते. मग ऑडिटर सांगतात की, हे टेंडर योग्य आहे की अयोग्य आहे. मग त्यानंतरच मंजूरीसाठी प्रस्ताव आयुक्त साहेबांची मंजूरी घेऊन मग सभेपुढे येतो. आर्थिक प्रशासकीय मंजूरीनंतर हे काम करायचे तुम्ही ठरविल्यानंतर टेक्निकल सॅक्शनला जाते. म्हणजे आर्थिक प्रशासकीय मंजूरीनंतर टेक्निकल सॅक्शन घ्यायला पाहिजे की, तांत्रिक दृष्ट्या हे केलेले एस्टिमेट योग्य आहे की अयोग्य आहे. पण हे काम करायचे की नाही करायचे. हे ठरविण्याचे अधिकार स्थायी समिती आणि महासभेला आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

प्रश्न काम मंजुर करायचा की नाही करायचा याचा नाही. आपण या गोषवा-यामध्ये याचे रेट्स दिलेले आहेत. त्या रेट्सवर या कामाची मंजुरी आमच्याकडून मागितली आहे. पुढच्या गोषवा-यामध्ये तुम्ही आयुक्त आम्हाला या कामाची मंजुरी मागतात. जी दहा लाखाच्या आतील आहेत आणि मागच्या गोषवा-यामध्ये आयुक्त आम्हांला दहा लाखापेक्षा कमी असलेल्या कामांना अवलोकन करून पाठवतात. एकाच विषयपत्रिकेमध्ये एकाच सभेत दोन कॉन्ट्रॅवर्सिवाले विषय आहेत. प्रश्न तो आहे. आमचे असे म्हणणे आहे की, आमचे काही बाकी हट्ट नाही. आयुक्तांनी जशी कामे आमच्याकडे अवलोकनार्थ पाठविली तशी आम्हांला ह्यांच्याकडे अवलोकनाला पाठवायचे. उद्या जर याच्यामध्ये काही गडबड झाली आणि वीस टक्के जास्त किंमतीच्या अबव्ह दराच्या आम्ही मंजुरी दिल्या तर त्याला आम्ही जबाबदार राहणार. मागच्या मी तुम्हाला ही दुसरी लिस्ट दाखवतो. या लिस्टमध्ये संपूर्णपणे दहा टक्के कमी दराने, पाच टक्के कमी दराने, दोन टक्के कमी दराने, पाच टक्के कमी दराने, दोन टक्के कमी दराने. या एकाही कामामध्ये एक टक्का कमी दराने हे काम मंजुर झालेले नाही. सगळ्यामध्ये एकोणतीस टक्के, वीस टक्के, तेवीस टक्के, सत्तावीस टक्के, अशा वीस टक्क्याच्यापेक्षाही जास्त किंवा पंचवीस टक्क्यापेक्षा जास्त दराने त्या निविदा मंजुर करण्याकरिता आलेल्या आहेत. मेन तो वाद आहे. तुम्ही जे एक्सप्लनेशन दिले हा काय प्रणालीचा भाग झाल. आता या चुकीच्या अमाऊन्टवर जर आम्ही तुम्हांला मंजुरी दिली तर उद्या ऑडीटर आमच्या सभागृहाला पण याच्यामध्ये दोषी धरले. सभापती साहेब, ही तशी गंभीर बाब आहे. चुकीच्या म्हणजे जास्त असलेल्या अमाऊन्टवर आपण मंजुरी देतोय असा त्याचा अर्थ होऊ शकतो.

मा. सभापती :-

प्रश्न तो नाही २००२-०३ चा आणि २००३-०४ सर्व वस्तुवर वाढीव भाव होतो. म्हणून त्याप्रमाणे हे आलेले आहे.

आसिफ शेख :-

आता या विषयाची पार्श्वभूमी लक्षात घ्या. मागच्या स्थायी समितीच्या सभेमध्ये मी या ठिकाणी हाच प्रश्न उपस्थित केला की, आमच्या प्रभागात जो गोम्स स्ट्रीटचा रस्ता आहे आणि पोलिस स्टेशन ते मुबारक कॉम्प्लेक्स पर्यंतचे जे काम आहे ते अद्यापही आणले नाही. पेपरमध्ये नोटीस काढून तीन महिने झाले. जेव्हा इकडे सभागृहात उहापोह झाला, चर्चा झाली त्याच्यानंतर ताबडतोब या मिटींगला हा प्रस्ताव आला म्हणजे तीन महिने लागले हा प्रस्ताव इकडे येण्यासाठी. आता ठिक आहे. मंजुरीला आला आहे. आता सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी सांगितले की, दहा लाखापर्यंत जे पावर्स आहेत, मागच्या वेळी पण मी सांगितले दहा लाखापर्यंतच्या पावर्स आयुक्त साहेबांना आहेत. उपायुक्त साहेब आयुक्त असतांना त्यांनी डायसवरून पण सांगितले की, मला जरी दहा लाखाच्या पावर्स असल्या तरी मी त्या दहा लाखाच्या पावर्स वापरणार नाही. मागच्या वेळी आपण सांगितलेले. पण जे अधिकार आपल्याला आहेत. म्हणजे आयुक्तांना जे अधिकार आहेत तर ते आयुक्तांना आयुक्तांच्या अखत्यारीत ते दहा लाखाचे पावर्स वापरल्या पाहिजे होत्या. म्हणजे स्थायी समितीपुढे याचा प्रश्नच उद्भवत नाही. स्थायी समितीपुढे कधी येईल? अवलोकनार्थ आला तर ठिक आहे आणि ते पण गरज नाही. तुम्ही पाठवा नका पावून तुमचे अधिकार आहेत. कारण दहा लाखाच्या पावर्स तुम्हांला आहेत. तुम्ही दहा लाखाच्या पावर्समध्ये काय करता ती तुमची जबाबदारी असते. आम्हांला पंचवीस टक्के जे आहे. तर सर्वसाधारणपणे मागच्या वेळेपासून प्रथा चालू झाली आहे की, बिलोप्रमाणे आपण घेतो. अबव्ह जातच नाही आणि जर ही आपण सॅक्शन केली स्थायी समितीने म्हणजे संपूर्ण खापर स्थायी समितीवर फोडणार आहे. उद्या जर पुन्हा चौकशी झाली. पुन्हा एखादी समिती शासनाकडे नियुक्त झाली तर संपूर्ण सभापतीं सहीत उपायुक्तां सहित सगळे आपण त्या समितीमध्ये दोषी ठरू आणि पुन्हा सगळे निलंबित होणार. नगरसेवक निलंबित होणार नाही. अधिकारी बाजूला होणार नाही की, हे निर्णय स्थायी समिती घेईल. आम्ही काय करू? अधिकारी हात वर करू शकत नाही. कारण सगळेच यामध्ये आहेत. प्रस्ताव ज्या ज्या खात्यातर्फे आलेला आहे. तर आम्हांला एवढेच या ठिकाणी म्हणायचे आहे की, आयुक्तांनी आपल्या अखत्यारीत दहा लाखाच्या ज्या त्यांना पावर्स आहेत. त्यामध्ये आपण मान्यता घेऊन टाका आणि हे असे वादग्रस्त तिथे आणू नका.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेखजी आणि मिलन म्हात्रेजी यांनी काही सुचना या ठिकाणी मांडलेल्या आहेत. सभापती महोदय आपल्याला माहिती आहे. प्रकरण याच्यावर तात्वीक मतभेद आणि विचार होणे फार आवश्यक बाब असते. कारण हा आर्थिक व्यवहार आहे आणि आर्थिक बाबींचा विचार केल्यानंतर मघाशी लेखापाल इंटरनल ऑडिटर यांनीसुद्धा आपल्याला सांगितले की, या ठिकाणी टी.एस.ची मंजूरी त्यांनी घ्यायला पाहिजे. एम.जे.पी.मध्ये त्यांचे वेगळे कायदे आहेत. हा वेगळा भाग आहे. त्यानंतर ज्या निविदा ह्याच विषयपत्रिकेमध्ये ह्याच आपल्या सभेत ज्या आहेत त्या निविदांना अवलोकन दहा लाखांच्या आतमध्ये कमी ज्या पंधरा वीस टक्के अबव्हपेक्षा कमी रेटने जे आलेले आहेत. त्या अवलोकनार्थ आयुक्तांनी केलेले आहेत आणि ज्या अबव्ह जास्त झालेल्या आहेत दहा टक्केच्या वर, बारा-तेरा टक्के अबव्ह झालेल्या आहेत. आयुक्त साहेब नेहमी असलेल्या ह्याच्यामध्ये बिलो दोन टक्के, पाच टक्के, सिंगल एक टक्का बिलो घेतात. आणि याचा अर्थ त्यांनी अवलोकनार्थ बिलो असे त्यांनी अनुवादना करायचे आणि अबव्ह असतील त्या सभागृहापुढे आणायची ही पद्धत संपूर्णपणे चुकीची आहे आणि या आर्थिक व्यवहाराला आम्ही जबाबदार राहणार नाही. सभापती महोदय, आपल्या या ठिकाणी या झालेल्या चर्चेनुसार सुचवू इच्छितो की, आपण हा सर्व प्रस्ताव आयुक्तांकडे फेरतपासणीसाठी पाठवावा. कारण ह्या झालेल्या अबव्ह याच्यामध्ये आपणही रिस्क घेऊ इच्छित नाही. कारण याच विषयपत्रिकेमध्ये असलेल्या अवलोकनार्थ असलेल्या निविदा कमी आहेत. त्या त्यांनी अवलोकनार्थ केलेल्या आहेत आणि सेम निविदा ज्या दिलेल्या आहेत अबव्ह आहेत. त्या सभागृहापुढे पाठविल्या आहेत. म्हणजे ज्या अबव्ह असतील त्या सभागृहाने करायच्या आहे ही चुकीची पद्धत आहे आणि जेव्हा अशा अशा वेळेला अबव्ह टेंडर आली होती ती टेंडरमध्ये गोषवा-यामध्ये आयुक्त साहेबांनी असे दिले आहे की, आपण याला पुन्हा वाटाघाटीस बोलवून त्यावर चर्चा करावी. अशा पद्धतीचे त्यांनी केलेले आहे. म्हणून याची पुन्हा चर्चा करावी अन्यथा हा प्रस्ताव आपण पुन्हा आयुक्तांकडे पाठवावा असा मी या ठिकाणी ठराव मांडत आहे.

आसिफ शेख :-

माझे या ठिकाणी अनुमोदन आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय मागे तीन-चार दिवसांपूर्वी एक महाराष्ट्र टाईम्समध्ये एक लेख होता. कल्याणचे जे आपले आयुक्त आता प्रभारी आयुक्त आहेत. त्यांनी असे सांगितले आहे की, कुठलेही टेंडर मी अबव्हने मंजूर करणार नाही. त्यांचे स्वतःचे वर्डिंग आहे त्यांना परत विचारावे.

दशोरे :-

मा. सभापती महोदय हे जे अबव्ह टेंडर आलेले आहे ते पूर्ण टेक्निकली जस्टीफाईड आहे आणि आम्ही पाणी पुरवठा विभागातर्फे जे पाठवले आहे ते वाटाघाटी करुन.

मोहन पाटील :-

पूर्ण जस्टीफाईड असेल तर आपण आपल्या लेव्हलने करावे. आमच्याकडे तुम्ही पाठवू नका. आम्ही ठराव मांडलेला आहे. आम्ही ठराव याकरिता मांडला आहे. कारण अबव्ह आहे म्हणून आम्हांला मान्य नाही. अबव्ह आहे ते कारण जेव्हा बिलो असते टक्क्यामध्ये बिलो असते सेम रेटच्या टक्क्यामध्ये बिलो असते. तेव्हा ते टेंडर या सभेमध्ये या विषयपत्रिकेमध्ये आपण केलेले आहे. आपण जो खुलासा करता आपण जस्टीफिकेशन केले. मग जस्टीफिकेशन आम्हांला नाही मंजूरी देत. ते अबव्ह जास्त आहे. ते मंजूर नाही. आज आम्ही ते केले तर उद्या आयुक्त साहेब सांगतील किंवा प्रशासन काय सांगेल की, तुम्ही अबव्ह करता, आम्ही बिलो करतो. शेवटी आर्थिक खापर आमच्या माथ्यावर पडेल. म्हणून सन्मा. सभापती महोदय, आम्ही आता सांगू इच्छितो की, सगळे प्रस्ताव फेर करण्यासाठी आपण आयुक्तांकडे पाठवून द्यावे. अबव्ह टेंडर करुन त्यांचे सेम विषयामध्ये तुम्ही आणलेले आहेत ते बिलो आहेत. ते अवलोकन तुम्ही केलेले आहेत आणि जे टेंडर अबव्ह आहेत ते तुम्ही दहा लाखांच्या आतमध्ये असून मंजूरी करीता आणलेली आहेत.

दशोरे :-

ते आपल्यामध्ये फक्त आमच्यामध्ये टेक्निकल जस्टीफाईड आहे. हे आम्ही जे कंपनी मॅन्युफॅक्चरिंग कंपनी त्यांच्याकडून घेऊन कम्पॅरेटिव्ह स्टेटमेन्ट तयार करुन केले आहे. तर टेक्निकली आमच्याकडे पूर्ण जस्टीफाईड आहे.

अनंत पाटील :-

सभापती महोदय, गेल्या जवळ जवळ हाच पाणी पुरवठ्याचा विषय ग्रामीण भागामध्ये जुने पाईप लाईन टाकून त्याला बिडाची पाईप लाईन टाकावी यासाठी हा प्रत्येक सभेला गाजतो आहे. काहींना काही त्यामध्ये त्रुटी काढून तो पुन्हा पुन्हा चर्चेला येऊन चर्चण करून हा इकडच्या नागरिकांचा जिह्याच्याचा प्रश्न आहे. त्यात जर अबव्ह जास्त असतील तर त्यासाठी संबंधित अधिका-यांनी सुद्धा ह्यावर व्यवस्थित स्पष्टीकरण होणे आवश्यक आहे. कारण आम्हांला जनतेकडून जवळ जवळ मे महिन्यापासून आम्ही या प्रकरणी लागलो आहे. डोंगरी, उत्तन, राई, आणि मोर्वा या विभागातील सिमेन्ट पाईप जे आहे त्या नव्याने करा, पाण्याचे प्रेशर कमी येत आहे. तर प्रत्येक वेळी हाच विषय. तुम्ही जर ह्याच विषयावर हे करत असाल तर आम्ही मात्र या जनतेच्या जिह्याच्याच्या प्रश्नासाठी दुसरे पाऊल उचलले तर चालेल का? याचे उत्तर आम्हांला द्यावे. मा. सभापती साहेब, जे प्रभारी आयुक्त म्हणून काम करताहेत ते कुठल्याही निविदांचे अवलोकन करण्यासाठी तयार नाही तर आयुक्त साहेब येईपर्यंत आपल्याला हे प्रकरण प्रलंबित ठेवावे लागणार .

मिलन म्हात्रे :-

सिटी इंजिनिअर आहेत ते सक्षम नाही आहेत का?

चंद्रकांत वैती :-

सिटी इंजिनिअर आहेत. त्यांचा अभिप्राय आपण विचारून घ्यावा. पण आयुक्त साहेब येणार आहेत ते आल्यानंतर ताबडतोब येणा-या सभेमध्ये आपण हा विषय घेऊ. तोपर्यंत सिटी इंजिनिअर आहेत त्यांचा आपण रिमार्क घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

मागचे जे प्रस्ताव आहेत ते एकत्र करा आणि दहाच्या वर जे प्रस्ताव आहेत ते घ्या. दहाची बारा लाख एवढी रक्कम करा आणि मंजूरीला आणा. अन्यथा उपआयुक्त साहेब ह्यांच्यामध्ये आपण जे मंजूरीला दिले आहे त्याच्यात अवलोकनार्थ म्हणू टाका.

धनराल अग्रवाल :-

सिटी इंजिनिअर यांच्याकडून तपासून सदरचा विषय पुढच्या सभेत घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. १६१ :-

भाईदर पुर्व व पश्चिम येथे जलवाहिनी टाकणेच्या कामाकरिता आलेल्या निविदांना मंजूरी देणे.

ठराव क्र. १४१ :-

mauMba[- p`aMitk mahanagarpailaka AiQainayama 1949
cao klama 45 nusaar Sahr AiBayaMta ho saaMivaiQak pd
maMjaUr AsaUna sadr pdavar naomaNaUk rajya Saasanaacyaa
maMjaUrInao krNyaat Aalaolal Aaho. mahanagarpailaka h_ltila
kravayaacyaa sava- kamaaMcyaa taMi~k baabatlt Sahr
AiBayaMta ho jabaabadar Asatat. mahanagarpailaka h_ltila
kravayaacyaa sava- baaMQakamao, paNalpurvaza ivaBaagaatlla
pa[-p laa[-nsa va [tr sqaap%ya kamaaMcao p`stava Sahr
AiBayaMta yaaMcyamaaf-t tpasaUnaca puZlla kaya-vaahl
haoNao AavaSyak Aaho. tsaoca sava- ivaBaagaamaaf-t tyaar
krNyaat yaoNaarl AMdajap~ko va drp~ko yaaMnaa maMjaUr
doNyaacao saMpUNa- AiQakar ho Sahr AiBayaMta yaaMcao
Aahot. mahanagarpailakocal]pivaQal maMjaUr nasalyaanao [tr
AiQakar kaoNaasahl naahlt. trl yaapuZo sava- ivaBaagaatlla
ivakasa kamaaMcao p`stava tsaoca taMi~k maMjaUrIMsah va
p`stavaacal tpasaNal k\$na Sahr AiBayaMta yaaMnal AiBap`aya
puZlla saBaot saadr kravaa.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे.

अनुमोदन :- श्री. मोहन म. पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६२ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १६२:-

मा. आयुक्त साो. यांनी मंजूरी दिलेल्या प्रस्तावाचे अवलोकन करणे. (सार्व. बांधकाम विभाग)

ठराव क्र. १४२ :-

A.Ē.	kamaacao naava	AMdaijat Kca-	nagarsaovak acao naava	zokodara cao naaMva
1.	imara ¹ Baa[-Mdr mahanagarpailaka h_It Baa[-Mdr ³ pUva- ' esa.vhl. raoDvarlla iSavama ApaT- maoMT to inama-la ApaT-maoMT ibalDIMga pya-t sal.sal. gaTar baaMQaUna sla^ba TakNao. ³ nagarsaova k inaQal'	\$.2,23,188 À ¹	Eal. hMsau kmalakumaar paMDo	mao. gaganaig arl majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.
2.	Baa[-Mdr ³ p' p`Baaga Ē.1 ra[- iSavanaorl yaoqao paca gaaLyaacao SaaOcaalaya baaMQaNao. ³ nagarsaovak inaQal'	\$.2,14,631 À ¹	Eal. icaMtamaNa kmalaakr paTlla	mao. iSavasam aqa- majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.
3.	p`Baaga Ē.11 imara ¹ gaavazNa ³ mahajanavaaDI' yaoqao paca gaaLyaaMcao SaaOcaalaya baaMQaNao. ³ nagarsaovak inaQal'	\$.2,10,610 À ¹	Eal. Aa%maarama baaLarama gaavaMD	mao.]kYaa- majaUr kamagaar sah.saMs qaa

A.Ē.	kamaacao naava	AMdaijat Kca-	nagarsaovak acao naava	zokodara cao naaMva
4.	Baa[-Mdr ³ pUva- nama-danagar Ēa^saraoD gaNaoSaBavana ApaT-maoMT baajaUsa gaTar baaMQaUna sla^ba TakNao. ³nagarsaovak inaQal´	\$.2,14,851 À¹	Eal. tuLSaldasa mha~o	mao. iSavasam aqa- majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.
5.	Baa[-Mdr ³ p´]<ana kr[-paDa masjald gallal caca- raoD sal.sal. rsta va sal.sal. gaTar banaivaNao.	\$.4,07,950 À¹	111	mao. Axaya majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.
6.	Baa[-Mdr ³ p´ ĒaMtlInagar yaoqao sal.sal. rsto banaivaNao va du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal´	\$.4,50,000 À¹	Eal. sauroMd` itvaarl saaO. nayanaa mha~o	mao. jayajavaa na majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.
7.	Baa[-Mdr ³ p´ gaNaoSa dovala nagar yaoqao sal.sal. rsto banaivaNao va du\$stl krNao. ³nagarsaovak inaQal´	\$.4,50,000 À¹	Eal. raohlt sauvaNaa- Eal. mallana mha~o	mao. jayajavaa na majaUr kamagaar sah.saMs qaa ila.

varilla kamao maa. ijalha]pinabaMQak, majaUr
saaosaayaTI, zaNao yaaMcyaa iSafarsalnaUsaar, varilla majaUr
saaosaayaTI maaf-t k\$na GaoNyaasa maa.Aayau@t yaaMnal
maMjaUrl idlaolal Aaho.

8.	Baa[-Mdr³p´ maharaNa p`tap]VanaamaQyao fa}MTna basavaNao ¹ \$2,26,800À¹ ³nagarsaovak inaQal´ ¹ ³Eal. mahoMd`isaMh caaOhana, nagarsaovak´			
	tpiSala	AaoA^isasa	[na. Dokaor p`a.ila.	irplsa [MijainaArl Mga p`a.ila.
1.	8"0' vyaasaacaa saMpUNa- baaMQakama saaih%yaasah pula baaMQaNao	1,20,000À¹p` it naga	1,30,000À¹p` it naga	90,000À¹p`it naga
2.	sabamaisa-bala pMp 3 eca.pl.	18,000À¹ p`it naga	17,000À¹ p`it naga	17,000À¹ p`it naga
3.	vaa^Tr p`uf fa}MTna laa[-T ³220 vhaolT\sa ¹ 100 va^T´	3,200À¹ p`it naga	3,700À¹ p`it naga	1,500À¹ p`it naga
4.	isa@vaonsar	20,000À¹ p`it naga	18,000À¹ p`it naga	17,000À¹ p`it naga
5.	igasar jaoT naaoJala ³ba`asa´ imaDlyama	6,000À¹ p`it naga	7,600À¹ p`it naga	5,000À¹ p`it naga
6.	sTaT-r p^nala	8,000À¹ p`it naga	9,000À¹ p`it naga	9,500À¹ p`it naga
7.	AavaSyak jal.Aaya.pa[-p	15,000À¹ p`it naga	11,000À¹ p`it naga	12,000À¹ p`it naga
8.	AavaSyak ivaVut kama krNao	18,000À¹ p`it naga	15,000À¹ p`it naga	15,000À¹ p`it naga
9.	roKaMkna AaNal basaivaNao	49,160À¹ p`it naga	51,220À¹ p`it naga	37,800À¹ p`it naga
	ekuNa	2,94,960À¹	3,07,320À¹	2,26,800À¹
9.	Baa[-Mdr³p´]<ana maohtlaava]GaanaamaQyao fa}MTna basaivaNao. ¹ \$2,26,500À¹ ³nagarsaovak inaQal´ ¹ ³jaonval yausTsa AlmaoDa, nagarsaovalka´			
	tpiSala	mao.esa.k o. [MTrp`ayaj	mao.Alfa fast	mao. Alfa fa]MTnsa A^nD
	3 sToja, FlaaoTIMga fa]MTna, iDJaa[-na, ma^inaf^@car, hayaD/a^ilak isaisTma	2,58,500À¹	2,60,000À¹	2,26,500À¹ ¹

saiht ef.Aar.pl.FlaaoT sabamarisabala pMp ivaVUt ifTIMGa va [tr saaih%yaasah purvaza krNao va basaivaNao.			
--	--	--	--

varilla tulanaa%mak t@ta pahta zokodranal saadr kolaolyaa
inaivada caalau baajaar Baava pahta vaajaval AsaUna EmaaMk
8 cyaa kamaakrlta mao.irplsa [MijainaAirMga p`a.ila yaaMnal
saadr kolaolal inaivada hl vaajaval Aahot. EmaaMk 9 cyaa
kamaakrlta mao.Alfaf}MTnsa A^nD [nsT/UmaoMT\sa yaaMnal
saadr kolaolal inaivada hl vaajaval AsaUna maa.Aayau@t
yaaMnal maMjaUr kolaolyaa Aahot.

varilla sava- p`stavaacao Avalaaokna krNyaat Aalao.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६३ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १६३ :-

मा. आयुक्त यांनी मंजुर केलेल्या कामाचे अवलोकन करणे. (पाणी पुरवठा विभाग)

ठराव क्र. १४३ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या पाणी पुरवठा विभागाकरिता साहित्य खरेदी करणेस मा. आयुक्त यांनी मंजुरी दिलेली आहे. त्याचा तपशील खालीलप्रमाणे आहे.

अ.क्र.	कामाचे नांव	पुरवठादाराचे नांव	अंदाजित रक्कम
१.	सि.आय. साहित्य (जेफी जॉईंट) खरेदी करणे.	मे. राजमाता मजूर कामगार सह. संस्था लि.	रु. ४,५४,५६८/-
२.	पाणी पुरवठा विभागामध्ये दैनंदिन देखभाल व दुरुस्तीसाठी जी.आय. पाईप व सी.आय. मेकॅनिकल फिटींग पुरवठा करणे.	मे. धनश्री मजूर कामगार सह. संस्था लि.	रु. ३,२४,७९०/-

तरी उपरोक्त प्रस्तावांचे मा. स्थायी समिती अवलोकन करून मान्यता देत आहे.

सुचक :- श्री. हरेश गावंड.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६४ चे वाचन केले.)

धनराज अग्रवाल :-

पाणी पुरवठा विभागासाठी आपण जे सामान आणतो त्याच्यात वॉलचे लिकेज जास्त आहे. त्याची क्वालिटी आपण बघून आणावी आणि आपण जे बायोक्लचर घेणार आहोत ते किती कालावधी करिता घेणार आहोत.

डॉ. बावस्कर :-

मा. सभापती साहेब, हे जे बायोक्लचर आहे ते साधारणतः जर कचरा एकदम सुका असेल तर चाळीस लिटर पाण्यामध्ये एक किलो आणि एक किलो एका टनासाठी साधारणतः एक किलोचे कलचर पुर्ण होते आणि त्याचा वापर सुद्धा संपुर्णतः पुर्णपणे चांगले दिसले आहे. ह्याचा वापर प्रत्येक विभागामध्ये करणार आहोत त्यावेळी आपल्या भेटी घेउन ह्याची प्रात्यक्षिकता त्या त्या वेळेला आपणाला दाखविण्यात येईल. कालपासून आम्ही काही ठिकाणी ह्याचा वापर सुरू केला. डब्यामध्ये, गाडीमध्ये, आणि डंपरमध्ये ठेवले आणि आम्ही ते मिक्स करतो. तर साधारणतः दोन ते तीन तासामध्ये वास जवळ जवळ पुर्णपणे नाहीसा होत चाललेला आहे. काल मच्छी मार्केटमध्ये सुद्धा ह्याचाप्रयोग करण्यात आला आणि मी दुस-या दिवशी सकाळी पुन्हा फोन करून विचारले तर वास कमी झाला व केलेल्या प्रयोगाचा रिझल्ट चांगला मिळाला. आणि ह्याचा वापर आपण जवळ जवळ प्रत्येक गाडीमध्ये करणार आहोत. जेवढे टर्निंग ह्या कलचरला जास्त मिळेल तेवढा त्याचा प्रभाव चांगला होत राहतो. त्यामुळे जे डबे बाहेर ठेवलेले असतात ते उचलतानाच जर आपण गाडीमध्ये मिक्स केले तर ही गाडी डंपिंग ग्राउंडवर खाली करताना त्यावेळी त्याचे एकदा टर्निंग होईल आणि ज्यावेळेला आपण ह्याची लेव्हल करणार आहोत त्यावेळेला आणखीन एकदा टर्निंग होईल. म्हणजे ह्याचे जेवढे मोठे टर्निंग होईल तर कचरा मिक्स करताना ह्याचा तेवढा जास्त उपयोग होत राहणार आहे. आणि ह्या कलचरमध्ये कुठलेही केमीकल नाही. ह्याच्यामध्ये बॅक्टेरिया आणि एमझाईन्स आहे. त्यामुळे ह्याच्यापासून केमीकल सडण्याची जी प्रक्रिया असते ती प्रक्रिया न होउन कच-याचे विघटन होउन त्याचे खतामध्ये रूपांतर होण्याची प्रक्रिया सुरू होते.

धनराज अग्रवाल :-

हे प्रक्रिया किती दिवस चालणार आहे.

डॉ. बावस्कर :-

साहेब, आपण सहा टन मागवलेले आहे. आणि दररोजचा आपला साधारणतः दोनशे ते दोनशे पन्नास टन कचरा तयार होत असतो. दररोज आपल्याला दोनशे ते अडीजशे किलो टन कलचर लागणार आहे. याचा आढावा घेतल्यानंतर सध्या आपण सहा हजार किलो प्रायोगिक तत्वावर मागविलेले आहे याचा वापर आणि आढावा घेतल्यानंतर याची जर आवश्यकता भासली तर पुन्हा ते खरेदी करण्याची प्रक्रिया आपल्याला सुरू करता येईल.

मिलन म्हात्रे :-

सभापती साहेब, आम्ही नाशिक येथे जो सॉलेडवेस्ट मॅनेजमेंटचा प्रकल्प बघायला गेलो होतो तर नाशिक महानगरपालिकेतर्फे या जमलेल्या कच-यावर ते निराळे प्रकारचे स्पे करण्याचे औषध मारत होते. त्याच्यामुळे आम्ही प्रामुख्याने बघितले घारी, कावळे, गिधाडे, बगळे हे जे पक्षी आहेत ते त्या ठिकाणी जमत नसे आणि संपुर्ण विभागामध्ये आम्ही जवळ जवळ दोन ते अडीज तास सर्व नगरसेवक सर्वे करत होतो. ते जे केमीकल आहे ते आम्हाला फार चांगले वाटले आणि त्या केमिकलमुळे आम्हाला घाण, किडे बघितले नाही व दर पाच मिनिटाला एक ट्रॅक्टर, ट्रॉली येत होते. ते औषध आपल्याला शोधून काढावे लागेल आणि त्याची फवारणी जर ह्या कच-यावर केली तर अगदी उत्तम. कारण आम्ही ते प्रॅक्टिकल बघितले आहे. आणि दुसरे म्हणजे आज आपल्याकडे जे डंपिंग ग्राउंड आहे तिथे महापालिकेचे दोन कर्मचारी असतात. मी स्वतः तिथे जाउन आलो. आपले कायमस्वरूपी असलेले कर्मचारी ड्यूटीवर असताना पुर्णपणे दारूच्या नशेत होते, ते काम बरोबर करत नाही. स्प्रे बरोबर करत नाही. त्यांची त्वरीत तेथून बदली करून चांगले कामगार जर आपण ठेवले तर येणा-या गाड्यांवर ते कार्यक्षमतेने काम करतील. आणि त्याचा परिणाम त्या कच-यावर होईल. तसे त्या डंपिंगला नियमानुसार कच-याला आग लावता येत नाही. पण हजारो टनाचा कचरा तिथे पेटला आहे. मी तिथे पायी फिरलो संपुर्ण एरियामध्ये केमीकलचा वास आणि माणुस दिसत नाही एवढा तिथे धुर आहे. त्या पेटणा-या कच-याला आपण जर कायम स्वरूपी काय करू शकत असाल तर करा आणि आपल्याला तो कचरा पेटण्यापासून थांबवावा लागेल. कारण जे आता चालले आहे ते नियमाबाह्य चालले आहे. ह्याला आपण

सगळेच जबाबदार आहोत. ह्याच्यावर आपण काहीतरी निर्णय घ्या आणि लवकरात लवकर कार्यवाही करा.

डॉ. बावस्कर :-

मा. सभापती महोदय, या विषयी म्हात्रे साहेबांनी मला फोन केला त्यावेळी माझी त्यांच्याबरोबर चर्चा झालेली आहे. त्या ठिकाणी आणखीन कर्मचारी ठेवण्यात येतील आणि ते कर्मचारी बदलण्याबद्दल सांगण्यात आलेले आहे. आणि आग विझविण्यासाठी कायमस्वरूपी त्या ठिकाणी एक डिझेलचा पंप किलोस्कर किंवा होन्डाचा पंप या डंपिंग ग्राउंडवर ठेवून आगी लागणार नाही याची काळजी घेण्याविषयी ठरविण्यात आलेले आहे. आणि कालच याबाबत कोटेशन आणायला मी सांगितले होते. एक दोन दिवसामध्ये ह्याचे कोटेशन आल्यानंतर हा पंप खरेदी करून कायमस्वरूपी त्या ठिकाणी ठेवणार आहोत. आणि जास्तीत जास्त या ठिकाणी आगी लागणार नाहीत याची काळजी घेउन दक्षता घेणार आहोत. आणि आपण जो पहिला मुद्दा नाशिकला आपण जी पाहणी केली आणि तिथे फवारणी करत होते ते जे कल्चर आहे. त्याचप्रकारचे हे कलचर आहे. किंबहुना त्याच्या पुढची थोडीशी सुधारित आवृत्ती आहे आणि एक आठ दहा दिवसानंतर आपण बघू शकाल की, आपल्या डंपिंग ग्राउंडवर कुठेही घारी नाहीत, गिधाडे नाहीत किंवा कुठेही कावळे जमा होत नाही. व त्या ठिकाणी दुर्गंधी कमी झाली असेल. आणि जे चित्र आपण नाशिकमध्ये बघितले तसे थोड्याफार प्रमाणामध्ये आपल्या डंपिंग ग्राउंडवर ते चित्र आपल्याला दिसू शकेल. याची आपण कार्यवाही करत आहोत.

मिलन म्हात्रे :-

त्या कर्मचाऱ्यांबद्दल काय ते सांगितले नाही. तीन पाळ्यांमध्ये कर्मचारी लागणार आहेत.

प्रकरण क्र. १६४ :-

मा. आयुक्त साो. यांनी मंजूर केलेल्या प्रस्तावाचे अवलोकन करणे. (आरोग्य विभाग)

ठराव क्र. १४३ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका रोज अंदाजे २६० मेट्रीक टन कचरा निर्माण होतो महानगरपालिका क्षेत्रात जमा होणारा कचरा रोज उचळण्यात येवून सध्या तो नवघर स्मशानभूमी नजिकच्या मोकळ्या जागेत टाकण्यात येतो.

मा. सर्वोच्च न्यायालयाने आदेशानुसार केंद्र शासनाकडे पार्यावरण व जंगल विभागाने दि. २५ सप्टेंबर २००० रोजी एका अध्यादेशाद्वारे नागरी घनकचरा व्यवस्थापन हाताळणी नियम लागू केलेले आहेत. या नियमातील परिशिष्ट १ नुसार महानगरपालिका हद्दीत नागरी घनकचऱ्यावर प्रक्रिया व विल्हेवाट संबंधिच्या सुविधा ३१ डिसेंबर २००३ पर्यंत उपलब्ध करून घ्यावयाच्या आहेत. त्यावर कार्यवाही करण्यात येत आहे.

नवघर स्मशानभूमी जवळील डंपिंग ग्राउंडची महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळाचे अधिकाऱ्याकडून दोन वेळा पाहणी करण्यात आलेली असून त्या जागे विषयी आक्षेप घेण्यात आलेला आहे. तसेच नागरी घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करणे आवश्यक आहे. अशी सुचना त्यांनी त्यांचे भेटीत केली.

नवघर डंपिंग ग्राउंडवर टाकण्यात येणाऱ्या कचऱ्यापासून मोठ्या प्रमाणात दुर्गंधी येते याविषयी त्या विभागातील सन्मा. नगरसेवक व नागरीकांच्या तक्रारी वारंवार येते ही बाब विचारात घेऊन कचऱ्यापासून येणारी दुर्गंधी कमी करण्यासाठी घनकचऱ्यावर जैविक पध्दतीने प्रक्रिया करणे आवश्यक आहे. त्यामुळे सेंद्रीय कचरा सडण्यासाठी प्रक्रिया थांबून त्याचे विघटन होऊन त्याचे खतात रूपांतर होते. ग्रीन गोल्ड एनर्जी प्रा. लि. ही घनकचऱ्यापासून सेंद्रीय खत / बायोफर्टीलायझर बनविणारी कंपनी असून ही कंपनी अॅरोबीक क्वीक कंपोष्ट नावाचे बायोक्लचर उत्पादीत करते. हे बायोक्लचर घनकचऱ्यात मिसळण्यानंतर ते सेंद्रीय कचरा सडण्याची प्रक्रिया थांबून त्याचे विघटन सुरू होऊन त्याचे रूपांतर सेंद्रीय खतात होते.

नवघर डंपिंग ग्राउंड संदर्भात वारंवार येणाऱ्या तक्रारी व महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळाकडून आलेले आक्षेप याचा विचार करून नागरी घनकचऱ्यावर तातडीने बायोक्लचर प्रक्रिया करून कचऱ्याचे सडण्याचे प्रक्रियेपासून येणारी दुर्गंधी कमी करणे अत्यंत आवश्यक आहे. त्यामुळे बायोक्लचर उत्पादक कंपनी ग्रीन गोल्ड यांचेशी संपर्क साधून त्यांचेकडून दरपत्रक मागविण्यात येऊन मा. आयुक्त यांचे मंजूरीने खालीलप्रमाणे अॅरोबीक क्वीक कंपोष्टर (बायोक्लचर) उत्पादक कंपनी ग्रीन गोल्ड एनर्जी कडून मा. आयुक्त यांचे मंजूरीने खालील प्रमाणे खरेदी करण्यात आलेले आहे.

अ.क्र.	तपशिल	दर	एकुण परिमाण	एकुण रक्कम
--------	-------	----	-------------	------------

१	ऑरोबीक क्वीक कंपोस्टर (बायोक्लचर)	रु. ६० /- प्रती किलो	६००० किलो	३,६०,००० /-
---	--------------------------------------	----------------------	-----------	-------------

वाहतुक खर्च वेगळा. सदर प्रस्तावाचे मा. स्थायी समितीने अवलोकन केले.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

सभापती

मा. स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

सभापती साहेब, मघाशी इतिवृत्तांताचा विषय निघाला होता की आजचे सभावृत्तांत पुढच्या सभेत यायला पाहिजे. तर शक्य होणार नाही. कारण पुढच्या सभेचा अजेन्डा आज सभा संपल्यानंतर लगेचच काढायचा असतो आणि आजचे सभावृत्तांत हे त्याच दिवशी तयार होउ शकत नाही. त्याकरिता आपणाला कमीतकमी तीन दिवस जातात. आणि आपले मा. महासभेचे पाच कॅसेट होतात तर ही स्थायी समिती दर आठवड्याला होत असून प्रत्येक सभेचे इतिवृत्तांत हे कमीत कमी तीन कॅसेट एवढे होत असते. आणि शॉटहॅन्ड जरी असले तरी ते लिहून संगणकावर टायपिंग करण्याकरता तीन दिवस जातात. त्याकरिता त्या दिवसाचे इतिवृत्तांत हे येणाऱ्या सभेत लगेच देउ शकत नाही. तरी आजची सभा पुढच्या सभेत देता येणार नाही आपण मला तशी आपल्याकडून परवानगी द्यावी. तरी देखील आम्ही आपल्याला वेळोवेळी इतिवृत्तांत वेळेत देण्याचा प्रयत्न केला आहे.

मोहन पाटील :-

जर शक्य असेल तर ठेवावी अन्यथा पुढच्या सभेत देण्यात यावी.

नितीन ठाकूर :-

परवानगी आहे.

मा. सभापती :-

सर्व उपस्थित सन्मा. सदस्य, अधिकारी वर्ग, कर्मचारी वर्ग, आपल्या सर्वांचे स्वागत करून आजची सभा संपल्याचे मी जाहिर करत आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- दुपारी २.०५ वा.

सभापती

स्थायी समिती,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगर सचिव,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका